

ADANA BAROSU BÜLTENİ

Yıl : 12 Sayı : 31

Adana Barosu'nun Ücretsiz Yayınıdır

Ekim - Kasım - Aralık 2012

*"hürriyet olmayan bir memlekette
ölüm ve çöküntü vardır.
Her ilerlemenin ve
kurtuluşun anası hürriyettir"*

M. Kemal Atatürk

27. OLAĞAN GENEL KURULUMUZ YAPILDI

BAŞKAN ÇITIRIK;
"Cumartesi Annelerinin Olmadığı
Bir Türkiye Özlüyoruz..."

YENİ BARO BAŞKANI AV. MENGÜCEK GAZİ ÇITIRIK...

BAROMUZDAN KADINA YÖNELİK ŞİDDETE TEPKİ...

TEB

AYRICALIKLI DÜNYAMIZDA
ÖNCELİK SİZİN.

TEB YILDIZ
— MEMBER OF —
BNP PARIBAS
PRIORITY

Kişiyi Özel Müşteri Temsilcisi
Daha kapsamlı hizmet için
size özel müşteri temsilcisi

Birikimleriniz için çok yönlü çözümler
Tüm birikimleriniz için risk algınıza
uygun yatırım çözümleri

Global erişim
Dünyanın birçok yerinde
bankacılık hizmetlerine erişim

Sahibi
Adana Barosu Adına
Baro Başkanı
Av. Mengücek Gazi Çıtırık

Koordinatör Yönetim Kurulu Üyesi
Av. İmran Gönen

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Yayın Kurulu Başkanı
Av. Feyzi Çakıt

Yayın Kurulu Üyeleri
Başkan Yrd. Av. Tuğba Kılıççı Özkaya
Yazman Av. Esin Uslu
Av. Mehmet Çetin Berköz
Av. Ayşe Duygu Özgüven
Av. Şerife Günaydın Karaköse
Av. Duygu Özyaman
Av. Burcu Büyüknisan Öğütcan
Av. Nahide Dalkılıç Yangün
Av. Aytac Er
Av. Ödül Kayhan
Av. Murat Şahin
Av. Erkin Ali Doygün
Av. Mustafa Özkan
Av. Burcu Bahar Ecevit
Av. Cemile Okyay
Av. Kemal Toker
Av. Fethi Tatar
Stj. Av. Ayşe Nur Kuru
Stj. Av. Yiğit Onat

Basın Danışmanı
Abdullah Yangın

İletişim Adresi
Adana Barosu Adliye Sarayı Kat : 6
P.K. 01120 Seyhan / ADANA
Tel : 0322 351 21 21 Faks : 0322 359 44 26
www.adanabarusu.org.com.tr

Yayın kurulu gönderilen yazıları
değiştirerek yayınlama hakkına sahiptir.
Yazılar, yazarlarının kişisel görüşlerini
yansıtır olup sorumluluk
yazarlarına sahiptir.

ISSN - 1308-5573

Yapım
Alev Dikici Matbaası
Tel : 0322 435 13 13 • info@alevdikici.com

YAYIN KURULUNDAN

Yeniden Başlarken...

Saygıdeğer meslektaşlarımız, baromuzun 27. Olağan Genel Kurulu 20-21 Ekim 2012 tarihlerinde yapılmış, yeni bir dönem ve yeni bir yönetim göreve başlamıştır. Hukukun üstünlüğünün ve adaletin sağlanmasında yargının kurucu unsurlarından biri olan savunmanın temsilcileri olarak biz avukatların üstlendiği görevlerini anlam ve önemini arttırdığı bir dönemden geçmekteyiz. Bu nedenle talip olup göreve gelen Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK' a ve diğer tüm kurullara seçilen meslektaşlarımızın almış oldukları görevleri gereği gibi yapacaklarına inanıyor başarılar diliyoruz.

Önceki dönemlerden bilindiği üzere Adana Barosu'nun Basın Yayın çalışmaları tarafımızca ve sınırlı birkaç arkadaşımızın özverili çalışmaları ile yürütülmekteydi. Geçtiğimiz iki yıl içinde Baro Bülteni çalışması belirli bir periyoda oturmuş ve çizgisini geliştirerek ve her sayıda yeni konular eklenerek önemli bir noktaya gelmişti. Yeni yönetimin bu konudaki düşüncelerinin de aynı doğrultuda olması nedeni ile bir dönem daha göreve devam etmemiz yönündeki isteği bizi onurlandırmıştır. Bu dönemde komisyonumuza katılımın çok olması bizi memnun etmiştir. Böylesine yoğun bir mesai, plan ve program gerektiren basın yayın çalışmalarında, daha iyiye ve daha güzele ulaşma yönünde devam edebilmek için, görev alanların sürekliliğinin sağlanması gerçekten önemliydi. Geçtiğimiz dönemlerde görev alan birçok arkadaşımız ile yürüttüğümüz çalışmaların daha da gelişebilmesi için bu yöndeki beklenti doğrultusunda davranmamız da kaçınılmaz olmuştur. Bu nedenle bu dönem de Adana Barosu'nda basın yayın çalışmalarını, doğruluğuna inandığımız çizgi ile birlikte, özellikle bülten konusundaki istikrarımızı bozmadan ve her meslektaşımızın çalışmasının değerlendirileceği, hem içerik hem de görsel anlamda yenilenerek ve geliştirilerek devam ettirmeyi düşünüyoruz. Bu sayımızda Baro Genel Kurulu hakkında geniş yer ayrılmış ve yeni yönetimin ilk çalışmalarına ağırlık verilmiştir. Yine geçtiğimiz dönemde yapılmış olan konferans ve eğitimler takip edilerek konuşmacılarımızla röportajlar yapılmıştır. Ayrıca önceki dönemlerde çıkarılmış olan Baro Dergisi çalışmasına da başlanmış ve genel olarak hukuk eksenli, bilimsel, akademik ve yargısal içerikli uzun yazıların da değerlendirileceği Dergi çalışmamızın, belirli bir periyoda bağlanacağını umuyoruz. Umuyoruz çünkü Dergi çalışmamızın devamlılığının sağlanması düzenli yazı ve veri akışının sağlanması ile mümkün olabilmektedir. Bu nedenle bu alanda üretim içinde olan meslektaşlarımızın çalışmalarını ve ürünlerini bekliyoruz.

Bir yayın dönemine daha yeniden başlarken, aldığımız görev için duymuş oldukları güven için göreve gelen baro başkanı ve yeni yönetime teşekkür eder, yeni yayın dönemi ile birlikte, girmiş olduğumuz yeni yılın ülkemize ve tüm insanlığa barış, adalet ve hukukun üstünlüğü getirmesini diliyoruz. Saygılarımızla...

Adana Barosu
Basın Yayın Komisyonu
Adına, Av. Feyzi Çakıt

BAŞKANDAN	4
-----------	---

GENEL KURUL	6
-------------	---

MAZBATA TÖRENİ	10
----------------	----

TÖREN VE BAYRAMLAŞMA	11
----------------------	----

VALİ COŞ'A ZİYARET	13
--------------------	----

FOTOĞRAF ASMA TÖRENİ	14
----------------------	----

AV. SAVAŞ BEDİR VE EGE BAĞATUR ANMA	15
-------------------------------------	----

T.B.B. BARO BAŞKANLARI TOPLANTISI	16
-----------------------------------	----

KADINA ŞİDDET BASIN AÇIKLAMASI	18
--------------------------------	----

İNSAN HAKLARI KONFERANSI	20
--------------------------	----

PROF. DR. OKTAY UYGUN RÖPORTAJ	23
--------------------------------	----

DOÇ.DR. ŞULE Ö. BOYUNSUZ RÖPORTAJ	27
-----------------------------------	----

CMK SEMPOZYUMU	30
----------------	----

PROF. DR. HAMİDE ZAFER RÖPORTAJ	32
---------------------------------	----

YRD. DOÇ.DR. SINAN BAYINDIR RÖPORTAJ	34
--------------------------------------	----

DOÇ. DR. CANER YENİDÜNYA RÖPORTAJ	35
-----------------------------------	----

YRD.DOÇ.DR.T. POLAT İŞOĞLU RÖPORTAJ	36
-------------------------------------	----

UZLAŞTIRMACI AVUKAT SEMİNERİ	37
------------------------------	----

STJ. AVUKATLARLA TANIŞMA	38
--------------------------	----

STAJYER AVUKATLAR KAHVALTISI	39
------------------------------	----

GELİNCİK PROJESİ TANITIMI	40
---------------------------	----

ŞİDDET MAĞDURU KADINLA İLETİŞİM	
---------------------------------	--

SEMİNERİ	41
----------	----

İKİ GÖRÜŞ	42
-----------	----

O DAHA ÇOCUKTU	43
----------------	----

HAVADAN SUDAN HUKUK MUHABBETİ	44
-------------------------------	----

TIYATRO	46
---------	----

SİNEMA	47
--------	----

İKİ GÖRÜŞ	48
-----------	----

ADANA BAROSU KOŞUSU	49
---------------------	----

BASIN AÇIKLAMALARI	50
--------------------	----

BASINDA BARO	54
--------------	----

KAYBETTİKLERİMİZ	55
------------------	----

ARAMIZA KATILANLAR	56
--------------------	----

GÖREVLERİMİZİN BİLİNCİNDEYİZ...

Saygıdeğer meslektaşlarım, 20-21 Ekim 2012 tarihlerinde baromuzun 27.Olağan Genel Kurulu sonucunda, göstermiş olduğunuz ilgi ve güven üzerine şahsımı Baro Başkanlığına getirerek, diğer kurullarımızda da görev alacak olan arkadaşlarımı belirlediniz. Öncelikle bu teveccühlerinizden dolayı oy veren oy vermeyen tüm meslektaşlarıma en içten teşekkürlerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum. Şahsım ve çalışma arkadaşlarımla birlikte, bizlere göstermiş olduğunuz güvene layık olmaya çalışacağımızı bilmenizi isterim. Bu düşünce doğrultusunda göreve geldikten sonra geçen iki ay içerisinde, seçim döneminde ifade ettiğimiz çalışma isteğimizi, sorunlara yaklaşımımızla ve yaptıklarımızla ortaya koymaya çalıştık.

Üç bin yıllık geçmişi ve önemli kazanımları olan avukatlık mesleğinin ve savunmanın temsilcileriyiz. Bu nedenle hukuka ve adalete dair konularda söz söyleme görevi ve hakkı en çok bizlere düşmektedir. Üzülerek söylemek gerekirse güven ve itibar kurumu olan mesleğimizin, her geçen gün gerileme içerisinde olduğunu gözlemlemekteyiz ve yaşamaktayız. Açıklanan yargı paketleri, hukuk fakülteleri sayısındaki artış, hukuk eğitiminde yeknesaklığın

sağlanamaması, nicelikteki artışın nitelikte bozulmalara neden olduğu, ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve sosyal durum da değerlendirildiğinde, yargının kurucu unsurlarından biri olan 'savunma' mesleğinin toplumdaki algılanma şekli de değişmeye devam etmektedir. Bu noktada mesleki örgütlenmemiz olan Barolarımıza ve Türkiye Barolar Birliğine demokratik baskı unsuru olma görevi düşmektedir. Biz de Adana Barosu olarak, bulunduğumuz tüm platformlarda avukatlık mesleğinin onur ve itibarının korunması, mesleğin çalışma alanının genişletilmesi, tarihsel kazanımlarından geriye gidilmemesi adına, bu talepleri yüksek sesle dile getirdik ve getirmeye devam edeceğiz.

"...güven ve itibar kurumu olan mesleğimizin, her geçen gün gerileme içerisinde olduğunu gözlemlemekteyiz ve yaşamaktayız..."

Mesleğimizin içinde bulunduğu durumun yanı sıra genel olarak Yargının sorunlarının da her geçen gün arttığını görmekteyiz. İş yükü, adliye binalarının yetersizliği, hakim ve savcı açığı, personel eksikliği gibi sorunların yanında, yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığıyla da ilgili

kamuoyunda ciddi güven sorunu oluşturan yargılamalar devam etmektedir. 'Doğal Yargıç' güvencesinin olmadığı, makul sürede adil yargılanma hakkının ihlal edildiği, savunmanın yok sayıldığı ve şekli unsur olarak görüldüğü, yargının rejimi dönüştürebilmenin ve iktidar

mücadelesinin bir aracı haline getirildiği olağanüstü bir dönemden geçmekteyiz. Aynı zamanda demokrasinin, hukukun üstünlüğünün, temel hak ve özgürlüklerin, kişi güvenliğinin güvencesi olan 'kuvvetler ayrılığı' ilkesinin bir engel olarak gösterilmeye çalışıldığı, farklılıklara hoşgörünün olmadığı, aykırı seslere tahammül gösterilmediği, baskı ve korkunun hakim olduğu, bırakınız hukuk devleti, kanun devleti bile olunmadığı, tüm bunların yargıyı da kuşattığı bir gerçekliktir. Oysa 'kuvvetler ayrılığı' ilkesi aynı zamanda yetkinin denetlenebilir olmasını, erkler arasında denge sağlanmasını, iktidarın keyfi uygulamalarını sınırlandırarak hesap verebilmesini, eylem ve işlemlerin yargısal denetime tabi olmasını sağlayıp, yaşama geçirilmesine hizmet etmektedir.

Göreve geldiğimiz günden bu yana Avukatlık Yasamızın barolara vermiş olduğu hukukun üstünlüğünü savunmak, insan haklarını korumak ve geliştirmek yönünde, ülkemizde ve ilimiz

özelinde hukuk devleti, hak ihlalleri, savunmanın yeri ve konumu, mesleğimizin sorunlarına dair konularda gereken duyarlılık gösterilmiştir. Bu nedenle açlık grevleri, idam cezasının yeniden gündeme getirilmesi, dokunulmazlıklar, kadına yönelik şiddet, kuvvetler ayrılığı, HSYK' nın savunma mesleğini yok sayan açıklaması hakkında, ilimizin yeni adliye sorunu, 18 yaş altındaki çocuklarımızın uyuşturucu ticaretinde kullanılması gibi birçok konuda ses getiren açıklamalar yapılmıştır.

Aynı zamanda T.Barolar Birliği ile ilişkiler geliştirilerek, baromuz bünyesindeki komisyon ve kurulların daha sağlıklı ortamlarda çalışmalarını yürütebilmesi için gerekli olan hizmet binası tahsisi için çalışmalar yürütülmüş ve son aşamaya gelinmiştir. Bu yöndeki çalışmamız sonuca ulaştığında, meslektaşlarımızın hizmetine sunulacaktır. Çağdaş, teknolojik donanımı ve mefruşatının sağlandığı ortamlarda merkez, komisyon ve kurul çalışmaları devam edecektir.

10 Aralık 2012 de, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin kabul edilşinin yıldönümünde 'Türkiye'nin insan hakları karnesi ve yeni anayasa yapımı sürecinde temel hak ve özgürlükler' konulu Konferansımız, 27. Dönemin ilk temel çalışması olup yoğun ilgi görmüştür. Ayrıca CMK yargılamasında 'Uzlaştırma' kurumunda görev alacak meslektaşlarımız için sertifikalı eğitim çalışması Uzlaştırma Savcımız Hüsamettin Binici' nin sunumu ile gerçekleştirilmiştir.

"...kuvvetler ayrılığı ilkesi aynı zamanda yetkinin denetlenebilir olmasını, erkler arasında denge sağlanmasını, iktidarın keyfi uygulamalarını sınırlandırarak hesap verebilmesini, eylem ve işlemlerin yargısal denetime tabi olmasını sağlayıp, yaşama geçirilmesine hizmet etmektedir..."

Yine 'CMK yargılamasındaki güncel sorunlar ve çözüm önerileri' konulu Sempozyum meslektaşlarımızın yoğun katılımı ile beğenisini kazanmıştır. Stajyerlerimizin eğitiminde görev alan meslektaşlarımızın da eğitilmeleri yönündeki çalışmalar yürütülmüş ve bu programın ilk adımı başarı ile gerçekleştirilmiştir. Bundan başka Adana Barosu olarak 2013 yılında TBB'nin yürüttüğü meslek içi eğitim çalışmalarına ev sahipliği yapılacaktır. Hem baromuzun hem de TBB'nin yapacağı meslek içi eğitim çalışmaları ile meslektaşlarımızın kendilerini yenilemeleri ve geliştirmeleri sağlanacaktır.

Yine geçen bu süre içerisinde tüm meslektaşlarımıza açık olacak şekilde hem kaynaşma hem de kültürel faaliyette bulunmaya hizmet etmek için Devlet Tiyatrosunun 'Bir Garip Orhan Veli' ve 'Ah-u Zelha' oyunlarının meslektaşlarımızca izlenmesi olanağı sağlanmıştır.

4-6 Ocak 2013 tarihleri arasında futbol ve basketbol dallarında Adana Barosu Spor Oyunları kapsamında 1. Beş Ocak Kurtuluş Kupası düzenlenmiştir. Sporun ayırıştırıcı ve kamplaştırıcı değil, kardeşliği ve beraberliği, birlikteliği sağlayan yönü ön plana çıkarılacaktır. Ayrıca 2013 yılı, Adana Barosunun kuruluşunun 90. yıldönümüdür. Bu kapsamda baromuza yakışır bir kutlama programının hazırlığı da devam etmektedir.

Sonuç olarak sorumluluklarımızın ve almış olduğumuz görevlerimizin bilincindeyiz. Aktif ve dinamik bir baroyuz. Seçim döneminde de söylediğimiz gibi baro odalarına sıkışıp kalmayan, toplumun her yerine açılan ve çitasını yükseltme azmi ve çalışması içerisindeyiz. Bu duygu ve düşüncelerle 27.dönemin ilk bültenini sizlerin takdirlerine sunmaktan onur duymaktayım. Bir takvim yılı daha biterken, 2013 yılının, ülkemizde ve dünyada barış ve kardeşlik duygularının pekiştiği, demokrasinin kural ve kurumlarıyla işlediği, devletin sınırlandığı, bireyin temel hak ve özgürlüklerinin alabildiğine genişletilip güvence altına alındığı, kan ve gözyaşının olmadığı, sağlıklı, güzel günler göreceğimize olan inancımızla huzurlu ve mutlu bir yıl olmasını canı gönülden diler, tüm meslektaşlarıma ve yargı camiasına sevgi ve saygılarımı sunarım.

"...güzel günler göreceğiz..."

Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK
Adana Barosu Başkanı

ADANA BAROSU 27. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

Adana Barosu 27.Olağan Genel Kurulu 20 Ekim 2012 tarihinde Adana Barosu Tesislerinde yapıldı. 20 Ekim 2012 günü saat 10.00 da başlayan Genel Kurul'da, Divan Başkanlığına Av. İsmet ALTUĞ, yardımcılığına Av. M. Fahri UÇKUN ve katip üyeliklerine Av. Özge YÜKSEKBAŞ ile Av. Burçin TÜMSA katılanların oybirliği ile seçildi. Sonrasında Atatürk, Şehitler ve Yitirdiğimiz hukukçular için saygı duruşu ve İstiklal Marşının okunması ile Genel Kurula başlandı.

Başkan ERBEK' ten Duygusal Konuşma

25. ve 26. Olağan Kurulları sonucu iki dönem Baro Başkanı seçilen Av. Aziz ERBEK ve Yönetim Kurullarının, baromuz tarihine geçen iki dönemde birçok kazanımlar sağlayan ve dört yıl Adana Barosu Başkanlığı yapan Av. Aziz ERBEK' in, yapmış olduğu açılış konuşmasında, insanın insan olma mücadelesinde yüzyıllardır vermiş olduğu çabasına vurgu yaparak, evreni, doğayı ve canlıyı

ve olmazsa olmaz düşünce ve felsefesine değinerek; erdem, eşitlik ve adalet kavramlarını filozofların dünyasından yeniden dile getirdi. Anadolu'da yaşamış olan; iyiyi güzeli, ve doğruyu arayan insanlığın evrensel mücadelesine katkı yapan tüm davranış ve düşünce insanlarını hatırlatarak söylemlerinden pasajlar sundu. Başkanlık görevi sona eren Av. Aziz ERBEK, duygu ve düşünce yüklü konuşmasına büyük ozan Yunus Emre'nin 'sevelim sevillelim, bu dünya kimseye kalmaz' sözleriyle son verdi. Bundan sonra söz alan Başkan Vekili Av. M. Hakan ÖNENLİ, sadece son iki yılı değil geçen dört yılı kapsayacak şekilde yapılan çalışmalar ve etkinlikler hakkında geniş bir konuşma yaptı. Bundan sonra söz alan Genel Sekreter Av. Yasemin TANIR son iki yıl içinde yapılan faaliyet raporunu ve Baro Saymanı Av. Semih GÖKAYAZ iki yıllık mali raporu sundu. Denetleme Kurulu raporu da Av. Cem ÖZÇELİK tarafından okundu. Okunan raporlardan sonra faaliyet raporuna yönelik söz alan meslektaşların konuşmalarından sonra bu yöndeki oylamalara geçildi. Yapılan konuşma ve sunulan raporlardan sonra tüm kurullar ayrı ayrı olarak oy birliği ile ibra edildi.

Genel Kurula katılan meslektaşların ilgisinin ve katılımının yoğun olduğu gözlemlendi.

Baro Başkan Adayları Söz Aldı

Yönetim ibrasının ardından avukatlık mesleğinin bugünkü durumu ile ilgili olmak üzere ülkenin içerisinde bulunduğu yargının bağımsızlığı ve yargının siyasallaşması sorunları merkezli konular birçok meslektaşımız tarafından dile getirildi ve bu yöndeki kaygılar dile getirilerek yeni gelecek yönetime bu yönde görevler de atfedildi. Bundan sonra Baro Başkan Adaylarının konuşmasına geçildi. İlk olarak Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK söz alarak avukatlık mesleğinin içinde bulunduğu niteliksel ve niceliksel sorunlara değinmiştir. Özellikle ülkemizde yaşanan yargı sorunlarını geniş bir çerçevede değerlendiren Av. M. Gazi ÇITIRIK, yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığına yönelik siyasal etkilemelerin olduğu ve hukukun üstünlüğünün de savunucuları olan savunmanın temsilcisi avukatların ve meslek örgütü baroların bu yönde sessiz kalamayacağına dair vurgu yapmıştır. Adana Barosunun geçen dört yıl içinde büyük mesafe aldığına değinen Av. M. Gazi ÇITIRIK, başkan Av. Aziz ERBEK' ten bayrağı devralmaya hazır olduğunu belirterek ve tüm meslektaşlara teşekkür ederek konuşmasına son verdi. Bundan sonra başkan adayı Av. Abbas BİLGİLİ söz alarak avukatların ve meslek örgütü baroların yaşadığı sıkıntılara değinmiş, bu yöndeki sorunları ve çözüm önerileri ile birlikte düşüncelerinden ve projelerinden bahsederek, ülkedeki hukuksal ve yargısal sorunlara değinerek ve tüm dinleyicilere teşekkür ederek konuşmasını tamamladı.

Başkan adaylarının konuşmasından sonra birçok meslektaş tarafından yeni seçilecek başkan ve yönetimine avukatlık mesleğine ve hukuksal ve yargısal konulara yönelik önerilerde bulunmak üzere söz almış ve beklentilerini sundu. Divan Kurulu Başkanı Av. İsmet ALTUĞ tüm katılanlara teşekkür ederek Adana Barosu 27. Olağan Genel Kurulunu, seçimler maddesi hariç olmak üzere sonlandırdı.

Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK...

Bir gün sonra 21.10.2012 tarihinde Adana Adliyesinde organize edilen seçim için sabah saat 09.00 da oluşturulan beş sandıkta avukat meslektaşlarımız oylarını kullanmaya başladı.

Baro başkan adaylarımız ile birlikte tüm kurullarda aday olan meslektaşlarımızın heyecan ile takip ettiği oy kullanma süresi akşam 17.00 da sona erdi. Oy kullanma süresi bittikten sonra ilk önce başkan adaylarının almış olduğu oylar sayılarak yeni başkan olarak iki yıllığına Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK seçime katılan 845 meslektaşımızın oyunu alarak seçildi. Diğer başkan adayı Av. Abbas BİLGİLİ ise 690 oy aldı. Sandık başında aday olan iki başkan adayımız söz aldı. Seçilen Baro Başkanı Av. M. Gazi ÇITIRIK, seçimin kazananı ve kaybedeni olmadığını kazananın Adana Barosu olduğunu belirterek teşekkürlerini ifade etti.

Av. Abbas BİLGİLİ de söz alarak seçilen başkana ve kurul üyelerine başarılar diledi. Seçim sonucunda Yönetim Kuruluna Av. Ziya YALAZ, Av. Zehra BULUT, Av. A.Faruk ULAŞ, Av. Murat LOĞOĞLU, Av. Ümit BÜYÜKDAĞ ÖZDEMİR, Av. İmran GÖNEN, Av. Veli KÜÇÜK, Av. Özge ŞAŞMAZ, Av. Osman OLCAY, Av. Burcu PUL TURAN seçildi.

Diğer tüm kurullara Av. M.Gazi ÇITIRIK listesinde yer alan isimler seçildi. Buna göre; Disiplin Kuruluna Av. Mehmet MÜFTÜOĞLU, Av. İsmail SARI, Av. Gamze VARDAR, Av. Canan TEK, Av. Gül YALÇIN ASLAN; Denetleme Kuruluna Av. Hüseyin BULUT, Av. Erhan SÖNMEZ, Av. Namık Kemal TÜYLÜCE; T.Barolar Birliği Delegeliğine Av. M. Ziya YERGÖK, Av. M. Hakan ÖNENLİ, Av. Yurdağül GÜNDOĞAN, Av. Aziz ERBEK, Av. Kemal OLCAY, Av. Yasemin TANIR, Av. Berfu SALICI YAKIT seçildiler.

BARO BAŞKANI Av. MENGÜCEK GAZİ ÇITIRIK, MAZBATASINI ALDI

20-21 Ekim 2012 Tarihinde yapılan Baromuz seçimlerinin ardından 27. Dönem Baro Başkanlığına seçilen Av. Mengücek Gazi Çıtırık'a, mazbatasını Adalet Komisyonu Başkanı Mehmet Kaya'dan düzenlenen törenle teslim aldı. Baro Başkanımız Av. Mengücek Gazi Çıtırık, törende söz alarak 'Baromuzun her dönemde olduğu gibi bu dönemde de kendisine yaraşır ve yakışır şekilde seçimlerini gerçekleştirdiğini' ifade ederek, "Sözün bittiği

yerdeyiz. Şimdi çalışma zamanıdır" dedi. Adalet Komisyonu Başkanı Mehmet Kaya da, seçilen tüm üyelere çalışmalarında başarılar dileyerek, Adliyemize, Baromuz ve avukatlarımıza hayırlı olmasını temenni etti. Mazbata törenine Cumhuriyet Başsavcısı Süleyman BAGRIYANIK, görevi biten Baro Başkanı Av. Aziz ERBEK ile birlikte çok sayıda meslektaşlarımız da katıldı.

Seçim sonucu oluşan yeni Baro Yönetimi mazbatasını alarak göreve başladı.

Yeni Baro Yönetimi Atatürk Anıtını Ziyaret Etti

20-21 Ekim 2012 Tarihinde yapılan Olağan Genel Kurul ve seçimlerin ardından 27. Dönem Baro Başkanı seçilen Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, Baronun Yönetim Organları ve Türkiye Barolar Birliği Delegeleri ile birlikte Atatürk Parkı'ndaki Atatürk Anıtı'nı ziyaret etti. Atatürk Anıtı'na çelenk sunumunda bulunulduktan sonra saygı duruşu ve İstiklal Marşı okundu.

Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK yaptığı açıklamada; "Siyasal, soysal, kültürel değişim ve dönüşümlerin temelinde Cumhuriyet yatmaktadır. Cumhuriyet'in en önemli kazanımları da hukuk alanında olmuştur. Kadın erkek eşitliğini, laik hukuk anlayışını yaşama geçiren yine CUMHURİYET olmuştur. Avukatlık mesleğimizi düzenleyen ilk ciddi yasa 20 Nisan 1924 Tarihli Muhamat Kanunu'dur. Kanunun adı 1925 yılında Avukatlık Kanunu olarak değiştirilmiştir. Avukatlık mesleğinin unutulmaz

isimlerinden olan ve 1940 yılında yayınladığı "Avukatın Kitabı" isimli eseriyle Avukatlık tarihine ışık tutan Av. Ali Haydar ÖZKENT'in dediği gibi; "Eğer bugün Türkiye'de müstakil avukatlık müessesesi varsa, eğer avukatlar iyi, namuslu, söz, vakar ve hatta refah sahibi yurttaşlar arasında bulunuyorsa, bunu bu iradeye borçludurlar. Çünkü, Cumhuriyet avukatların yalnız refahını temin etmemiştir, mesleğini kurmuş avukatların namus ve şerefini kurtarmış, O'nu layık olduğu mevkiye çıkartmıştır. Bunu böylece kabul etmek ve söylemek meslek, vicdan ve namus borcudur." Bu duygularla 27. Dönemin Baromuza, mesleğimize, yargı camiamıza hayırlı ve uğurlu olmasını dileriz." dedi.

BAROMUZDA BAYRAMLAŞMA

Her Bayram geleneksel olarak yapılan Bayramlaşma meslektaşlarımızın katılımıyla gerçekleşti. Başkanımız Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, değerli meslektaşlarımız ve misafirlere ev sahipliği yaparak onlarla bayramlaştı. Baro Başkanımız Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, yaptığı konuşmada, "Birlikteliğin, kaynaşmanın ve dayanışmanın adı olan bayramınızı bir kez daha kutlarım. Dün Ankara'da Cumhuriyetimizin 89. Yıldönümünde, yurttaşlarımızın en önemli değerimiz olan Cumhuriyetimizin kazanımlarına sahip çıkma ve bayram coşkusuyla yaşama arzusuyla Polisin tazyikli suyla, biber gazıyla engel olmasını, en önemli insan haklarından birini ihlal etmesini protesto ediyorum." Dedi. Bayramlaşmaya önceki dönemlerde görev alan Baro Başkanlarımız ile çok sayıda meslektaşımız katıldı.

Baro Başkanı Mengücek Gazi Çitirik 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı törenine katıldı.

YENİ BARO YÖNETİMİNDEN VALİ HÜSEYİN AVNİ COŞ'A ZİYARET

Adana Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi Çıtırık ve yeni yönetimi Vali Hüseyin Avni Coş'u makamında ziyaret etti. Avukatların toplumda önemli bir görevi yerine getirdiğini ifade eden Vali Coş, Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi Çıtırık ve yeni yönetim kurulu üyelerini tebrik ederek, yeni dönem çalışmalarında kendilerine başarılar diledi. Kabulden duyduğu memnuniyeti dile

getiren Baro Başkanı Av. Çıtırık ise, yönetim kurulu üyelerini Vali Coş'a tanıttı ve çalışmaları hakkında bilgiler verdi. Ziyarette, Genel Sekreterimiz Av. Veli Küçük, Saymanımız Av. Ümit Büyükdag Özdemir, Yönetim Kurulu Üyeleri Av. İmran Gönen, Av. Ziya Yalaz ve Av. Zehra Bulut da bulundu.

Yeni Yönetimden, B. Belediye Başkan Vekili ALDIRMAZ' a Ziyaret

Adana Barosu'nun yeni Başkanı Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, Başkan Vekili Av. Murat LOĞOĞLU, Genel Sekreter Av. Veli KÜÇÜK, baro yönetim kurulu üyeleri Av. Ziya YALAZ, Av. Osman OLCAY ve Av. Zehra BULUT' tan oluşan heyet Büyükşehir Belediye Başkan Vekili Zihni ALDIRMAZ' ı makamında ziyaret etti. Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK ve diğer yöneticilerin hazır bulunduğu ziyarette kentleşme ve Adana'nın sorunlarına yönelik konular konuşulurken, Belediye Başkan Vekili ALDIRMAZ, 20-21 Ekim 2012 tarihleri arasında yapılan seçimle göreve gelen yeni yönetimi tebrik ederek, başarılar diledi. Ziyaretten duyduğu memnuniyeti dile getiren ALDIRMAZ, konuklarına teşekkür ederek, Adana'nın tanıtımıyla ilgili çeşitli dokümanlar armağan etti.

Önceki Başkan Av. Aziz ERBEK' in Fotoğraf Asma Töreni Yapıldı

ADANA Barosu'nun 25 ve 26. Dönem Başkanlığını ifa eden Av. Aziz ERBEK'in fotoğrafı MEB salonunda yer alan ve önceki tüm baro başkanlarının bulunduğu alana törenle asıldı.

Baro Başkanımız Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, törende yaptığı konuşmada, mesleğimize ve baromuzla yaptığımız katkılardan dolayı Sayın Av. Aziz Erbek'e, teşekkür etti. Av. ÇITIRIK, "Baromuzun çitasını her daim yükselterek Türkiye genelindeki barolar arasında saygın ve önemli bir yer edinmesini sağlayan Başkanımız, değerli büyüğümüz, ağabeyimiz Sayın Aziz ERBEK' ten bu onurlu görevi devraldığım için ayrıca mutlu ve gururluyum. Kendisine bundan sonraki yaşantısında da başarılar diliyorum" dedi.

BAŞKAN AZİZ ERBEK TEŞEKKÜR ETTİ

Daha sonra söz alan Av. Aziz ERBEK, özetle: "Adana Barosu'nda başkanlık yapmayı hukuk fakültesini bitirdikten sonra hedeflemiştim. Bu hedefime ulaşmam benim için anlatılmaz bir onurdu.

İki dönemdir Başkanlığını yaptığım Adana Barosu'nda yaptığımız tüm faaliyet ve icraatlarda beni yalnız bırakmayan yönetim kurulundaki arkadaşlarıma, kurul üyelerime ve meslek arkadaşlarıma ve bu dönem içinde sırtladığımız hizmet yükünü birlikte taşıdığımız Baro Personeline göstermiş oldukları özverili çalışmalardan dolayı teşekkür ediyorum. Saygıyla ve Sevgiyle Kalın diyorum" şeklinde konuştu.

Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, daha önceden baroda başkanlık yapan meslektaşlarımızın fotoğraflarının olduğu panoya Av. Aziz ERBEK' in fotoğrafını birlikte astılar. Törene, Adana Barosu'nun şu anki Yönetim Kurulu üyeleri ile birlikte Av. Aziz ERBEK' in başkanlık yaptığı dönemdeki yönetim kurulu üyeleri ve meslektaşlarımız katıldı.

Av. Savaş Bedir Mezarı Başında Anıldı

Av. Savaş Bedir ölümünün 12. yılında mezarı başında anıldı. Buruk Mezarlığı'nda düzenlenen anma törenine, Baro Başkanı Av. Aziz ERBEK, 27. Dönem Baro Başkanlığını kazanan Av. Mengücek Gazi Çıtırık, Av. Veli Küçük, Av. Murat Loğoğlu ve meslektaşları ile baromuz personeli katıldı.

27. Dönem Baro Başkanımız Av. Mengücek Gazi Çıtırık, anma töreninde yaptığı açıklamada: "12 yıl önce menfur bir saldırı sonucu yitirdiğimiz aynı zamanda görev şehidimiz olan genç meslektaşımız Savaş Bedir'i ve aynı olayda hayatını kaybeden Hasan Fındıl'ı rahmet ve saygıyla anıyoruz. Bu tür üzücü olayların yaşanmaması için de Baro olarak üzerimize düşenleri fazlasıyla yapacağımızdan kimsenin endişesi olmasın." dedi. Konuşmanın ardından, Av. Savaş Bedir için ruhuna dualar okundu.

Ege Bağatur Mezarı Başında Anıldı

Eski belediye başkanlarından Ege Bağatur, ölümünün 22. yıldönümünde mezarı başında anıldı.

Adana'da, 1973-1977 yılları arasında belediye başkanlığı yapan Ege Bağatur'un, Buruk Mezarlığı'ndaki anma törenine; Adana Barosu Başkanı Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, Genel Sekreterimiz Av. Veli KÜÇÜK, Yönetim Kurulu Üyesi Av. Zehra BULUT, CHP Adana eski milletvekili ve Baro Başkanlarından Av. Ziya Yergök, merhumun ailesi ve sevenleri katıldı. Ege Bağatur'un eşi Yıldız Bağatur, oğulları Artuk ve Çağrı Bağatur'un hazır bulunduğu törende, merhumun kişiliğinde barındırdığı ve yerel yöneticilik anlayışının temelinde yatan özelliklerin günümüzde çok daha fazla önem kazandığı vurgulandı.

Baro Başkanımız Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, Adana politikasına katkılarının yadsınamayacak değerli bir siyaset adamı, önemli bir meslek büyüğü ve aile dostu olan Bağatur'u her zaman rahmet, saygı ve özlem andıklarını söyledi. Av. ÇITIRIK, sözlerine şöyle devam etti: "Başta Bağatur ailesine, burada vefanın İstanbul'da bir semt olmadığını kanıtlayan tüm katılımcılara hem şahsım, hem baro yönetimi ve meslektaşlarım adına saygılarımı ve teşekkürlerimi sunuyorum. Siyasetin zenginleşme aracı haline dönüştüğü, rüşvet, yolsuzluğun alıp başını gittiği ülkemizde, Bağatur'u rahmetle, özlemle, saygıyla anarak, onlara ne kadar ihtiyaç hissedildiği ortaya çıkmıştır" Aile bireylerinin de söz aldığı anma töreni, okunan duaların ardından sona erdi.

TBB 26. BARO BAŞKANLARI TOPLANTISI YAPILDI

Barolardaki seçim sürecinin tamamlanmasının ardından Türkiye Barolar Birliği, 30 Kasım- 1 Aralık 2012 tarihleri arasında Baro Başkanlarının tanışması ve gündemdeki çeşitli hususlara dair baroların görüş, düşünce ve önerilerinin alınması hususunda Ankara'da toplantı yapılmasına karar vermiştir. Belirtilen tarihler arasında Adana Barosu Başkanlık Divanımız, 30 Kasım 2012 Cuma günü Türkiye Barolar Birliği Başkan ve Yönetim

Kurulu üyelerimizi ziyaret etmiştir. Görüşmelerde Adana Barosu Staj Eğitim Merkezi, Avukat Hakları Merkezi, CMK Servisini bir arada bulunduracak teknolojik altyapı ve donanımı sağlanmış hizmet binasını satın alınması veya kiralanması hususunda TBB'nin desteği istenmiştir. TBB Yönetimi de gerekli çalışmanın yapılmasını, kiralama ya da satın alma hususunda baromuzca rapor sunulmasını ve buna göre karar verileceğini başkanlık divanımıza ifade etmiştir.

1 Aralık 2012 Cumartesi günü TBB Özdemir Özok Kongre Merkezi'nde 26. Baro Başkanları Toplantısı gündemsiz yapılmıştır.

Baro Başkanımız Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, söz aldığı konuşmasında görüş ve düşüncelerini şu şekilde paylaştı: "Yeni ve yeniden seçilen tüm baro başkanlarını kutluyorum. 2012-2014 Döneminin etkin, verimli,

üretken bir dönem olmasını; yargının ve mesleğimizin sorunlarının çözülebilmesi umudunu taze tuttuğumu da belirtiyorum. Meclis yasa yapma tekniğine aykırı olarak yapılan yasal düzenleme değişikliklerini doğru bulmadığımı, yeterli ve gerekli inceleme yapılmaksızın yargı paketlerinin açıklanmasını, bu paketlerin; ekonomik, sosyal, siyasal sonuçlarının gözetilmediğini, yasalasma sürecinde baroların ve TBB'nin görüşünün sağlıklı bir şekilde alınmadığını, açıklanan paketlerin yargıyı hızlandırmak ve sorunlara çözüm getirmek iddiasıyla yola çıkılmışsa da yargıyı hızlandırmadığı ve çözüm getirmediği uygulamada görülmektedir. Yargının iş yükü, araç, personel ve hizmet binası gibi yıllardır süregelen sorunları olduğunu ancak temel sorunun yargı bağımsızlığı, yargı tarafsızlığı, savunmanın

etkisizleştirilmesi ve adil yargılanma sürecinin yeterince işletilememesi olduğunu, yargının rejimi dönüştürmenin ve iktidar mücadelesinin aracı olmaktan çıkartılması gerektiğini ayrıca ifade ediyorum. 12 Eylül 2010 Referandumunu, Yüksek Yargı'yı vesayet altına alan ve 'yandaş yargıyı' oluşturma yönünde atılmış bir adım olarak görüyorum.

Avukatlık Yasası'ndan sınava kaldıran kanunun Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesi ve iptal kararının Resmi Gazete'de yayımlanmasının üzerinden 3 yıl gibi bir süre geçti.

Anayasa'nın 153/son fıkrası uyarınca Anayasa Mahkemesi kararlarının yasama, yürütme, yargı organlarının, idari makamları, gerçek ve tüzel kişileri bağladığını ancak TBMM'nin verilen iptal kararına rağmen yeni bir düzenlemeye gitmeyerek yasal boşluk durumunu devam ettirmesini üzüntüyle karşılamaktayım. 2006 yılında yasal düzenlemede değişiklik yapıldığında 36 Hukuk Fakültesi var iken, bugün bu sayının 104 olduğunu, nicelikteki bu artışın nitelikte ciddi bozulmalara neden olduğunu, yeni Hukuk Fakültesi açılmamasını, açılacaksa da YÖK'ün o il barosunun veya TBB'nin görüşünün alınması gerektiğini, TBB'nin hukuk fakültesi eğitim müfredatına müdahale etmesini, buna göre bir eğitim müfredatının belirlenmesini, avukatlık sınavının staja kabul ve mesleğe kabul şeklinde iki aşamalı yapılmasını, sınavın şekli ve içeriğinin düzenlenmesinde baroların ve TBB'nin daha

etkin olmasını ve bir an önce Avukatlık Yasası'nın çıkartılması gerektiğini düşünmekteyim.

TBB'nin, barolarımızın araç, avukat evi, teknolojik donanım, avukat sağlığı, meslek içi eğitim çalışmaları gibi konulardaki yaklaşımını takdir ettiğimizi ancak TBB'nin Avukatlık Yasasının 110. Maddesinin 17. fıkrasından kaynaklanan görevlerini ifa etmekte eksik kaldığını, hukukun siyasetinin ve hukuk devletinin mücadelesinde çalışmaların ve gösterilecek tavrın daha net olmasını dilemekteyiz.

Ayrıca 31. Mali Genel Kurul 7-8 Mayıs 2011 tarihleri arasında Adana'da, ev sahipliğimizde yapılmıştı. Burada alınan kararlardan biri de "Emekli meslektaşlarımıza TBB Fonları kullanılarak, SGK'dan aldıkları emekli maaşı miktarında bir aylık bağlanması" hususunda birlik yönetiminin ne gibi bir çalışma yürüttüğüyle ilgili genel kurula açıklama yapmasını talep etmekteyiz"

Başkanlar Toplantısının sonunda ise Avukatlık Sınavının ivediliği hususunda komisyon oluşturularak ilgili yasal düzenlemeye dair barolarımızın ve TBB'nin görüşlerini içeren deklarasyon hazırlanmış ve Adalet Bakanlığı'na yazı yazılmasına karar verilmiştir.

Değerli meslektaşlarımızın bilgilerine saygıyla duyurulur.

ADANA BAROSU'NDAN KADINA YÖNELİK ŞİDDETE TEPKİ

Adana Barosu üyeleri, 25 Kasım 'Kadınlara Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü'nü kutlayarak, kadına yönelik şiddeti kınadılar. Adana Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi Çıtırık, Dominik Cumhuriyeti'nde diktatörlüğe karşı mücadele eden 3 kız kardeşin, askerlerce tecavüz edildikten sonra katledildiği ve trafik kazası süsü verilerek olayın kamuoyuna yansıtıldığını belirterek, "25 Kasım 1960 yılında, Mirabel kardeşlerin diktatörlüğün askerleri tarafından tecavüz edildikten sonra vahşi bir şekilde katledilmesinin bugün yıldönümüdür. Bu üç aktivist kız kardeş ülkelerinde sadece temel hak ve özgürlük mücadelesi vermişlerdir. BM tarafından da bu üç kız kardeş ve kadınlara şiddet uygulanmaması amacıyla "25 Kasım, kadına yönelik şiddetin yok edilmesi için uluslararası mücadele" günü ilan edilir. Bir utanç ve insanlık ayıbının yıldönümünde kadınlara yönelik şiddetin dozunun halen artarak devam ettiğini görmek gerçekten üzüntü vericidir. Bizler, kadına yönelik şiddetin günlük yaşamın her alanında ortadan kaldırıldığı, kadının beden ve cinsel yönden sömürülmediği; kadının serbest piyasanın ve tüketim toplumunun bir pazarlama aracı olarak algılamadığı dünya özlemiyle bugünü kutluyoruz" dedi. Basın açıklamasına Başkan Yardımcısı Av. Murat Loğoğlu, Genel Sekreter Av. Veli Küçük ve Yönetim Kurulu üyesi Av. Burcu Pul Turan ile çok sayıda meslektaşlarımız katıldı.

Başkan Av. Çıtırık'ın konuşmasının ardından Adana Barosu Kadın Hakları Komisyonu Koordinatörü Av. Ümit Büyükdag Özdemir, basın açıklaması metnini okudu.

25 KASIM KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI ULUSLARARASI MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ BASIN AÇIKLAMASI

"Kadına yönelik şiddet; yüzyılımızın en önemli sorunlarından biri olarak, yüzümüze adeta bir çılgın gibi çarpmaktadır. Hiçbir sınır tanımayan bu küresel sorun ülkemizde de, giderek derinleşen toplumsal bir yara olarak varlığını sürdürmektedir. Ülke gerçekleri ile yüzleştiğimizde; gerek iç hukuk kurallarının, gerekse uluslararası mevzuat düzenlemelerinin, şiddetle mücadeleyi istenilen seviyeye ulaştıramadığını görmekteyiz. Bu bağlamda, iç hukukumuzun, evrensel sözleşmelere uygun hale getirilmesi gerekliliğini, öncelikle vurgulamak isteriz.

Mevcut düzen; kendi elleriyle kadına yönelik şiddeti sistematize etmekte, kadının toplumsal cinsiyet eşitliği temelinde haklarını kazanmasına engel olmakta, en temel insan hakkı olan yaşam hakkını onun elinden almakta, şiddeti olağan hale getirmektedir. Başta Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve BM Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi uyarınca tanınmış en temel hakları dahi koruyamayan bir hukuk sisteminde ise, CEDAW ile tanınan hakların ve devletlere yüklenen görevlerin yerine getirilmesi ve pozitif ayrımcılık hükümlerinin uygulanmasını beklemek, gerçekçi görünmemektedir. Çocuk gelinlerin, fuhuşa sürüklenen kadınların, kız çocuklarına cinsel istismar vakıalarının sayısı her geçen gün artmaktadır. Töre cinayetleri utanç verici yüzünü bizlere göstermeye devam etmektedir. Kürtaj tartışmaları

ile kadın bedeni siyaset malzemesi olarak gündemde yer almakta; kadının bedeni üzerinde dahi söz sahibi olması engellenmektedir. Kesintili eğitime dair düzenlemenin kabulü ile kız çocukları, adeta eve hapsedilmekte ve erkenden evlendirilme tehlikesi ile karşı karşıya kalmaktadır. Medya; popüler dizileri, haber bültenleri, üçüncü sayfa gazete haberleri, reklamları, kadına yönelik şiddeti doğuran, yaygınlaştıran, meşrulaştıran yayınları ile kadın kimliğini adeta örselemektedir. Tüm bu sayılanlar; kadına yönelik şiddettir. Ve Kadına yönelik şiddet, suçtur. 08 Mart 2012 tarihinde kabul edilen 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun ile; şiddet gören kadınlarımıza, kolluk kuvvetleri tarafından da koruma kararı verilebilmesi mümkün hale gelmiştir. Bu gelişmeye rağmen, uygulamada henüz birlik sağlanamamıştır. Kanunun kabulünü izleyen nisan ayında kadın cinayetleri oranı hızla artmıştır. Kağıt üzerinde verilen tedbir kararları, kadınların öldürülmesi

ile hükümsüz kalmaktadır. Önerimiz; kolluk güçlerinin koruma kararlarına dair işlemleri üzerindeki denetiminin etkin hale getirilmesi, halen hayata geçirilememiş Şiddet Önleme ve İzleme Merkezleri'nin ivedilikle sisteme dahil edilmesi ve bu merkezlerin diğer birimlerle sistemli bir şekilde çalışmasının bir an önce sağlanmasıdır. Bu bağlamda, pek çok kadının sığınma evinde kalırken dahi cinayete kurban gidişini de göz önüne alarak; kadın sığınma evlerinin nicelik ve niteliklerinin artırılması gerekliliğini de vurgulamak isteriz.

Kadın hakları savunucuları olarak, susmanın yeni ölümlere yol açacağını; yükümüzün ve sorumluluğumuzun giderek arttığını bilincindeyiz. Kadına yönelik şiddetle mücadelede ısrarımızın da aynı paralelde olduğunu beyan ederiz. Basına ve kamuoyuna duyurulur. "

Adana Barosu Kadın Hakları Komisyonu

ADANA BAROSU'NDAN İNSAN HAKLARI KONFERANSI...

Adana Barosu tarafından 10 Aralık 2012 İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin kabul edililişinin 64. Yıldönümü nedeniyle "Türkiye'nin İnsan Hakları Karnesi ve Yeni Anayasa Yapım Sürecinde Temel Hak ve Özgürlükler" konulu konferans Baro Başkanımız Av. Mengücek Gazi Çıtırık moderatörlüğünde Seyhan Otel'i'nde gerçekleştirildi. Konferansa Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kamu Hukuku Öğretim Üyesi Prof. Dr. Oktay Uygun, Gaziantep Hasan Kalyoncu Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Öğretim Üyesi Şule Özsoy Boyunsuz konuşmacı olarak katıldılar.

"Cumartesi Annelerinin Olmadığı Bir Türkiye Özlüyoruz"

Baro Başkanı Av. Çıtırık, açılış konuşmasında şunları söyledi; "Değerli meslektaşlarım, bugünü sadece bir basın açıklaması ile değil, 27. Dönemin de ilk konferansında alanlarında etkin, saygın akademisyenlerimizin de katılımıyla kutluyoruz. 10 Aralık 1948'de BM'de yapılan oylama sonucu 40 üye devletin kabul ve 8 devletin sosyal ve siyasal birtakım nedenlerden ötürü çekimser oyuna rağmen kabul edilmiştir. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi, 360'ın üzerinde dile çevrilerek yayımlanmasından ötürü, birden çok AİHS ve ABD İnsan Hakları Sözleşmesinin giriş bölümlerinde yer alması, aynı zamanda yayımlandığı dönemlerden sonraki dönemlerdeki yapılan anayasalarda yer almasından ötürü de dünya insan hakları kavramının gelişmesi, korunması ve tanınması anlamında önemli bir bildirge mahiyetindedir. 27 Mayıs 1949 tarih ve 7217 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmış ve okullarda

okutulması ve yaygınlaşması hususunda da hükümetler bir şeyler yapmışlardır. Ancak, geline nokta insanların özgürleşemediği, devletlerin insan hak ve özgürlüklerini yeterince tanımadığı, çeşitli bahanelerle kısıtladığı, iç hukuka yansıtılmadığı bir dönemden geçmekteyiz. Dünyada yoksulluk ve açlık da artmaya devam ediyor. Bölgesel eşitsizlikler de devam etmektedir. Zulüm ve baskıya karşı en son çare olan ayaklanma zorunda kalınmaması için insan haklarının, hukuk değeriyle korunması güdülerek İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi hazırlanmıştır. Bir ülkede ifade ve basın özgürlüğünün yeterince işletilmesi demokrasinin en önemli göstergelerinden biri olmasına rağmen, ülkemizde sadece gazetecilik faaliyetinden dolayı 78 gazetecinin tutuklu olduğu artık Avrupa gözlemcileriyle, basın komitesinin yayımlamış olduğu raporlarla bilinen bir gerçektir. Parasız eğitimi dile getirdikleri için 2800'ün üzerinde öğrencinin tutuklu olduğu da bilinen gerçekliktir. 2011 yılında yapılan genel seçimler sonrasında 8 milletvekili BM Medeni ve Siyasi Haklar 25. Maddesinde güvence altına alınmış olan devletlerin yurttaşlarının siyasi haklarını kullanma ve katılım hakkını düzenleme yükümlülüğüne rağmen parlamenterlik sıfatını yerine getirememektedirler. Biz, gözaltında kayıpların, faili meçhul cinayetlerin, işkencelerin olmadığı, 'Cumartesi Annelerinin' olmadığı bir ülkeyi hayal etmekteyiz. Bu duygu ve düşüncelerle 10 Aralık İnsan Hakları ve Evrensel Bildirgenin Kabul edililişinin 64. Yıldönümünü en içten dileklerle kutluyorum. Eşitliğin, kardeşliğin egemen olduğu bir dünya ve Türkiye özlemiyle, hepimize sevgilerimi, saygılarımı sunuyorum." diyerek konuşmacılara söz vermiştir.

Doç. Boyunsuz: 'Yeni anayasanın merkezi hak ve özgürlükler olmalı'

Baro Başkanı Çitırık' tan sonra söz alan, Hasan Kalyoncu Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Şule Özsoy Boyunsuz, yeni yapılacak anayasada temel hak ve özgürlüklerin merkezi bir yer tutması ve yeni anayasada temel hak ve özgürlükler gelişiminin felsefesini doğru oturtmak, yani özgürlükler sorununa doğru yerden yaklaşmak gerektiğini söyledi. 1982 Anayasası'nın problemlili alanlarının başında özgürlükler felsefesinin geldiğine vurgu yapan Özsoy, "Teknik hukuka, mahkemelerin uygulamalarına ve temel hakların yaşama geçilmesine ilişkin sorunlarımız var. Bunun yanında doğru konumlandırılmış, doğru pencereden doğru bir felsefe ile oturtulmuş bir anayasa düzenlemesi de korumasız kalırsa hayata geçemeyebilir." dedi.

1982 Anayasası'nın otorite-özgürlük dengesinde otoriteden yana tavır alarak yazılmış bir anayasa olduğunu belirten Doç. Dr. Boyunsuz, "Anayasanın bakış açısı, penceresi, otorite-özgürlük dengesinde otoriteyi güçlendirmektir.

Devlet penceresinden bakılarak yazılmıştır. Temel hak ve hürriyetleri hayata geçirmek değil, mümkün olduğu kadar cendereye almak, çok katmanlı bir sınırlama çemberiyle daraltmak ve biraz da özgürlüklerden korkmak üzerine kuruludur. Bu açıdan birçok özgürlük 1982 Anayasası ile 61 Anayasası'nın gerisine düşerek düzenlenmiştir. Bunların başı da sosyal ve ekonomik hak ve özgürlüklerdir. Ama sadece bunlar değil, kişi hak ve özgürlükleri de 1982 Anayasası'nda çok yara almış hak gruplarını oluşturur." diye konuştu. 1995 ve 2001'de yapılan düzenlemelerde kısmen otorite-özgürlük dengesizliğinde oluşan tahribatın giderilmeye çalışıldığını anlatan Boyunsuz, yeni anayasada İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi, Birleşmiş Milletler Medeni ve Siyasal Haklar Sözleşmelerinin standartlarının en azından minimum standart olarak kabul edilmesi gerektiğini ifade etti. Boyunsuz, Anayasa mahkemesine

bireysel başvuru hakkının da işletilmesini ve etkili olmasını umduğunu belirtti.

Prof. Uygun: "Bizde masumiyet karinesi kağıt üstünde kalıyor"

Prof. Dr. Oktay Uygun da şunları söyledi: "Günümüzde bilim ve teknoloji öyle bir noktaya gelmiştir ki, Biyoteknolojiyle genlerle oynayarak çok önemli şeyler yapabilecek duruma gelindi. Uluslararası mekanizmalar aslında bunu frenliyor. Birçok devlet ya yasak koyuyor ya da sıkı denetim getiriyor. Bu tür genetik müdahalelerin iyi yanları olduğu gibi olumsuz tarafları da var, bu teknolojiyi bir devlet üstün ırk yaratma olarak da kullanabilir. Genetik mühendisliği dediğimiz konu eğer

kurallara bağlanmaz, denetlenmezse yeni bir insan türü yaratılabilir. Bütün bunları düşünmemiz lazım. İnsan onurunu koruyacak bu durumu da anayasamıza koymalıyız. Bizden sonraki kuşakların meseleleri de anayasaya koymalıyız. Adalet, masumiyet karanesi anayasanın üstünde bir normdur. Bizim yargıçlarımız bunu yeterince benimseyemediler. Bizde masumiyet karanesi kağıt üstünde kalıyor. Bunu pratiğe aktaracak mekanizmayı koymalıyız. Eşitlik, sosyal devlet anlayışında ciddi sıkıntılar var. Avrupa standartlarının çok gerisindeyiz. Evlenen kadın kocasının soyadını alır. Hiçbir uygar ülkede böyle bir şey yok. AIHM bunu eşitliğe aykırı buldu. Bunu uygulayamıyoruz. Yapılması gereken yasayı değiştirmek. Kadına kendi soyadını taşıma imkanı tanımak. Kadınlar karar alma mekanizmalarında yeteri kadar temsil edilemiyor. 'Avrupalıyız, modern ülkeyiz' diyoruz ama, Afrika ülkelerine baktığınızda bile kadın-erkek eşitliğinde bizden ileri olanları var. İstanbul Eczacılar Odası'na bağlı eczacıların yarısından fazlası kadın. Ama yönetim kurulunda bir kadın üye var. Partiler, sendikalarda da aynı şey var. Hiç olmazsa yüzde 40'ın altına inmeyecek bir temsil oranı olmalıdır. Resmi dilden farklı konuşan etnik, dinsel gruplarımız var. Yeni bir anayasa için uzlaşma komisyonu bu konuda hiç uzlaşacak gibi değiller. Devlete, bireye daha çok karışma görevi yükleyen

haklar sınırlanmalı. Özellikle gençler, artık her davranışınızı kaydeden kameralar, cep telefonları var. 10 yıl sonra yani biz arama motoruna, somut sorular sorularak özel bilgileriniz öğrenilebilecektir. Biz, 50-100 yıl sonra gelecek kuşaklarını düşünerek bir anayasa yapmalıyız. Anayasamıza metin olarak baktığımızda iyi bir metin ama uygulama yok. Siyasal haklar konusunda halkın karar alma mekanizmalarına katılım bizde yok. Bir belediye başkanının kötü olduğunu gördüğünüzde o kişi görevine devam edip etmemesini dilekçe toplayıp, referanduma gidilebilmeliyiz. Bu bizim Anayasamızda yok. Bu ciddi ama bu yolun bir şekilde açılması gerekir. Anayasamıza, şöyle bir madde konulursa iyi olur: "Devlet temel hak ve özgürlükleri tehlike altında olan bireyler için koruyucu önlemler almak, hakları ihlal eden kamu görevlilerini etkili bir biçimde soruşturmak, bir ihlal sonucu doğan maddi ve manevi zararları tazmin etmekle yükümlüdür. "

Prof. Dr. Uygun şöyle devam etti: "Ülkemiz bu kadar şansız değil ama öyle bir döneme girdik ki eskiden suyumuzu musluktan içerdik, para ödemezdik. Şimdi musluktan su içemiyoruz, suyu satın almalısınız. Bir ücretliyi düşünün zaman zaman bu, asgari ücretin yarısına denk geliyor. Bir insan kazancının yarısını suya ayırırsa nasıl hayatını idame ettirir. İnsan onurunu korumak devletin göreviyse bunu da temin etmek görevidir. Belediyeler insan hayatı için zorunlu olan suyu ücretsiz olarak sağlamak zorunda. Yeni anayasada 'su hakkı' yer almalıdır."

Konferansın sonunda, Baro Başkanımız Av. Mengücek Gazi Çıtırık, Doç. Dr. Şule Özsoy Boyunsuz' a, Yönetim Kurulu Üyemiz Av. A. Faruk Ulaş da Prof. Dr. Oktay Uygun'a teşekkür plaketi takdim etti. Konferansa, çok sayıda meslektaşımız, Mersin Barosu üyeleri ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri de katıldı.

KONUK : Prof. Dr. Oktay UYGUN
(Yeditepe Üniv. Hukuk Fakültesi
Kamu Hukuku Öğretim Üyesi)

Av. Burcu Bahar ECEVİT: Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru hakkı, 23 Eylül 2012 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiştir. Bu gelişmeyi nasıl değerlendiriyorsunuz? Bunun iç hukukumuzdaki etkileri ve sonuçları neler olacaktır? Bireysel başvurular sonucunda, AİHM' nin Türkiye ile ilgili vereceği kararlarda etkisi ne olacaktır?

Prof. Dr. Oktay UYGUN: Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru hakkı daha çok şunun için tanındı; yurttaşlarımız, hakları ihlal edildiğinde AİHM' ne gitmesin, çok yüksek tazminatlar ödüyoruz, bu içeride halledilsin mantığıyla getirilmiş bir kurum. Aslında insan haklarını korumaktan çok, devleti korumayı amaç edinen bir düzenleme. Ama eğer iyi işletilirse, gerçekten insan haklarının korunmasında katkısı olabilir. Nasıl olabilir? Şöyle, bireysel başvuruda Anayasa Mahkemesi, AİHM' nin içtihatlarını, standartlarını ölçü olarak alırsa, gerçekten de yurttaşlarımız haklarını AİHM' ne gitmeden koruyabilirler. Ama şu anda gördüğümüz husus, mahkemenin buna yeterince hazırlıklı olmadığı ve genel olarak yargı camialarının da buna sıcak bakmadığı yönündedir. Başarılı olup olmayacağını bekleyip göreceğiz. Eğer etkili koruma imkânı sağlamazsa, zaten AİHM diyecek ki: 'Bu etkili bir başvuru yolu değildir, dolayısıyla onu tüketmeden bana başvurabilirsiniz'.

Av. Burcu Bahar ECEVİT: Türkiye'nin geçmiş siyasi tecrübeleri ve toplumsal yapısı dikkate alındığında; başkanlık sisteminin Türkiye'ye kazandıracakları ve kaybettirecekleri neler olacaktır?

Prof. Dr. Oktay UYGUN: Hükümet sistemleri ile ilgili tartışma Türkiye'de yeterince olgunlaşmamış. Birçok kişi, bu sistemlerin demokrasi ile bir bağı olduğunu düşünür. Oysa başkanlık sistemi de parlamenter sistem de demokratik sistemlerdir. Demokratik ülke onu ya da diğerini tercih edebilir. Buradaki mesele acaba o sistem,

o ülkenin siyasal kültürüne uygun mu? Başkanlık sistemi yeryüzünde sadece ABD'de düzgün çalışıyor. Başta Latin Amerika ülkeleri olmak üzere, bu sistem otoriter rejimlere zemin hazırlıyor. Türkiye'nin siyasal kültürü acaba başkanlık rejimine hazır mı? İki tane tehlike var birincisi, başkan elinde çok güçlü yetkiler toplayabilir ve diktatöre dönüşebilir. İkincisi, sert kuvvetler ayrılığı olduğu için, yasama ile yürütme birbiriyle çatışabilir ve karar alma mekanizması kilitlenebilir. Amerika'da başkanın tüm yetkileri almasına engel olan bazı mekanizmalar var, Türkiye'de olmayan. Birincisi, federal sistem, burada anayasa zaten kamusal yetkileri ikiye bölmüş, bir kısmı konusunda başkan yetkili, diğer konularda eyaletler yetkili oysa üniter devlette öyle bir durum yok. Başkanlık sisteminde, başkan her istediğini yapamaz. Mesela eğitim konusunda başkan şu okutulacak diyemez, bu konuda yetki eyaletlerindir, eyalet parlamentosu karar verecek. İkincisi, Amerika'da parti sistemi disiplinsiz, ideolojisiz parti sistemidir. Yani Başkan kendi partisinden milletvekillerine talimat verip kongreden bir yasayı çıkarttıramaz. Orada partileri bağlayan kararlar alınamaz. Oysa Türkiye disiplinli parti sistemine sahiptir. Başkanın içinden çıktığı partinin milletvekillerine parti başkanı talimat verip, yasamadan dilediği kanunları çıkartabilir. Yani yasama ve yürütme yetkisi başkana geçebilir. Bir başka sıkıntı şudur; ABD'nin sisteminde bir uzlaşma

kültürü vardır. Sert kuvvetler ayrılığına rağmen, yasama ve yürütme kritik konularda uzlaşırlar ancak Türkiye gibi uzlaşma kültürünün zayıf olduğu toplumlarda, yasama ile yürütme ters düşerse sorunu çözecek bir mekanizma yok. Parlamenter sistemde var. Hükümeti düşürürsünüz ya da seçimlerin yenilenmesine karar

verilir. Oysa başkanlık sisteminde böyle bir şey yok. Başkanı halk seçer, parlamento da halk seçer, ikisi de süresi bitene kadar görevdedir. Uzlaşmazlarsa sistem kilitlenir, yasa çıkamaz yürütme işlemlerini yürütemez. Türkiye için bu tehlike var. Başkan ile parlamento, ters düşerse sistem tıkanır, devlet çalışmaz. Bununla birlikte, Latin Amerika ülkeleri, Amerika'nın başkanlık sistemlerini taklit ettiler dedik, yürütemediler. Bu sistemin aksayan yönlerini çözmek için de yaptıkları şey şuydu; parlamenter sistemin mekanizmalarını anayasalarına koymaya çalıştılar. Bu da şunu gösteriyor ki; başkanlık sistemi ABD gibi kendine özgü siyasal kültürü olan bir ülkede iyi çalışıyor ancak o siyasal kültüre sahip olmayan ülkeler, o sistemi alsalar bile çareyi parlamenter sisteme kaymakta buluyorlar.

Av. Burcu Bahar ECEVİT: Yani uygun ortamın hazırlanması gerekiyor.

Prof.Dr.Oktay UYGUN: Uygun ortam da ne yazık ki yasaları değiştirerek, Anayasaya hüküm konularak sağlanamıyor. Mesela partilerin disiplinli olması anayasaya hüküm konularak değiştirilecek bir şey değil. İdeolojik partiler vardır bir de ideolojisi olmayan partiler vardır. Oysa ABD de bizim bildiğimiz anlamda parti de yoktur. Partiler yerel örgütlerdir, ulusal düzeyde sadece başkanı seçmek üzere bir araya gelen koalisyonlardır. O partilerin merkez karar örgütü yoktur, bizim partilerden oldukça farklıdır. Bir de bizdeki gibi muhafazakar, liberal, sosyalist ve benzeri gibi ideolojisi yoktur. Bu da uzlaşmayı çok kolaylaştıran bir şeydir.

“İnsanlara haklarını teslim etmek önemli bir unsur ama bunu yaparken ulusal kimliği güçlendirecek bir formülle yapmamız lazım”

Av. Cemile OKYAY: Son dönemlerde eğitim hakkı, inanç özgürlüğü gibi birtakım hak ve özgürlükler konusunda anayasa hazırlama sürecinde bazı tartışmalar yaşandı. Siz bu hak ve özgürlüklerin sınırları konusunda ne düşünüyorsunuz? Ayrıca anayasa hazırlanması sürecinde meclise çağırıldığınızdan bahsetmiştiniz, mecliste hazırlanma sürecinde yaşanan tartışmalarda konunun çıkmaza girdiği noktalar nelerdi? Sizce bu çıkmazlar nasıl aşılabılır?

Prof.Dr.Oktay UYGUN: Şimdi bu konularda parlamentodaki uzlaşma komisyonu en büyük sıkıntıyı

“Herkes Türk'tür” diyen vatandaşlık maddesinde yaşıyor. Bu konu şöyle aşılabılır. Kolay değil. Ulusal kimliğimiz konusunda henüz bir uzlaşma sağlayamamış gözüküyoruz. Türkler, Kürtler, Aleviler, Sünniler farklı kültürler farklı konulara bakabiliyorlar ama bugünkü anayasamızda konunun tartışıldığı yer uygun bir yer değil. Vatandaşlık maddesinde ulusal kimlik tarif ediliyor. Onun yeri orası değil. Vatandaşlık hakkı da tıpkı mülkiyet hakkı gibi, ifade özgürlüğü gibi toplantı özgürlüğü gibi kişinin inancıyla kökeniyle bir ilgisi yok. Herkes vatandaştır. Dolayısıyla o maddede kesinlikle ulusal kimliğe yönelik bir hüküm koymaya gerek yok. Bu madde sadece herkesin vatandaşlık hakkını teslim etmeli. Ama ulusal kimliğimiz nedir, bunun tartışması anayasanın bir başka yerine bırakılmalı başlangıç kısmı ya da daha başka yerler olabilir. O sorun o şekilde aşılabılır. Diğer

etnik dinsel kimliklerle ilgili sorunlarda da bizim devlet olarak atmamız gereken birtakım adımlar var. Nedir onlar? Bu konularda uluslararası sözleşmeler asgari standartları belirlemiş durumda. Yani her ülke kendi içindeki etnik dinsel cinsel farklılıklara asgari bir boyutta koruma düzeyi sağlamak zorunda. Artık onları asimile

eden politikaları yürütemezsiniz. Bu hem demokrasiye hem insan haklarına aykırı bir şeydir. Bizim bu konuda daha somut adımlar atmamız lazım. Bazı adımlar atıldı Kürt kimliğinin Alevi kimliğinin tanınması konusunda ama hala yeterli düzeyde değil. Bir on -on beş yıl öncesine kadar bu kimliklerin reddedildiği bir

ülke idik. Şimdi bunlar tanınıyor ama

yasal düzeyde henüz güvence altına alınmış değil. Yapılabilecek en iyi şey bizim devlet sistemimizin çok benzediği Fransa'yı izlemektir. Fransa'da çok farklı etnik gruplar var. O gruplara uluslararası sözleşmelerin izin verdiği en asgari hakları ve standartları tanıyor. Onun altına düşerseniz asimilasyoncu bir devlet damgası görürsünüz. Dolayısıyla Türkiye toplumu çok germeden, toplumdaki kutuplaşmayı artırmadan ülke bölünüyor mu tartışmasını alevlendirmeden o asgari standartları tanıyabilir. Daha sonra toplumsal uzlaşma sağlanırsa toplumdaki gerginlikler azalırsa, o standartlar daha da yukarı çekilebilir ama bir şeye de dikkat etmek lazım bu konuları yeterince düşünmüyoruz tartışmıyoruz biraz tabu sayıldığı için. İyice tartışmadan bir reform yaptığınız zaman toplumsal ayrışmayı da tetikleyebilirsiniz. Yani burada farklı din kültür ve kökenden gelen insanlara haklarını teslim etmek önemli bir unsur ama bunu yaparken ulusal kimliği güçlendirecek bir formülle yapmamız lazım. Yani herkes kendi etnik kimliğiyle gurur duyacak diyecek ki ben Kürdüm Türküm Arabım Aleviyim ama aynı zamanda bir de ulusal kimliğim var deyip bununla da gurur duyacak. Bu durum ıspanya da Katalan bölgesinde yaşandı. Yani etnik kimlikler ulusal kimliğin önüne geçirildi ve buda toplumsal ayrışmayı hızlandırdı. Bölünmeler gündeme geldi. Dolayısıyla yapmamız gereken şey, ülkemizdeki etnik dinsel kültürel gruplara haklarını tanımak kendi kültürlerini koruyacak imkanları sağlamak ama bunu öyle bir şekilde yapmamız gerekir ki aynı zamanda ülke bütünlüğünü de korumamız lazım. Biz aynı gemide yolculuk eden insanlarız duygusuyla bunu yapmamız lazım.

Av. Cemile OKYAY: Bir de şu var. Etnik ayrımcılıktan ziyade artık ülkenin sosyal ayrımcılık dediği kadın erkek ayrımcılığı konusunda eşitlik ilkesine aykırı tutumlar var. Yeni anayasada siz kadın hakları ve kadın erkek eşitliği konusunda, özellikle anayasal olarak ne yapılması gerektiğini düşünüyorsunuz ve bu konuda sizinde içinde bulunup katıldığınız tartışma sürecinde herhangi bir öneri niteliğinde bir şey konuşuldu mu ve bu konuda bir karara varıldı mı?

Prof. Dr. Oktay UYGUN: Bu çok anlamlı bir soru. Çünkü biz Kürt sorunu Alevi sorunu gibi etnik sorunlardan bahsediyoruz ama belki de bunlardan daha önemli bir husus var. Özellikle Kürtlerin yaşadığı bölgelerde töre cinayetleri çok sık görülmekte. Onları çözmek aslında Kürt sorununu çözmekten daha da zordur. Yasaları değiştirerek çözemezsiniz. O nedenle Türkiye bu konuda da çok geri. Gerçekten bizden ekonomik sosyal ve kültürel gelişmişlik açısından geri olduğunu düşündüğümüz birçok ülkeden, Bangladeş gibi Pakistan gibi bu ülkelerin bile gerisindeyiz, kadın hakları açısından. O tür ülkelerin bazılarında kadınların bazı karar alma mekanizmalarında en az % 40 temsili güvence altına alınmıştır, anayasa ya da yasalarla ulusal parlamentolar da dahil olmak üzere. Türkiye'nin de yapması gereken başta TBMM olmak üzere yerel yönetim meclisleri olmak üzere tüm meslek kuruluşlarında kısacası her tarafta kadınların eşit temsili bir ilke olarak gözetmesi lazım. Bunun anayasada ifade edilmesi lazım. Somut olarak partiler yasası, sendikalar yasası, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile ilgili yasaların tümünde bunun ifade edilmesi lazım. Eğer bunu yasa ile güvence altına almazsak 40 yıl 50 yıl belki 100 yıl geçmesini beklememiz lazım. Bunu beklemek doğru değil. Onun dışında bir de toplumda kadınlara yönelik başka türlü ayrımcılıklar var. Yani kadınların sadece eşit temsili meselesi değil bu. Kadınların hayatın her alanında, her meslekte faaliyet gösterebilmesi bulunabilmesi lazım... Ama bildiğimiz gibi kadını engelleyen birtakım bağlar var, aile içi sorumlulukları, çocuğun bakımı, evin geçindirilmesi gibi. Bu da ancak sosyal devlet mantığıyla çözülebilir. Eğer devlet kadına çocuğun bakımı için yeterli imkanları sağlarsa evin geçimi için asgari standartları garanti ederse, kadın hem çocuğunu büyütebilir, hem işleriyle ilgilenebilir hem de hayatın her alanına etkili biçimde katılabilir.

Av. Cemile OKYAY: Biz adaleti sağlama görevini yapan avukatlar olarak avukat mesleğinde bile kadın erkek ayrımcılığına çok rastlıyoruz maalesef. Bazı kişilerce erkek çalışanlar tercih ediliyor mesela

böyle şeylerde de çok sık karşılaşıyoruz bu camiada bile. Biz ki haktan adaletten bahseden adaletin uçayağından biri olan avukatlar bile bunu yapabiliyor. Eleştiriye kendi cephemizden baktığımızda durum burada bile böyle.

Prof. Dr. Oktay UYGUN: Çünkü kadınların işlerine yeterince zaman ayıramayacağı düşünülüyor. Çocuğuna bakacaktır başka sorumlulukları vardır. İşte o sorumlulukları kadın ve erkek paylaşmalı artı devlet de buna güvence vermelidir her türlü meslek kesiminde.

Av. Burcu Bahar ECEVİT: İnsan haklarına dayalı anayasa ve insan haklarına saygılı anayasa kavramları hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce, yeni anayasa hangi yaklaşımı esas almalıdır?

Prof. Dr. Oktay UYGUN: 1982 anayasası insan hakların saygılı terimini tercih etti, 1961 anayasası ise, insan haklarına dayalı kavramını benimsemişti. Pek çok akademisyen bunun sadece terminolojik bir farklılık olduğunu söyler. Ancak, çağdaş devlet insan haklarını korumak için vardır ve özgürlükçü devlet mantığında, bireyi korumak esastır. Böyle düşündüğümüzde bence, 'insan haklarına dayanan devlet' kavramını anayasaya koymak bizim için çok anlamlı yani sadece bir kelime oyunu değil.

"insan haklarına dayanan devlet kavramını anayasaya koymak bizim için çok anlamlı"

Av. Burcu Bahar ECEVİT: Yeni anayasanın yapılış sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz? Yapılış sürecindeki artıları eksileri değerlendirdiğimizde nasıl bir tablo ile karşı karşıyayız? Ve bununla bağlantılı olarak, yeni anayasada ne gibi ilkelerin

benimsenmesi gerekir? Örneğin değişmez maddeler olmalı mı? Ya da değişmez maddeler, modern yaşamın gereklerine göre, yeniden dizayn edilebilir mi?

Prof. Dr. Oktay UYGUN: Şu anda mecliste uzlaşma komisyonun uzlaştığı ilkeler yeni bir anayasa çıkarmıyor sadece mevcut anayasanın biraz düzeltilmiş halidir. Bir anayasaya yeni anayasa diyebilmek için, gerçekten toplumun acil çözüm bekleyen, yıllardır kanayan sorunlarına çare bulması gerekir. Kürt sorunu, alevi sorunu, kadın-erkek eşitliği konusunda gerçekten çözüm bulması gerekir. Pek çok alanda yeni hükümler getirmesi gerekir. Bu konuda parlamentodaki partilerin henüz bir uzlaşmaya varamadığını görüyoruz. Umarız ilerde bir uzlaşma olur. Sorunuzun ikinci kısmına geçerseniz; bizim anayasamız devletin temel ilkelerini ve cumhuriyet esasını değişmez kılan bir anayasadır. Bu ilk başta demokratik gözükmeyebilir. Çünkü halkın anayasayı meşru yollarla değiştirmesini engellemiş oluyorsunuz. Ama burada değiştirilemeyecek maddelerin içeriğine bakmak gerekir. Bu maddeler hukuk devleti, laik devlet,

sosyal devlet, cumhuriyet ilkesi gibi zaten çağımızda uygar ulusların kabul ettiği ilkeler... Bu ilkelerin mecliste oluşan geçici çoğunluklara karşı korunması lazım... Bu temel ilkeler üzerinde oynanır mı doğru olmaz. Ne yapılabilir? 2002 seçimlerinde de gördük ki; % 10 genel baraj nedeniyle %34 oy alan bir parti, mecliste neredeyse 2/3 çoğunluk alabiliyor ve anayasayı tek başına değiştirebilecek noktaya gelebiliyor. Benim önerim; değiştirilemez ilkelerin sadeleştirilerek anayasada değiştirilemez olarak kabul edilmesi ya da 4/5 gibi daha yüksek bir çoğunlukla değiştirilebilmesinin kabul edilmesi. Bu da tam bir uzlaşma ve konsensus gerektirecektir.

"Anayasanın değiştirilemez ilkelerinin sadeleştirilerek değiştirilemez olarak kabul edilmesi ya da 4/5 gibi daha yüksek bir çoğunlukla değiştirilebilmesinin kabul edilmesi getirilmeli"

Av. Cemile OKYAY: Son olarak bir soru daha sormak istiyorum müsaadenizle. Sizce yeni anayasa da Türkiye'nin de eksiklikleri göz önüne alınarak, olmazsa olmaz niteliğindeki anayasa da olması gereken temel ilke nedir?

Prof. Dr. Oktay UYGUN: Bizim anayasamızın o temel ilkeleri gerçekten o uygar ulusların kabul ettiği temel ilkelerdir. Ama bizdeki sorun onları düzgün bir biçimde uygulayamamamızdan kaynaklanmaktadır. Benim daha önce bir kitapta yazılı olarak savunduğum şu husus var, şunu söyledim; o temel ilkelere yani laik devlet, demokratik devlet, sosyal devlet ilkesine çoğulcu devlet ilkesini de eklemek gerek. Oradaki çoğulculuğun anlamı şu, sadece demokrasinin çoğulcu ve özgürlükçü demokrasi olması anlamında değil. Biz toplum olarak çoğulcu bir toplum yapısına sahibiz. Yani farklı etnik, dinsel, geleneksel kültürel kökenlerimiz var. Farklı inançlarımız var, farklı kültür ve geleneklerimiz var. Dolayısıyla devletimizin bu farklılıklara saygı duyması, koruması, geliştirilmesi devletin temel ilkesi olması lazım... Bunu da en iyi şekilde nasıl vurgulayabiliriz? Devletin niteliklerine demokratik devlet gibi çoğulcu devlet sıfatını ekleyerek yapabiliriz. Böyle bir sıfatın cumhuriyetin niteliklerine eklenmesi ülkemiz için yararlı olabilir.

"çağdaş toplumlar örgütlü toplumdur, insanlar haklarını örgütlü bir şekilde savunabilir"

Av. Burcu Bahar ECEVİT: Bildiğiniz üzere; modern toplumlarda, sivil toplum örgütleri büyük önem arz etmektedir. Yeni anayasa hazırlanırken sivil toplum örgütlerinin işlevi ne olmalıdır? Hükümetin ve siyasi partilerin sivil toplum örgütlerine bakışı nedir? Türkiye'de sivil toplum örgütlerinin bu işlevlerini yerine getirebilecek güç ve imkânı sahiplikleri konusunda ne düşünüyorsunuz?

Prof. Dr. Oktay UYGUN: Türkiye'de sivil toplum örgütleri Avrupa'daki örnekleriyle karşılaştırıldığında çok da gelişmiş değildir. Bunun nedenleri vardır. Şöyle ki; 1982 Anayasası sivil toplum örgütlerine siyaset yasağı getirdi, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarını cendereye aldı. Bir örgüte üye olmak, sanki yasadışı bir örgüte üye olmak gibi algılanmaya başlandı. Ortalama bir Avrupalıyı düşünürseniz 5-6 tane örgüte üyedir. Mesleki, sosyal ve başka örgütlerdir... Türkiye'de ise; bu durum tehlikeli kabul edilir. Ama çağdaş toplumlar örgütlü toplumdur. İnsanlar haklarını örgütlü bir şekilde savunabilir. Bu bağlamda sivil toplum örgütlerinin teşvik edilmesi lazım... O örgütler aracılığıyla siyaseti etkilemeyi doğal ve kaçınılmaz görmek lazım. Önemli olan bu örgütlerin sürece görüş ve öneri sunabilmeleridir. Ya da Türkiye'de bu örgütlerin temsil edildiği bir komisyonun ortaya çıkıp, yasal bir zemine kavuşturulup, mecliste bunlara görüş sunma imkânı verilebilir.

Av. Feyzi ÇAKIT: Son olarak Adana ve Adana Barosu hakkındaki görüşlerinizi alabilir miyiz?

Prof. Dr. Oktay UYGUN: Adana'ya ben 4-5 kere geldim. Adana büyük ve tarihi bir şehir. Ancak Adana'da sağlıklı bir kentleşme görüyorum. Ulaşımda zorluklar ve hava kirliliği var. Keşke adına ve büyüklüğüne yakışır daha iyi bir kent olsaydı. Ama Adana Barosunun çalışma azmi ve heyecanı beni de heyecanlandırdı. Bütün Adana'nın sorunlarını çözmeyebilirsiniz ama hukukla ilgili sorunlarını çözebilirsiniz. Umarım bu heyecanı hep sürdürürsünüz.

Av. Feyzi ÇAKIT: Çok teşekkür ederiz, bize zaman ayırdığınız için.

Prof. Dr. Oktay UYGUN: Ben teşekkür ederim.

KONUK: Doç. Dr. Şule Özsoy BOYUNSUZ
(Gaziantep Hasan Kalyoncu Üniversitesi
Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Öğretim Üyesi)

Stj.Av.Ayşe Nur KURU: Hocam siz de konuşmanızda değindiniz, 1982 Anayasasında birçok değişiklik yapıldı. Sizce, bu değişikliklerde temel hak ve özgürlükler bağlamında en önemlileri hangileriydi ve yapılan değişiklikler hukuk sistemimizi hangi noktaya taşıdı?

Doç. Dr. Şule Özsoy BOYUNSUZ: Bu değişiklikler arasında, benim bir anayasa hukukçusu olarak en çok önemsemiğim değişiklikler, 1995 ve 2001 değişiklikleridir. 1995 değişiklikleri, özellikle anayasanın başlangıç hükümlerinde yaptığı ayıklamalar ile anayasanın ilk halindeki felsefeyi yansıtan hükümleri kıran ilk değişiklik oldu ve siyasi partiler uzlaşarak yaptılar. Demokratikleşme yönünde büyük bir adım oldu. 2001 yılında insan hakları rejimine yönelik ve yine siyasi partilerin uzlaşarak yapmış olduğu 13. maddeye ilişkin ilerleme çok önemli... Sonrasında 2004 yılında anayasanın 90. maddesine getirilen düzenleme, 2001 yılındaki insan haklarına ilişkin hükümleri pekiştirici, standartlar getirici nitelikte oldu. Benim en çok önemsemiğim ikinci nokta, 2004 yılında anayasanın 90. Maddesine gelen düzenleme ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin de işin içine girdiği, temel hak ve hürriyetlere ilişkin sözleşmelerle yasalar çatıştığı zaman sözleşmelerin tercih edileceğine ilişkin hükmün getirilmesidir. 2007 ve 2010 yılında yapılan değişiklikler içerisinde, insan hakları standardını ileri götürecek, temelde çok önemli farklılık yaratacak değişiklikler yok.

Av. Murat ŞAHİN: Yeni anayasa yapımı süreci içerisinde uzlaşa sağlanabilmesi adına nasıl bir yöntem izlenmeli?

Doç. Dr. Şule Özsoy BOYUNSUZ: Artık yöntem tartışması yapmak için belli aşamalar aşıldı. En başta bu soru sorulduğu zaman, ilk söylediğim şeylerden birisi, sadece anayasa yapmakla görevli, baraj sorunu olmadan demokratik yollarla seçilmiş, parti temsili

katmanlara açık bir kurucu meclis tarafından yapılması yönündeydi. Ancak böyle olduğunda hem demokratik hem de pratik bakımdan sonuç alınabilir görüşünü dile getirdik, fakat Türkiye bunu aştı artık. Parlamentoda bir komisyon kuruldu ve anayasa yapım süreci başladı. Başlamadan önce de üniversitelerden, çeşitli sivil toplum kuruluşlarından, meslek odalarından görüşler alındı. Hatta barolar da bu kapsamda görüş bildirdiler. Türkiye Barolar Birliği bu konuda oldukça kapsamlı madde madde, benim de birçok hükmüne katıldığım, bir anayasa önerisi getirdi. Şu anda sürecin işleyişine baktığımız zaman, siyasi partilerin Türkiye'nin belli başlı büyük meseleleri üzerinde uzlaşmadığı, bu bakımdan komisyonda bir tıkanma yaşandığı ama onun dışında bir takım maddelerde de uzlaşarak ilerlediklerini görüyoruz. Zaten uzlaşılan meseleler, Türkiye'nin en önemli meseleleri de değil. O bakımdan şu anda mevcut anayasa yapma yöntemi ile efektif bir sonuç alınamayacağı gözükmemektedir. Ancak başka bir yöntem tercihi yapmak için de artık çok geç... Sürecin ne şekilde ilerlediğini izlemekten başka bizlere bir şey de düşmüyor.

Stj. Av. Ayşe Nur KURU: Peki Hocam, yeni anayasa yapımı sürecinde, anayasamızda en çok hangi konular düzenlemeye muhtaç?

Doç. Dr. Şule Özsoy BOYUNSUZ: Şu anda bence anayasanın en sıkıntılı olduğu yönlerden bir tanesi, biraz önce bahsetmiş olduğumuz insan haklarına ilişkin iyileştirmeler, kısmi değişiklikler var, ancak eski anlayışın izleri duruyor. Bu durum, yorum yoluyla aşılabilir ama yargı bunu aşamıyor. İkincisi, yargı bağımsızlığı Türkiye için çok önemli bir sıkıntı. Yargı bağımsızlığını tesis edecek düzenlemelere ihtiyaç var. 2010 değişikliklerinin bunu sağlayıcı nitelikte olduğunu düşünmüyorum, bir takım iyileştirmeler olmasına rağmen eksiklik

devam ediyor. Son olarak hükümet sistemine ilişkin anayasada çok büyük bir açık var. O da şu, Cumhurbaşkanı halk tarafından seçiliyor, Cumhurbaşkanı'nın yetkilerine ilişkin düzenlemeler var, ancak hükümet sistemi bir yandan da parlamenter sistemin diğer dinamiklerine sahip. Yani 2007 değişikliği sonrası anayasa, yarı başkanlığa geçiş sistemi içerisinde bir parlamenter sistem görünümü sergiliyor. Bu yönüyle kendi içinde birçok soruna gebe... Seçilmiş Cumhurbaşkanı ile hükümetin, parlamento çoğunluğunun çatışması halinde bu çatışmaların ne şekilde çözüleceğine ilişkin mekanizmalar yok. Şöyle düşünün, Cumhurbaşkanı yüzde ellinin üzerinde bir oy ile seçilecek. Mevcut anayasada parti bağı cumhurbaşkanı için kabul edilmiyor ama buna rağmen Özal'ın Cumhurbaşkanlığı'nda gördüğümüz gibi, fiilen cumhurbaşkanı içinden çıktığı parti ile bağına devam ettirebiliyor. Cumhurbaşkanı böyle bir kimlik göstermese bile hükümetler ile cumhurbaşkanı çatışabiliyor. Sezer

**Yargı bağımsızlığı
Türkiye için çok
önemli bir sıkıntı...**

anayasayı korumak adına hem Ecevit hükümetiyle hem de Ak Parti hükümetiyle çatışma içine girmişti. Demek ki seçilmemiş cumhurbaşkanları bile bunu zaman zaman yapabiliyorlar. Ama seçilmiş bir cumhurbaşkanının demokratik meşruiyeti olacak, bu demokratik bir üstünlük verecek. Anayasamızda bu çatışmaları çözebilecek mekanizmalarımız yok. Sistem tıkanıldığında cumhurbaşkanı bloke etme gücüne sahip olacak, ettiği zaman ne olacağı belli değil. Onun için ya gerçek bir parlamenter bir sisteme dönelim ve onu icra edelim ya cumhurbaşkanını halk seçecekse yetkilerini sınırlayalım belirleyelim ya da biz gerçekten bir yarı başkanlık sistemine geçmek istiyor muyuz bunu tartışalım. Tartıştıktan sonra buna uygun kriz mekanizmalarını anayasamıza koyalım. Başkanlık sistemine geçen dünyada hiçbir parlamenter sistem yok. Türkiye'nin de kendi anayasal geleneklerini terk edip başkanlık sistemine geçmesini çok mahzurlu görüyorum. Bu hükümet sistemini işletebilecek, siyasi parti yapıları ve gelenekleri yok. Başkanlık sistemi işletilmesi kolay, avantajlı esnek bir sistem değil. Başkanlık sistemi, demokrasiye yatkınlığı daima tartışma konusu olmuş bir sistemdir.

Av. Murat ŞAHİN: Komisyonların anayasa yapmak, bir taslak ortaya koymak için belirli bir süresi var mı?

Doç. Dr. Şule Özsoy BOYUNSUZ: Anayasa yapmak ile görevlendirilen uzlaşma komisyonları oluşturulurken, kendi iç çalışmalarına ilişkin olarak tam bir uzlaşma ile karar alınacağı, uzlaşılan metne genel kurulda dokunulmayacağı gibi temel bir takım ilkeler belirlendiler. Ancak kendilerine çalışmaya ilişkin bir süre de koymadılar. Sadece siyasi partilerin süre açıklamaları vardı. İlk önce eylül ayında çıkıyor dediler çıkmadı, şimdi mayıs ayında bir metin çıkacak deniyor. Zaman zaman kamuoyuna yansıyan değişik sürelerden bahsediliyor ancak resmi bir süre yok.

Başkanlık sistemi, demokrasiye yatkınlığı daima tartışma konusu olmuş sistemdir...

Hakkında en çok ihlal kararı verilen ülke maalesef ki Türkiye...

Stj. Av. Ayşe Nur KURU: Bilindiği üzere Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde Türkiye'nin yargılandığı ve yargılanmakta olduğu pek çok dava mevcut. Peki, ülkemiz aleyhine açılmış olan davalar en çok hangi konuda, hangi hak ihlallerinde toplanmakta?

Doç. Dr. Şule Özsoy BOYUNSUZ: Türkiye aleyhine açılan dava sayısı, Rusya aleyhine açılan dava sayısının arkasından geliyor ama ihlal kararları anlamında biz birinciyiz. Hakkında en çok ihlal kararı verilen ülke maalesef ki Türkiye. Rusya'nın Avrupa Konseyine üyelik süreci Türkiye'den çok sonra, bireysel başvuru hakkını biz seksenlerde kabul ettik, onlar doksanlardan da sonra kabul etti. Aslında biz daha önce yargılama yetkisini kabul ettiğimiz için daha uzun süreden beri Türkiye aleyhine açılan davalar var. Rusya ile Türkiye'yi karşılaştırmak ne kadar doğru olur bilemiyorum ama Rusya'nın da insan hakları karnesi de hiç iyi değil. Herhalde ihlal kararlarında bizi geçememiş olmalarının sebebi bizim daha uzun süreden beri yargılanıyor olmamız. Bizim en çok ihlal ettiğimiz maddelere gelince, birinci sırada adil yargılanma hakkı, ikinci sırada kişi özgürlüğü ve güvenliği ve devamında yaşama hakkı, işkence ve kötü muamele yasağı, düşünce özgürlüğü ve bunlarla bağlantılı olarak ayrımcılık yasağı ve etkili başvuru yolu gelmekte.

Av. Murat ŞAHİN: Peki Türkiye'nin savunması hangi yönde oluyor?

Doç. Dr. Şule Özsoy BOYUNSUZ: Ben kısa bir süre Mahkeme'de raportör olarak çalıştığım için nasıl işlediğini birinci elden biliyorum. İhlalin ne kadar ağır olduğu görülüyor. Bazı şeyleri de savunamıyorsunuz. Ne kadar savunulursa savunulsun gerçek ortada oluyor. Şunu da söyleyelim, açılan başvuruları inceleyenler o ülkenin kendi hukukçuları, Türkiye aleyhine başvuruları inceleyen ilk ekip Türk hukukçular. Onlar rapor hazırlıyorlar, rapor yargıçlara gidiyor, ondan sonra yargıçlar karar veriyor. Yani Türk hukukçular da bunu tespit edip yazabiliyorlar. İhlal varsa vardır, objektif bir gerçektir. Bir hukukçu olarak vicdanen başka bir şey söylemeniz mümkün olmaz.

Stj. Av. Ayşe Nur KURU: Peki Hocam, Türkiye'de Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru yolunun kabul edilmiş olması, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne Türkiye aleyhine yapılmış başvuruları nitelik ve nicelik bakımından ne ölçüde etkileyecek, iç hukuka etkisi nasıl olacak?

Doç. Dr. Şule Özsoy BOYUNSUZ: Anayasa Mahkemesinde bireysel başvuru hakkının getirilmiş olmasının başlıca sebebi AHİM'e giden dava sayısını azaltmaktır. Anayasa Mahkemesi Kuruluş ve Yargılama Usulleri Hakkındaki Kanun ve Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümlerinde, yasa gerekçelerinde bunu görüyoruz. Bir numaralı amaç bu, etkili başvuru yolu yaratabilmek... Ama bu amaca ne kadar hizmet edilecek? Anayasa Mahkemesi Kuruluş ve Yargılama Usulleri Hakkındaki Kanun, anayasaya aykırı şekilde, anayasanın dahi bireysel başvuru yolu için çizmiş olduğu çerçevenin üzerinde bir hak daraltımı yoluna gidiyor. Bu durum, nitelik ve nicelik yönünden iyi bir başlangıç değil ama henüz bir çıkmış bir karar yok. Anayasa Mahkemesi, ne yönde karar verecek bunu bilemiyoruz. Şu anda çok dar bir başvuru alanı içerisinde sıkıştığını ve Anayasa Mahkemesi'nin iş yükünden korktuğu için birçoğunu eleme yönünde bir eğilim içerisinde olduğunu görüyoruz. Henüz bir karar olmadığı için kararların niteliğini tahlil edemiyoruz. Bireysel başvuru yolu, Türkiye'ye çok daha geniş kapsamlı gelmesi ve etkili şekilde işletilmesi gereken çok önemli bir yol. İnsan hakları ihlallerinin iç hukukta önlenmesi bakımından Türkiye için hayati bir konu. Anayasa Mahkemesi, insan hakları sorunlarını içerde halleden koruyan konumunda olmalı. Bu durum, vatandaşlık bilincine bile etki eder. Alman Anayasa Mahkemesi, anayasa şikayeti yolunu etkili şekilde işleterek, demokratik haklarını eşit olarak kullanan, devlete güvenen, vatandaşlık bilinci içerisinde olan, ülkesine bu bilinç içerisinde bağlanmış olan, demokratik bir toplum yaratılmasına çok büyük katkı sağlamıştır. Ve çok sayıda etnik, sosyal, ekonomik, kültürel farklılığın aynı anda bir arada yaşayabildiği bir ülke yaratılmasına imkan tanımıştır. Anayasa şikayeti yolunun çok önemli ve geniş işlevleri var.

Bireysel başvuru yolu, Türkiye'ye çok daha geniş kapsamlı gelmesi ve etkili şekilde işletilmesi gereken çok önemli bir yol...

Anayasa Mahkemesi'nin tamamının hukukçu üyelerden oluşmaması, insan hakları konusunda uzman olmaması, Mahkeme'ye üye seçilirken insan hakları ve anayasa gibi konularda bilgi düzeyi ve yargıçların niteliklerini gösterir hiçbir ölçütün aranmaması, içtihatları çözümseyebilme ve uygulayabilme anlamında olumsuz bir durum teşkil eder. Seçilen kişilerin yeterince yetkin ve bilgili olmaları gerekir ki içtihatları bilip hayata geçirebilsinler. Bu konuda Anayasa Mahkemesi raportörlerine güveniyormuş gibi görünüyor. Burada Anayasa Mahkemesi yargıçlarının yetkin olmadığını söylemek istemiyorum ancak seçilmede böyle bir ölçü konulmamış olması bir eksiklik.

Av. Murat ŞAHİN: Hocam, son olarak Adana ile ilgili görüşlerinizi bizimle paylaşır mısınız?

Doç. Dr. Şule Özsoy BOYUNSUZ: Adana şehirleşme kültürüne sahip, Türkiye'nin büyük şehirleri arasında yer alan, kozmopolit bir kentimiz. Benim gelmeyi, seyahat ederken içinden geçmeyi, baraja gitmeyi, uğrayıp yemek yemeyi, yukarıdan nehre bakmayı çok sevdiğim bir şehir. İçinde kendimi rahat hissettiğim bir şehir aynı zamanda. Çünkü farklı yaşam biçimlerini hoş gören, hoş karşılayan kendimi özgür hissettiğim şehirlerden birisi. Anadolu da ne yazık ki bu bir ayrıcalık olmaya başladı. Bu bakımdan, içinde özgür hissettiğim için mutlu olduğum bir şehir..

Stj. Av. Ayşe Nur KURU: Bize vakit ayırıp değerli görüşlerinizi paylaştığınız için çok teşekkür ederiz Hocam.

CMK SEMPOZYUMU YAPILDI

Adana Barosu tarafından düzenlenen 'Ceza Muhakemesi Hukukundan Güncel Sorunlar ve Çözüm Yolları' Sempozyumu Baro Tesislerinde geniş bir katılımı ile gerçekleştirildi.

Adana Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi Çıtırık, açılış konuşmasında insanlık tarihi boyunca adaleti gerçekleştirmek, keyfiyeti önlemek, bireyin temel hak özgürlüklerinin güvence altına alınarak devletin sınırlandırılması mücadelesi verdiğini belirterek şunları söyledi:

"Tarihsel sürecin en önemli kazanımlarından biri de Anglo Sakson hukukunun kişi hürriyetini, güvenliğini

güvence altına alma yolunda geliştirdiği bir kurum olan 1679 tarihli Habeas Corpus Act' ır. İdarenin keyfiyetini önleyerek, kişinin özgürlüklerini güvence altına almak, hukuka uygun olmayan şekilde yakalanma durumunda derhal mahkeme kararı ile serbest bırakılmasını, hukuka uygun bir şekilde bir süreç başlamışsa bir an önce mahkeme sürecinin başlatılması gerekir. Sosyal hukuk devleti olduğu iddiasındaki Türkiye Cumhuriyeti nitelikleri arasında yurttaşlarının adalete erişmesini ve adalete ulaşabilmesini hukuk kuralları içerisinde sağlamakla yükümlüdür. Bu anlamda da devlet ve kolluk gücü arasında sıkışıp kalan birey yurttaşın daha korunaklı hale gelebilmesi ve haklarının güvence altına alınabilmesi

için CMK ve Anayasa da güvence altına alınmış olan özgürlüklerin etkin, verimli, yaygın bir şekilde kullanılmalıdır. Uluslararası alanda zaten bozuk olan ülkemizin sicilinin düzelmesi için de mücadele verilmelidir.' 'CMK Ücretleri Asgari Ücret Tarifesine Çıkarılıp, Vergiden Muaf Tutulmalıdır'

'Bu nedenle, avukatların CMK' da üstlendikleri zorunlu müdafilik görevini salt ücrete indirgememesini, yasanın çıkartılmasındaki temel amaç ve felsefenin gözden kaçırılmaması gerektiği düşüncesindeyim. CMK da görev alan meslektaşlarımızın 24 saat esasına göre kendini mesleğe adanmaları karşısında yapılan kesintilerle aldıkları ücret oldukça düşüktür. Ama tarihsel sürecin kazanımları sonrasında bireyi devlet karşısında korunaklı hale getirmek için bu felsefeyle yaklaşılması gerekmektedir. TBB ve Adalet Bakanlığı ile yürütülen çalışmalarda Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca bir vekalet ücreti alınmasını ve kamusal bir hizmet yürütülmesi nedeniyle vergiden muaf tutulmasını 1 Aralık 2012 tarihinde baro başkanları toplantısında açıkladım. Anayasamızın 19. , 36., ve 38 maddelerinde adil yargılanmayı, hak aramayı ve kanunsuz cezanın olamayacağını barındırmaktadır.

Bugün ülkemizde kuvvetler ayrılığı ilkesini bir engel olarak gören bir zihniyetle yönetilir hale gelmiş bulunuyoruz. Demokrasinin, hukuk devletinin, temel hak ve özgürlüklerin güvencesi mahiyetinde olan kuvvetler ayrılığı ilkesini anayasa üzerine yemin edenler bugün parlamenter-demokratik rejimden rahatsız olmaktadır. Böylesi dönemde CMK' dan kaynaklanan güncel sorunlar ve çözüm yolları konulu sempozyumunun etkin ve faydalı olacağı kanaatindeyim." Sempozyuma Avukat Meslektaşlar İlgili Gösterdi Sempozyumun oturumlarında; İstanbul Aydın Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Sinan Bayındır, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Öğretim Üyesi Prof. Dr. Hamide Zafer ve Doç. Dr. Caner Yenidünya, Çağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Polat Işoğlu konularında bilgi aktarımında bulundular. Sempozyumun sonunda; Ceza Muhakemesinde İspat, Muhakemenin Yürüyüşü Son Karar, Uygulamada Yaşanan Sorunlar, Çözüm Önerileri, Inter-aktif tartışma yapıldı.

KONUK : Prof. Dr. Hamide ZAFER
(Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Ceza ve C.M. Hukuku Öğretim Üyesi)

Av. Aytaç ER: Uygulamada verilen tutuklama kararlarını ve uzun tutukluluk hallerini değerlendir misiniz? Sizce adli kontrol yükümlülüklerinin genişletilmesi tutuklulukla ilgili olarak yaşanan sorunları çözer mi?

Prof. Dr. Hamide ZAFER: Şüpheli veya sanığın huzuruyla yapılacak olan ceza muhakemesi işlemlerinin şüpheli veya sanık davet edilerek yapılması esastır. Ancak şüpheli veya sanığın davet edilemediği veya davet edilmesine rağmen gelmemesi halinde, muhakeme işlemleri yapılamaz ve muhakeme bloke olur. Örneğin sanık kovuşturma evresinde mahkeme tarafından sorguya çekilemezse suç yalnız veya birlikte adli para cezasını veya müsadereyi gerektiren bir suç olmadığı sürece kural olarak beraat dışında bir karar verilemez (CMK m.193). Diğer bir söyleyişle yargılamayı beraat dışında bir hüküm çeşidi ile sona erdirmek mümkün olmaz ve dava zaman aşımına uğrayabilir. Ayrıca sanığa ulaşılamazsa eğer yargılama mahkûmiyetle sona ererse, cezanın infaz edilebilmesi de tehlikeye girer. Ceza muhakemesinin yapılmasında ve muhakemenin bir hüküm çeşidi ile sona erdirilmesinde kamusal menfaat vardır. Bu gerekçelerle ceza muhakemesinde kişinin hürriyetinin kısıtlanmasına imkân veren koruma tedbirlerine yer verilmiştir. Ancak yargı kararı ile suçluluğu sabit olmadan kişinin hürriyetinin kısıtlanmasına imkân veren koruma tedbirleri çok ağır tedbirlerdir. Bu nedenle muhakeme sürecinde kişinin hürriyetinin kısıtlanmaması esas, kısıtlanması istisnadır. Ceza muhakemesinde hürriyeti kısıtlayan en önemli

“Tutuklama kararının gerekçelendirilmesi, kuvvetli suç şüphesinin gerekçelendirilmesini gerektirir”

koruma tedbiri tutuklamadır. Tutuklamanın ilk koşulu suçun işlendiğine dair kuvvetli suç şüphesinin bulunması diğer koşulu ise şüpheli veya sanığın kaçacağını gösteren somut olguların bulunması ya da şüpheli veya sanığın delilleri karartma girişiminde bulunacağını gösteren kuvvetli şüphe bulunmasıdır (CMK m.100). Tutuklama kararı verecek olan makamın, hürriyeti kısıtlayan koruma tedbirlerinin somut olayda koşullarının gerçekleşip gerçekleşmediğini çok iyi değerlendirmesi gerekir. Uygulamada tutuklamanın belirttiğimiz koşullarının gerçekleşip gerçekleşmediği çeşitli sebeplerle olması gerektiği gibi değerlendirilememektedir. Tutuklama ve tutukluluğun devamına ilişkin kararlar, Anayasa emrine

ve CMK' daki kararların gerekçeli olması gerektiğini emreden genel hükme ve tutuklama kararlarının gerekçeli olmasını emreden özel hükme rağmen uygulamada sıklıkla gerekçesiz olarak verilmekte veya uzatılmaktadır. Bu husus Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarında da çok sık eleştiri konusu yapılmıştır.

Tutuklama kararının gerekçelendirilmesi kuvvetli suç şüphesinin gerekçelendirilmesini gerektirir. Gerekçe nedeniyle hakimın görüşünü açıkladığı ve tarafsızlığının şüpheyi düştüğü iddia edilebilir. Uygulamada bu kaygı ile gerekçe yazmaktan kaçınılıyor. Yargı makamlarının kendilerini gerekçe yazmak zorunda hissetmemeleri onların kolayca tutuklama ve tutukluluğun devamına karar vermelerine, tutuklamaya itirazların da sonuç vermemesine neden olmaktadır. Ayrıca yargı makamının yargılamayı kısa sürede bitirememesi ve serbest bırakılan sanığın mahkûmiyet halinde ele geçirilemeyeceğinden duyulan endişe de

uzun süreli tutuklulukların ortaya çıkmasına neden olmakta. Uzun tutukluluk süreleri, AHS m.5/3'de öngörülmüş olan "kişinin tutuklu olarak makul sürede yargılanma hakkını" ihlal eder niteliktedir. Kanaatimce uygulamada suçun işlendiğine dair şüphe ile özellikle kuvvetli suç şüphesi ile suçun işlendiğine dair kuvvetli şüpheyi aşan vicdani kanaat arasındaki fark da özümsememiştir. Yasa'ya göre, suçluluk konusundaki vicdani kanaat ancak kovuşturma evresinde delillerin ikamesinden sonra oluşturulabilir. Ancak bizim uygulamamızda genellikle suç şüphesi özellikle kuvvetli suç şüphesi, suçun işlendiği kanaati olarak değerlendirilebilmekte ve deliller tartışılmadan, soruşturma evrakına göre vicdani kanat oluşmaktadır. Bu da tutuklama ve tutukluluğun devamına ilişkin kararların verilmesini ve uzun tutukluluk sürelerinin ortaya çıkmasını kolaylaştırmaktadır.

Kanaatimce çok sanıklı davalarda dosyanın çok kapsamlı olması ve hakimlerin iş yoğunluğu nedeniyle dosyayı inceleyememeleri, hakimlerin tutuklamanın koşullarını değerlendirebilecek zamana sahip olmamaları da tutuklama ve uzatma kararlarını sayısal olarak arttırmaktadır. Zira bu gibi hallerde de, şüpheli veya sanığın yeniden ele geçirilmesinden duyulan endişe nedeniyle tutuklama taleplerinin reddi yerine tutuklama kararı veya tutukluluğun devamı kararı verilmektedir. Özellikle tutuklamanın uzun sürmesi beraat kararı verilebilmesi ihtimalini de zayıflatmaktadır. Zira, beraat halinde uzun tutukluluğu açıklamak mümkün olmayacaktır. Tutuklama amacına uygun olarak gerçekleşmediğinde, ön ceza ve dolayısıyla yargısız infaz etkisi yaratabilmektedir. Tutuklama bir ön ceza olmadığı için, sanığın muhtemel cezasını peşinen çekirme uygulaması, tutuklamanın niteliğiyle ve hukuk devleti kavramıyla bağdaşmaz.

Kanaatimizce, adli kontrol tedbiri kapsamında öngörülen yükümlülüklerin arttırılması da sorunu çözer nitelikte değildir. Çünkü daha önce de belirttiğim üzere sorun çok yönlü. Sorunun psikolojik, sosyolojik ve teknik nedenleri var. Şu anda Yasa'da tutuklama yerine uygulanabilecek adli kontrol yükümlülükleri mevcut. Ancak uygulaması çok az. Önce tutuklama kararlarının gerekçeli verilmesi ve itirazda bu gerekçelerin denetlenmesi sağlanmalıdır. Gerekçe kararın hukuka, akla uygun olmasını ve kolayca denetlenebilmesini

sağlar. Gerekçeli karar yazmak zordur. Kararın verilmesini zorlaştırır.

Av. Esin USLU: Tutuklama kararlarına ilişkin olarak yaşanan keyfiliği önleyebilmek için soruşturma ve kovuşturmaya da zarar vermeden ne gibi önlemler alınabilir? Bu konudaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Prof. Dr. Hamide ZAFER: Öncelikle tutuklama hukukunun iddia, savunma ve yargılama makamlarınca iyi anlaşılmasının sağlanması gerekir. Daha sonra hakimlerin, dosyaları tutuklamanın koşulları bakımından inceleyebilecekleri yeterli zamana kavuşturulmaları yani iş yükünün azaltılması gerekir. Yargıtay'ın şu kararının içselleştirilmesi tutuklama konusundaki sorunları kanaatimce büyük ölçüde çözer: "Ceza Yargılaması Yasamızda tutuklamada zorunluluk yerine hakim takdirine dayanan bir sistem getirilmiştir. Bunun sonucu olarak Yasa'nın 100. maddesinde 'sayılan bütün koşulların varlığı halinde bile tutuklama kararı verilir verilmemesi hakim takdirindedir. İşlenen suçun maddenin 3. fıkrasında sayılan katalog suçlardan olması da bunun istisnasını oluşturmayıp, bu durumda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı da söz konusu ise tutuklama nedeninin gerçekleştiği kabul edilebilecektir...". YCGK, 16.12.2008, 4.MD-225/231.

Av. Aytaç ER: Ceza Muhakemesi Kanunu'nda öngörülen tutuklulukta geçecek maksimum süreler ve Yargıtay'ın konuya ilişkin içtihadı konusunda ne düşünüyorsunuz?

Prof. Dr. Hamide ZAFER: Ceza Muhakemesi Yasası'na göre, sulh cezalık ve asliye cezalık suçlarda tutukluluk süresi en çok bir yıldır. Ancak, bu süre, zorunlu hallerde gerekçesi gösterilerek altı ay daha uzatılabilir (CMK m.102/1). Genel yetkili ağır ceza mahkemelerinin görevine giren işlerde, tutukluluk süresi en çok iki yıldır. Bu süre, zorunlu hallerde gerekçesi gösterilerek uzatılabilir; uzatma süresi toplam üç yılı geçemez (CMK m.102/2). O halde, genel yetkili ağır ceza mahkemelerinin görevine giren ağır cezalık suçlarda tutukluluk süresi uzatmayla birlikte en fazla beş yıl olabilir. Terörle Mücadele Kanunu m.10'a göre kurulan Bölge (terör suçlarını yargılayan) Ağır Ceza Mahkemelerinin görev alanına giren suçlarda, Türk Ceza Kanununun 305, 318, 319, 323, 324, 325 ve 332 nci maddeleri hariç olmak üzere, İkinci Kitap Dördüncü Kısımın Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlarda, Ceza Muhakemesi Kanununda öngörülen tutuklama süresi iki kat olarak uygulanır (TMK m.10/5). Diğer bir söyleyişle 2+3=5 yıllık tutukluluk süresi iki kat olarak uygulanır (TMK m.10/5). Yani, Bölge ağır ceza mahkemesinin görevine giren bu suçlarla ilgili olarak

"Tutuklama bir ön ceza olmadığı için, sanığın muhtemel cezasını peşinen çekirme uygulaması, tutuklamanın niteliğiyle ve hukuk devleti kavramıyla bağdaşmaz"

tutukluluk süresi en çok dört yıldır. Bu süre, zorunlu hallerde gerekçesi gösterilerek uzatılabilir; uzatma süresi toplam altı yılı geçemez. O halde, bu suçlarda toplam tutukluluk süresi en çok on yıl olabilir. Bölge ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren diğer suçlar bakımından, CMK m.102/2'de öngörülen toplam beş yıllık tutukluluk süresi geçerlidir. Böylece bölge ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren ağır cezalı suçlar arasında tutukluluk süreleri bakımından fark yaratılmıştır. Kanun yolu aşamasında geçen tutukluluk sürelerinin yukarıda belirtilen sürelerin hesabında göz önüne alınıp alınmayacağı tartışmalıdır. Yargıtay 3. Ceza Dairesi, 18.1.2011 tarih ve 14175/20 sayılı kararıyla temyizde geçen sürenin tutukluluktaki makul süreden sayılmayacağına oy çokluğuyla karar vermiştir. Bu kararın Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin içtihadına uygun olarak verildiği söylenmektedir. AİHS'nin kişinin özgürlük ve güvenlik hakkını düzenleyen 5. maddesinin 3. fıkrasında, yakalanan ve tutuklananın makul sürede yargılanma hakkı tanınmıştır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, tutukluluk süresini "makul sürede tutuklu yargılanma" adı altında bu madde kapsamında incelemektedir. Mahkeme, AİHS m.5/3'de belirtilen sürenin bitiş tarihinin "ilk derece mahkemelerinde suçlamanın esası hakkında karar verildiği gün" olduğunu hatırlatmaktadır. Tutuklunun makul sürede yargılanıp yargılanmadığı tespit edilirken, yakalandığı günden ilk derece mahkemesinin suçlamanın esası hakkında karar verdiği güne kadar geçen zaman aralığı dikkate alınacak; temyiz incelemesinde tutuklu geçen süre hesaba katılmayacaktır. Mahkeme bu kararları, tutuklunun makul sürede yargılanma hakkı çerçevesinde yaptığı inceleme kapsamında vermiştir. Ancak Sözleşme'nin 5/1-a maddesinde, kişinin özgürlüğünün yetkili bir mahkeme tarafından verilmiş mahkûmiyet kararı sonrasında yasaya uygun olarak tutulması halinde kısıtlanabileceği öngörülmüştür. Mahkûmiyet sonrası özgürlük kısıtlamalarının bu fıkra kapsamında değerlendirilebileceği kabul edilmiştir. Mahkeme'nin içtihadı doğrudan Yargıtay'ın içtihadının dayanağı olabilecek nitelikte değildir. Kaldı ki Ceza Muhakemesi Kanunu m.2/1-f gereğince kovuşturma evresi hükmün kesinleşmesine kadar devam eder. Yargıtay'ın kararı ile yasaya aykırı olarak kanun yolu aşaması bu evrenin dışına çıkartılmıştır. Kanımızca Yargıtay'ın iş yükü nedeniyle dosyaları zamanında ele alamaması böyle bir uygulamayı da beraberinde getirmiştir.

KONUK : Yrd. Doç .Dr. Sinan BAYINDIR
(İstanbul Aydın Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve C.M. Hukuku Öğretim Üyesi)

Av. Esin USLU: İddianamenin iadesi kurumunun getirilmesi, biz avukatlar açısından zaten olumlu bir durum; fakat bizim daha çok muzdarip olduğumuz konu Cumhuriyet Savcılığına yapılan suç duyurularında Savcının lehte ve aleyhte delil toplanması ve gerekirse bilirkişiden yararlanılmasında her zaman yeterli özenin gösterilmemesi sonucu sıklıkla takipsizlik kararlarıyla karşılaşmamızdır. Burada aynen tutuklamaya itiraz etmemiz sonucu baştan belirli olan red kararlarının çıkması gibi, takipsizlik kararları verilmektedir. Bu konuda sizin düşüncelerinizi alabilir miyiz?

"Uygulamada iddianamenin iadesi kurumu, beklenen faydayı yeterince sağlayamamıştır"

Yrd. Doç. Dr. Sinan BAYINDIR: İddianamenin iadesi kurumu 5271 sayılı CMK ile yürürlüğe girmiştir. Ancak uygulamada iddianamenin iadesi kurumu beklenen faydayı yeterince sağlayamamıştır. Bu nedenle bu kurumun aktif olarak işletildiğini söylemek mümkün değildir. Uygulamada savcılığın, mahkemece iade edilen iddianamedeki eksiklikleri gidermek yerine mahkemenin iade kararına itiraz yolunu daha çok tercih ettiğini görmekteyiz. Diğer taraftan iddianamenin değerlendirilmesi sürecinde yeterli inceleme yapılmaksızın iddianamenin kabulü yönünde karar verilmektedir. Yine dosya üzerinden verilen iddianamenin kabulü kararının okunduğunun zapta geçirilmesi ile yetinilmektedir. Diğer yandan CMK'da açıkça Cumhuriyet Savcısının şüphelinin lehine ve aleyhine olan delilleri toplaması gereği uygulamasına karşın savcılık makamınca şüphelinin lehine olabilecek deliller toplanarak iddianamede bunlara yer verilmemektedir. Uygulamada mağdurun kendisine karşı işlenmiş suçla ilgili delil toplanması talepleri savcılık tarafından geri çevrilmektedir. Bu da delillerin ortadan kalkmasına, koruma altına alınamadığından dolayı kaybolmasına yol açmakta ve yargılama aşamasında maddi gerçeğin teminini güçleştirmektedir.

KONUK : Doç. Dr. Caner YENİDÜNYA
(Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Ceza ve C.M. Hukuku Öğretim Üyesi)

Av. Tuğba Kılıççı ÖZKAYA: Kişilerin arasındaki özel konuşmaların kayda alınabilmesine ve bu kayıtların delil olarak değerlendirilmesine engel koyan CMK 135-7 maddesi ilgili kayıtların Yargıtay'ın kararında delil olarak değerlendirilmesini nasıl yorumluyorsunuz? Bunların belirti delili olması CMK 135-7 ye aykırılık teşkil ediyor mu?

Doç. Dr. Caner YENİDÜNYA: Yargıtay Ceza Genel Kurulunun bahsettiği 21.06.2011 tarihli kararında aslında bu konuya ilişkin çok sınırlı bir alanda görüş beyan ediyor. Aslında bakarsanız bu kararı her olaya her hadiseye uygulanabilecek bir karar olarak yorumlamamak gerekir. Ancak somut olayın özelliklerine göre bu çerçevede kişilerin kendilerine karşı işlenen suçlarda delilini oluşturabilmek adına bu tür kayıtları ve görüşmeleri kaydetmeleri halinde delil olarak Ceza Mahkemesinde bir kıymetinin olduğunu ifade ediyor. Bunun da şartlarını oluştururken özellikle bir kaç tane hususa atıf yapıyor. Bir tanesi kişinin kendisine karşı işlenmekte olan bir suç olması ve bu suçla ilgili ani gelişen bir takım durumların olması, bu çerçevede eğer yetkili makamlara müracaat etmesi halinde kaybedilecek zaman içinde bu suçun delilinin oluşturulamayacak olması, yetkili makamlara müracaat ettiği halde de bir sonuca ulaşılamayacak olması bu çerçevede hem kendisini koruma adına hak arama hürriyetini gerçekleştirebilme adına hem de mevcut işlenen bir suçun ortada ki delilini tespit etme adına buna imkan sağlıyor. Tabi bu CMK 135/7 kapsamında CMK 135. madde koşullarına riayet edilmeden yapılan bir kayda alınma işlemi, fakat herhalde Yargıtay burada ki meşruiyeti değerlendiriyor. Özellikle kişinin kendisine karşı işlenen suça karşı kendisini savunabilme imkanını değerlendirerek bu meşruiyetten yola çıkarak bunun hukuka uygunluğundan hareket ederek, hukuka uygun yolla elde edilen bu delile karşı ceza yargılamasının kayıtsız kalamayacağını gözetiyor. Aslına bakarsanız bu bir belirti delilidir. Zaten biz her zaman şunu savunduğumuzu ifade ediyoruz, telefon kayıtlarının tek

“Telefon kayıtlarının tek başına delil olması, diğer delillerle desteklenmedikçe bir suçun sübutuna delil teşkil etmesi düşünülemez”

başına zaten hiçbir şekilde olayı temsil etme sanığının ikrarı gibi algılanma imkanı mevcut değildir. Tek başına delil olma diğer delillerle desteklenmedikçe, bir suçun sübutuna delil teşkil etmesi düşünülemez zaten. Dolayısıyla bu bir belirti delilidir. Diğer belirti delilleri gibi hadiseyi doğrudan temsil etmez, ancak hadisenin diğer delillerle desteklendiği takdirde mahkeme, meşru yollarla elde edildiği kabul edilen böyle bir delile karşı da kayıtsız kalamaz.

Yargıtay'ın bu kararı tamamen bu çerçevede ele alınabilir. Dolayısıyla bu karara bakarak biz ne gibi sonuçlar çıkarabiliriz? Bunu kısaca toparlamakta fayda var. Birincisi Yargıtay burada açıkça şunu gündeme getiriyor; henüz burada başlamış bir soruşturma yok, eğer bir soruşturma başlamış ve kişi bu soruşturma dolayısıyla müşteki olduğunu beyan etmişse başlayan bir soruşturmada, artık kişinin herhangi bir hak ve yetkisi söz konusu olamaz.

Soruşturmanın kamusalılığı ilkesi burada caridir. Savcı burada delilleri toplayacak, savcının kontrolüyle adli kolluk marifetiyle bunlar getirilecek.

CMK 135 burada caridir. Ancak henüz bu noktaya gelmemiş, henüz bu noktaya ulaşmamış fakat kişinin muhatap olduğu bir suç var ve bu suça karşı kendisini

savunma imkanı adli müracaat ile birlikte başlayacak. Adli müracaatının delilini oluşturması savunmasını mümkün kılacak. İşte bu ikinci aşamada kişiye bu imkanı veriyor. Yani hem soruşturmanın, hem de akıbeti açısından faydalı olacağını düşündüğümüz için buna imkan veriyoruz. Üçüncüsü de burada her halükarda Türk Ceza kanunu anlamında

o kayıtların alınması işleminde bir suç unsuru taşımaması gerekiyor.

Türk Ceza Kanunu haberleşmenin gizliliğini ihlal ederek alınmış bir kayıt olarak kabul edersek, o zaman zaten bu ceza muhakemesine aykırı yolla elde edilen bir delil olduğu için zaten esas alınmaz.

Yani Yargıtay'ın bu kararının bu bir kaç tane dinamik ile birlikte değerlendirmek lazım ve bu dinamikler içerisinde ortada hukuka uygun yolla elde edilmiş bir delil varsa, mahkemede ona kayıtsız kalmaması gerekiyor. Yargıtay bunu söylüyor.

Ama bu kesinlikle şöyle anlaşılmamalı bütün vatandaşlarımız kendilerine karşı bir suç işlendiğini düşünüyorlarsa hadi hep beraber bunun delilini oluşturalım, delil elde edelim, bunu biz daha sonra yargılama makamlarına götürelim şeklinde de yorumlamamak gerekir.

Somut olayın özelliklerine göre bu karar ileride özel kişinin bu tarz davranışlarına bir ceza muhakemesi yönünden bir değer atfedebilir. Ama bunu da çok genelleştirmemek gerektiğinin özellikle altını çiziyoruz.

KONUK : Yrd.Doç.Dr.Tarık Polat İŞOĞLU
(Çağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve
C.M. Hukuku Öğretim Üyesi)

Av. Fethi TATAR: Adli Kontrol Müessesesi ile ilgili 6352 sayılı yasa ve Ceza Muhakemesi Kanunu beraberce değerlendirildiğinde genel olarak mevzuatımızdaki değişiklikler beraberinde uygulama açısından neleri getirmektedir?

Yrd. Doç. Dr. Tarık Polat İŞOĞLU: 6352 sayılı yasa ile Ceza Muhakemesi Kanunu'nun tutuklamaya ilişkin 100., 101. maddelerinde ve adli kontrole ilişkin 109. maddesinde önemli değişiklikler yapılmıştır. Tutuklamaya ilişkin olarak, tutuklama yasağındaki üst sınır iki yıla çıkarılmış, tutuklamaya, tutuklamanın devamına veya bu husustaki bir tahliye isteminin reddine ilişkin kararlarda; kuvvetli suç şüphesini, tutuklama nedenlerinin varlığını ve tutuklama tedbirinin ölçülü olduğunu gösteren delillerin somut olgularla gerekçelendirilerek açıkça gösterilmesi hüküm altına alınmıştır. Adli kontrole ilişkin değişiklikler ise, tutuklamaya son çare olarak başvurulmasına olanak sağlaması nedeniyle kişi hak ve özgürlükleri açısından son derece olumludur. Zira CMK 109. maddede yapılan değişiklikle adli kontrol kararı verilebilmesi için Kanunda bulunan üç yıllık üst sınır kaldırılarak, süre koşulu olmaksızın tutuklama sebeplerinin varlığı halinde adli kontrol tedbirine başvurulabilecektir. Adli kontrole ilişkin bir başka değişiklik ise, adli kontrol kapsamında uygulanabilecek tedbirlere ilaveten; konutunu terk etmemek, belirli bir yerleşim bölgesini terk etmemek, belirlenen yer veya bölgelere gitmemek şeklinde üç tane yeni tedbirin eklenmesi olmuştur.

Uygulamada itibar görmeyen Adli Kontrol tedbirinin yapılan bu değişikliklerle, uygulama sahasının genişleyeceğini düşünmekteyiz. Aksi takdirde yasal mevzuattaki engeller kalkmış olduğundan, pek çok hususta olduğu gibi ceza yargılaması, kronik bir uygulama hatası ile karşı karşıya kalmış olacaktır. Şunu da özellikle belirtmek isterim ki adli kontrol tedbirinin uygulama sahasının genişlemesi ve başarılı bir şekilde uygulanabilmesi için, adli kontrol tedbirlerini izlemekle görevli denetimli serbestlik kurumlarının sayıca yeterli ve nitelikli personel ile çok iyi bir organizasyona sahip olmaları gerekmektedir.

Av. Fethi TATAR: Ölçülülük ilkesi gereği tutuklama tedbiri son çare olarak uygulanması gereken bir tedbir olmasına karşın, özellikle 6352 sayılı yasa ile getirilen değişikliklere rağmen adli kontrol tedbirinin hala uygulamada tam işlememesi halini Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarını da göz önüne alarak nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yrd. Doç. Dr. Tarık Polat İŞOĞLU: 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun yürürlüğe girdiği 01.06.2005 tarihinden itibaren yaklaşık yedi buçuk yıllık uygulamalarında özellikle tutuklama yönünden yaşanan

“Tutukluluğun hukuka uygunluğunu incelerken çekişmeli bir duruşma yapmamaları tutuklama tedbirinin uygulanmasında önemli sorun teşkil etmektedir”

sorunlar, ülkemiz gündemini devamlı surette meşgul etmiştir. 6352 sayılı yasa ile Ceza Muhakemesi Kanunu'nda yapılan değişiklikler uygulamada özellikle tutuklu yargılamalarda tahliye beklentisi yaratmış, ama gözlemleyebildiğimiz kadarıyla taksirli suçlar dışında bu beklenti boşa çıkmıştır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin pek çok kararında ülkemizde tutuklama koruma tedbirinin ölçülü kullanılmadığı, yargılama sisteminden ve Ceza Muhakemesi Kanunu'ndan kaynaklanan yaygın ve sistematik bir sorun olduğu ifade edilmiştir. Mahkemelerin tutuklama ya da tutukluluğun devamına karar verirken "...suçun niteliği, delillerin mevcut durumu, dosya kapsamı..." gibi soyut gerekçeler kullanmaları; tutukluluğun hukuka uygunluğunu incelerken çekişmeli bir duruşma yapmamaları, tutuklama tedbirinin uygulanmasında önemli sorun teşkil etmektedir. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, suçun ağırlığı, niteliği gibi soyut gerekçelerle kişilerin tutuklanamayacağı ya da tutukluluk halinin devamına karar verilemeyeceğini belirtmektedir. Adli kontrol koruma tedbiri, ilk defa 1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 109 ve devamı maddelerindeki düzenlemelerle hukuk sistemimizde yerini almakla beraber; bu maddelerdeki düzenlemelerin, tutuklamanın uygulamamızda ortaya çıkardığı sakıncaları giderme bakımından yetersiz olduğu gözlemlenmiştir. Özellikle 6352 sayılı yasa ile yapılan değişiklikten önceki maddede yer alan ve tutuklama şartları oluşması halinde ancak "üst sınırı üç yıl veya daha az hapis cezası gerektiren suçlardan" dolayı şüpheli veya sanık olan kişilerle ilgili olarak uygulanabilmesi, adli kontrolün uygulama sahasını büyük ölçüde bertaraf etmiştir. Tutuklama, kişi hak ve özgürlüklerine müdahale eden en üst derecede bir koruma tedbidir. Ölçülülük ilkesi gereğince tutuklamaya en son çare olarak başvurulması gerekmektedir. Tutuklamanın yerine adli kontrol tedbirinin kapsamının genişletilerek uygulanması, kişi hak ve özgürlükleri açısından son derece önemlidir.

"UZLAŞTIRMACI AVUKAT" SEMİNERİ YAPILDI

Adana Barosu tarafından düzenlenen 'Uzlaştırmacı Avukat' semineri Adana C. Savcısı Hüsamet Binici' nin sunumuyla gerçekleştirildi. Yasal değişikliklerle gündeme gelmiş olan ve avukatların da görev alabileceği 'Uzlaştırmacı' uygulamasına yönelik eğitim amacı ile verilen seminerde, Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi Çıtırık giriş konuşması yaptı. Baro Tesislerinde yapılan seminerden önce konuşan Başkan Çıtırık, yargının iş yükünü hafifletmek amacıyla yürürlüğe giren uzlaştırmacının anlaşmazlıklarda kullanılan bir formül olduğunu belirterek " İddia, savunma, karar üçlüsünün işbirliği içerisinde çalışmalar yapılabileceğinin en önemli göstergelerinden biri bugünkü çalışmadır. CMK ile amaçlanan; gözaltı, sorgu sürecinde başlayıp karar aşamasına kadar, şüphelinin daha sonra da sanığın sağlıklı bir şekilde devlet ve kolluk güçleri arasında sıkışmaksızın rahat ve güvenli bir şekilde yargılanmanın yapılabilmesidir. CMK' da uzlaştırmacı avukatlık, adli kontrol gibi çok çeşitli müesseseler var. Ancak, bir türlü yaşama geçirilemeyen ve uygulanamayan konular olarak kalmaktadır. Biz de Adalet Bakanlığı'nın bu tür çalışmalarında görev almış Sayın Savcı Hüsamet Binici ile birlikte eğitimlerimize devam edeceğiz." dedi

Daha sonra söz alan Adana Cumhuriyet Savcısı Hüsamet Binici de, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile ceza yargılamamıza girerek, Uzlaştırmacının

Uygulanmasına ilişkin Yönetmeliğin 26.07.2007 tarih ve 26594 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak, uygulamanın sağlanması için yasal zemin hazırlandığını belirtti. Uzlaşma Kurumu, Alternatif Uyuşmazlık Çözümü ve Onarıcı Adalet kavramlarına değindi. Konuşmacı Savcı H.Binici'nin konuya ilişkin notları da Baro tarafından kitapçık şeklinde hazırlanıp dağıtılarak meslektaşlara kalıcı bir kaynak sağlanmıştır.

Hangi Suçlar Uzlaştırma Kapsamında ?

Seminerde C.Savcısı H.Binici hangi suçların uzlaşma kapsamına gireceğini belirterek CMK 253/1 de açıklandığını buna göre (a) soruşturulması ve kovuşturulması şikayete bağlı suçlar ile (b) şikayete bağlı olup olmadığına bakılmaksızın TCK da yer alan; (1)kasten yaralama (üçüncü fıkra hariç, md 86, md.88), (2) taksirle yaralama(md.89), (3)konut dokunulmazlığının ihlali(md.116), (4)çocuğun kaçırılması ve alıkonulması (md.234), (5) ticari sır, bankacılık sırrı veya müşteri sırrı niteliğindeki bilgi veya belgelerin açıklanması (dördüncü fıkra hariç md.239) şeklinde belirtmiştir. Ayrıca konuşmacı Savcımız uzlaştırmacı müzakerelerinde şu hususların üzerinde durulmasına değindi; olayların gelişimi ve içeriği, olayların geçmişi, suç teşkil eden fiilin taraflar üzerindeki etki ve sonuçları, suça karışan kişilerin kişisel, aile ve sosyal durumları, mağdurun uğradığı maddi ve manevi zarar, tarafların birbirleri hakkındaki düşünceleri, giderim veya tazminat şekli... Bu uygulamada ortaya çıkacak tüm sorunları derinliğine açıklayan konuşmacı Savcımız, uzlaştırmacı taktiklerini de ayrıntılı olarak açıklayarak, uzlaştırmacıya 30 gün içinde rapor hazırlamasını ve sürenin yetmediği durumlarda ek olarak 20 gün daha süre verilebileceğine değinmiştir.

Çok sayıda avukatın katılarak bilgi sahibi olduğu seminerin sonunda, Baro Başkan Vekili Av. Murat Loğoğlu, Sayın Savcı Hüsamet Binici' ye teşekkür Plaketi takdim etti.

STAJYER AVUKATLARLA TANIŞMA TOPLANTISI

Adana Barosu Başkanlığınca stajyer avukatlar için tanışma toplantısı düzenlendi. Adliye içerisinde Avukat odasında gerçekleştirilen toplantının açılışında konuşan Adana Barosu Başkanı Av. Mengücek Gazi Çıtırık, genç meslektaşlarına staj döneminin önemi ve yeni hazırlanan Avukatlık Kanunu ile ilgili bilgiler aktardı. Baro Başkanı Av. Çıtırık, şunları söyledi:

Av. Çıtırık: "Attığınız her adımda, her davranışınızda avukat olduğunuzu asla unutmayın"

"...Türkiye'nin çeşitli ve saygın hukuk fakültelerinden mezun olup, avukatlık ve avukatlık stajı dönemini başlatıyorsunuz. Bugünden itibaren Adana Barosu'nun ve avukatlık mesleğinin temsilcileri durumundasınız. Attığınız her adımda, her davranışınızda avukat olduğunuzu asla unutmayın. Avukatlık stajı bugün için bir yıllık zaman dilimini içeriyor ve geçici bir süreyi kapsıyor. İçinde bulunduğunuz kurum, aldığınız eğitim ve Adana Barosu'nda başlattığınız stajla hedefinizi artık koymuş oluyorsunuz. Ve tarihin derinliklerinden gelen mesleğin temsilcilerisiniz.'... Avukatlık Kanunu'nda yapılacak değişiklik olması halinde staja kabul ve mesleğe kabul olmak üzere iki aşamalı sınav sistemi olacaktır.

Bugünden itibaren meslek kuralları ve pratik bilgilerle donatılacaksınız. Bu anlamda etkin ve yetkin baromuz üyesi meslektaşlarımız bulunmaktadır. Kentimizde ve bölgemizdeki değerli akademisyenlerden de yararlanacağız. Staj komisyonumuz ve baromuz üyesi meslektaşlarımız da sizlere tamamen gönüllülük ve hiçbir menfaat gözetmeksizin bilgi birikimlerini aktarıyorlar... Yol uzun, meşakkatli ve yüklüdür. Bizler siz değerli stajyer avukatlarımıza sosyal anlamda da katkı sunacağız. Salt eğitimle kalınmayacaktır....Değerli stajyer avukat arkadaşlarımız staj dönemi geçici ama en kalıcı dostluk ve arkadaşlıklar bu dönemde kurulmaktadır... Yeni eğitim programının hayırlı uğurlu olmasını diliyorum." Tanışma toplantısına Başkanlık Divanı ile yönetim kurulu üyeleri de katıldı.

BARO YÖNETİMİ STAJYERLERLE KAHVALTIDA BİRARAYA GELDİ

Baro Başkanımız Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK ve Yönetim Kurulu Üyeleri 11 Kasım 2012 Pazar günü de Baro Tesislerinde stajyerlerimizle tanışma ve kahvaltı etkinliğinde buluştu. Etkinlikte, Başkan Yardımcımız Av. Murat LOĞOĞLU, Genel Sekreterimiz Av. Veli KÜÇÜK, Yönetim Kurulu üyelerimiz Av. Zehra BULUT, Av. İmran GÖNEN, Av. Özge İşisağ ŞAŞMAZ, Av. Ahmet Faruk ULAŞ, Av. Burcu Pul TURAN da hazır bulundu.

“Gelincik Projesi Tanıtımı” Baromuz ev sahipliğinde yapıldı.

Ankara Barosu Yönetim Kurulu üyesi, Gelincik Projesi Başkanı Av. Hilal Akdeniz ve Rehber Avukat Onur Bayraktar, Adana, Mersin ve Hatay Baroları Kadın Hakları Komisyonu üyelerinin ortak düzenlendiği “Gelincik Projesi Tanıtımı” etkinliğine katıldı. Baromuz ev sahipliğinde Baro Tesislerinde gerçekleşen bu etkinliğe, Baro Yönetimi Kadın Hakları Komisyonu Koordinatörü Üyesi Av.Ümit Büyükdag Özdemir, komisyon başkanı Av. Kezbanur Aksu Özşahin ile birlikte komisyonda görev alan meslektaşlarımızın yanı sıra katılımcı illerden gelen meslektaşlarımız da katıldı. Toplantıda Kadına Şiddet, Şiddetin Önlenmesi ve 6284 sayılı yasa ile ilgili çalışmalarla ilgili bilgilendirmelerde bulundular.

Adana Barosu Çocuk Hakları Toplantısına Katıldı

TBB ve Baroların Çocuk Hakları Kurulları Yıllık Değerlendirme ve Eşgüdüm Toplantısı yapıldı. Türkiye Barolar Birliği ve Baroların Çocuk Hakları Kurulları Yıllık Değerlendirme ve Eşgüdüm Toplantısı UNICEF' in katkılarıyla Türkiye Barolar Birliği Litai Konuk Evi'nde yapıldı.

Toplantıya 40 Baro'dan Çocuk Hakları Kurulları Temsilcileri ve gönüllü avukatlar katıldılar. Toplantıya Adana Barosu'nu temsilen Çocuk Hakları Komisyonu adına Av. Veysel TUNCIL katılmıştır.

ŞİDDET MAĞDURU KADINLA İLETİŞİM SEMİNERİ

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç.Dr. Gülşah Seydaoğlu, aynı bölümde Yüksek Lisans yapmakta olan Stajyer Avukat Ceren Cilli ile birlikte 'Şiddet Mağduru Kadınla İletişim Teknikleri' konusunda meslektaşlarımıza bilgilendirmede bulundu. Şiddet mağduru kadının yaşamış olduğu travma sonucu oluşan bozukluk neticesinde oluşan davranış ve iletişim bozukluğu, konularına değinen konuşmacı, şiddet gören kadına yönelik iletişim ve hukuki yardım konularında yaklaşım teknikleri hakkında bilgilendirmede bulundu. Kadın Hakları Komisyonunun organize ettiği seminare ilgili meslektaşlarımız da katılarak bilgi sahibi oldular.

Adana Barosu Kültür Sanat, Çevre ve Kentleşmeye Nasıl Bakmalı?

Hukuk ve hukukçu, haklar arasında eşitliği ve dengeyi korumak, adaleti sağlamak ve dağıtmakla görevlidir. Savunma hakkı, insan ve diğer varlıkların haklarını korumak için vardır. İnsan, bulunduğu toplumda çevresi ile uyumlu

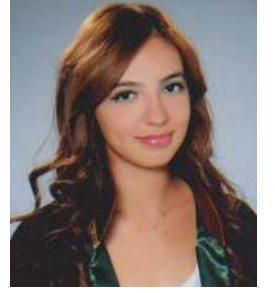
yaşadığı ölçüde güvenli veya güvensiz, rahat veya rahatsız, mutlu veya mutsuz yaşamak istiyorsa, toplum yaşamına katkı yapmakla yükümlüdür. Biz avukatlar, sadece insan haklarını savunmakla yetinmeyeceğiz. Yaşadığımız dünyada, toprağı, suyu, havayı, çevremizi, kültürel mirasımızı ve sanat varlıklarımızı korumakla güzelleştirmeliyiz.

Baromuz saygınlık ve etkinliğini yüceltmek için öncü ve önder olmalı. Ayrıca barolar, üniversiteler, kamu kurum ve sivil toplum kuruluşları ile birlikte hareket ederek çalışma ortamı hazırlamalıdır. Örneğin, uygar bir kentli olarak yaşamak en doğal hakkımızdır. Bu itibarla, tarihi, kültürel miraslarımızı korurken yeni kent anlayışını bağdaştırmak, eski ile yeniye en güzel şekilde vatandaşlara sunmak için gayret harcamak sorumluluğumuzdur.

Bölgesel ve ulusal kalkınma dinamiklerini harekete geçirmede, devletin milletle kaynaşmasını sağlamak; birlik, beraberlik ve dayanışmayı, hemşerilik duygusunu güçlendirmeyi gözettiğimiz ölçüde 'uygar bir kentli' olabiliriz. Uygur bir kent dediğimiz zaman ne anlamak gerekir? Bu soruya cevabım şöyle olabilir; Altın Koza Film Festivalinin yapıldığı dönemde yerel televizyonların yaptığı röportajları izledim. Yurttaşlarımızın yüzde 90'ı yapılan bu tür etkinliklerin 'kente fazla katkıda bulunmadığını, trilyonlarca lirayı bulan meblağların sadece belli bir gruba aktarıldığını, oysa bu paraların kalıcı olarak tarihi ve kültürel miraslarımıza harcanmasını' beyan ettiklerini izledim. Tarihi kent merkezinin (Taşköprü, Tepebağ, Büyüksaat civarı, Milli Mensucat, Ölümsüzlük Şehri Misis, Karataş Mağarsus, Anavarza Kalesi, Yılankale, Saimbeyli Kalesi, Tufanbeyli'deki Şar kalıntıları vb. yerler) hantal durumundan, bakımsızlığından kurtarılması gerektiğini her daim kaleme alan, dilimin döndüğünce anlatan ben, bu varlıklarımızın korunması için harekete geçilmesi ve önlem alınması gerektiğini yineliyorum. Altın Koza nere? Bizans ve Roma'dan miras kalan yukarıda saydığımız tarihi ve kültürel değerlerimiz nere? Asıl korunması ve yaşatılması gereken yerlerin burası olması gerektiğini düşünüyorum. Zira Avrupa ve Uzakdoğu ülkeleri binlerce yıllık tapınaklarıyla, kalelerini, kiliselerini, mabetlerini tanıtarak turist çekiyor, milyonlarca dolar kazanıyor. Biz bunlara bakıp hayıflanacağımıza,, tarihi ve kültürel varlıklarımıza sahip çıkmak için daha neyi bekliyoruz? Baro olarak, bu konularda etkinliğimiz arttıkça toplumun bize vereceği değer de mutlaka artacaktır.

Av. M. Çetin BERKÖZ

ÖZGÜRLÜK ÜZERİNE

"Hiçbir insanın, aklının bütünüyle başkalarının iradesine girmesi mümkün değildir. Bu nedenledir ki aklı kontrol altına almaya çabalayan devlet zalim olarak kabul edilir." diyordu Spinoza, 1670 yılında kaleme aldığı "Vatandaşların Özgürlüğü" adlı yazısında.

İnsanın, doğuştan ve kendisiyle birlikte var ettiği tabiri caizse "cebinde getirdiği" bazı hakları vardır. Verilebilecek en güzel örneği "yaşam hakkı"dır. Yahut 'devlet'in bir siyasi kurum olarak henüz ortaya çıkmadığı dönemlerde dahi var olan "özgürlük hakkı"... Bir de sistemin onlara lütfettiği(!) haklar...

İnsanın "neyin doğru neyin yanlış olduğuna karar verebilmesi, neyi kabullenip neyi reddedeceğine kendi rızasıyla hükmetmesi hakkı" da işte o "cebinde getirdiği" hakların en üst sıralarında yer alır. Ve bu hak hiçbir kişi tarafından bir başkasına devredilemez.

Adı "devlet" olsun ya da olmasın, bir düzenin bu hakkı gasp etmesinin yolları vardır. İşte adı "devlet" olan düzenin kullandığı ve bu yolların en tehlikelisi olarak bilineni "kanun yapma" yolu olarak bilinir. Kimi devletler bu yolu çok tehlikeli bir biçimde kullanır. Çünkü bu yol kimsenin dikkatini çekmeden en temiz yoldan iş halletmektir. Dışarıdan bakıldığında her şey prosedüre uygundur. Dikkat çekecek hiçbir yan yoktur. Kanun yapma yetkisine bireyler adına "kanun koyucu" sahiptir. Görünen bu olup görünmeyen ise, yapılan kanunlarla vatandaşların, daha geniş tabirle her bireyin, iş bu haklarının "yasal görüntü altında" gasp edilmesidir. Fikirler dikte edilirken, bireyin "karar verme hakkı" da çoktan alınmıştır elinden "yasal" olarak. Ama kimsenin sesi çıkmaz. Sebep çok basit; her şey kuralına uygun! Aksi bir kanaate yer vermeyecek şekilde hem de. Yetki, konu, sebep, amaç... Hepsi...

Gasba uğramış bu hakkın, daha makro düzeyde "durumsal" tezahürü özgürlüktür. Gözden kaçırılan bir nokta vardır bu mekanizmada, her şey yolunda sanılırken. Bu noktayı gözden kaçırmak aslında öyle hayati bir hata yapmaktır ki çoğu kez oldukça sonra anlaşılır. İyi bir sosyal düzende "özgürlük" "sine qua non" (olmazsa olmaz) bir ilkedir. Doğası itibarıyla özgür yaratılan insanın, tam da siyasi toplumun egemenliğine girme amaçlarına uygun olarak, elbette sınırlanması gerekecek ve en azından özgürlüğün güvence altına alınması için minimal bir devlet gerekecektir. Fakat bu sınırın hassaslığı fark edilmeli ve sınırların çizilmesi yorumu da aynı hassasiyetle yapılmalıdır.

Fakat devlet, çoğu kez yanlış yöntemler seçer. Korkutarak kural koymak, salt kısıtlama getirmek, devletin asıl amacının, mutlak itaati sağlamak demek olmadığı da ne yazık ki göz ardı edilir.

"Oysa" der Spinoza "devletin görevi, insanı rasyonel bir yaratık olmaktan, bir kuklaya ya da hayvanca davranan birine dönüştürmek değildir.." Evet, bu bağlamda bakınca bu hataya düşmüş olan devletler eğer düştükleri gafletten kurtulur da asıl amaçlarının; her bir bireyine kini, öfkeyi, hileyi, hasedi ve adaletsizliği göstermek değil de onlara aklının zincirlerini kırmada yol göstermek bir adım daha ötede salt "özgürlük" olduğunu anladığı gün yepyeni bir dünya "merhaba" diyecek bizlere...

"Hepinize merhaba..."

Av. Çağla ÇINAR

O DAHA ÇOCUKTU...

Ağlamakla başlamıştı hayatı, öyle olmalıydı çünkü nefessizlikten çırpınan yüreği ciğerlerine dolan hayatı kucaklamalıydı. Daha küçüktü, körpecikti, umutla yeşerecekti, güneşle açıp filizlenen rüzgâr saçlı küçücük bir tomurcuk, bembeyaz bir çiğ tanesi, akıp giden bir su damlasıydı.

Üşüyen küçücük toprak kokulu elleriyle sakladığı bez bebekleri vardı, dizlerinde sallayarak büyüttüğü, bebeklerini büyütürken umutlarını da büyütüyordu sanki... Oysaki sonradan öğrenmişti, babası konuşurken duymuştu; o babasına göre erkek olmalıymış, erkek olsa daha 'hayırlı' olacaktı. Bozulmuş bir yemin, tutturulamamış bir erkek sözüymüş... Çünkü namus timsaliymiş, töre saniğıymış, bir cezaymış, alındaki kara lekeymiş, korkulan bir rüyaymış, kafese kapatılan bir güvercin, uçmayı bekleyen bir sevgi meleği, açmayı bekleyen mevsimini şaşırmış bir kardelen çiçeğiymiş...

Daha bebekken, bez bebeklerinin boyundan bile küçükken kertilmiş kaderi, bir beşik gibi sallanarak uyutulmuş, hiç bitmeyecek bir ninniyle sonsuzluğa gömülmesine izin verilmiş hayatı. "SEN BUSUN SENİN KADERİN BU, NE BEKLIYORSUN KI!" denmiş ona, o ne bekleyebilirdi ki bu hayattan. Hayır o bekliyordu, özlemleri vardı, yaşayacakları vardı, köy öğretmeni olacaktı daha. On dördünde okulundan alınarak, karşı köyün muhtarının oğluyla evlendirileceğini bilemezdi. 'YOK, DAHA DEĞİL, ŞİMDİ DEĞİL, BUGÜN DEĞİL', dedi... Önceden çizilmişti kaderi oysaki, eline çalınmış bir kına, boynuna takılmış bir gerdanlıkla kaybetmişti çocukluğunu, hiç sahip olamadığı, yaşayamadığı çocukluk oyunlarını, masallarını, saklambacını kaybetmişti, körebesini, umutlarını,

yarınlarını... On beşinde anne olmuştu, eşi bir gün eve gelirken çok içmiş, geldiğinde yemeği mi beğenmemiş ve vurmuştu ona, bir, iki, üç ve bir tane daha, ardından bir tane daha... Kaderine atılmış yumruk, yüzündeki birkaç morluk değildi onu üzen, çalınan hayatına, umutlarına, bekleyişlerine, özleyişlerine, kaybettiği çocukluğuna sitemiydi.

Kaçmalıydı bu hayattan, güneşe açılan yeni kapılar bulmalıydı, kaçtı köyünden, sadece tren camından bakarken ağlayan yüreğiyle sonsuzluğa uurladığı, sisli rayların buğusunda dumanıyla kaybolmuş, esaretiyle boğulmuş köyüyle, çocukluğuyla, okuluyla, güneşe doymayan düşleriyle vedalaştı. Gidiyordu, sığınyordu, kaçıyordu, yola koyulmuş üşüyor ama korkmuyordu. Güneşe gölge olmak isteyen yüreği umut yorgunuydu sadece...

Günlerden bir gün bir namlu doğrudu arkadan, bir kaç kurşun sesi, iki kuş süzüldü semadan, yere yığılan, boynunu bükten bir kardelen çiçeği, döndü, baktı ki, abisiydi, onu ölümsüzlüğe gömen. Yere düşerken, abisinden duyduğu tek bir kelime süzüldü kulaklarından; 'NAMUS'. Neydi, anlamını bile bilmiyordu, bir kardeşin elini kana bulayacak kadar güçlü bir şey olmalıydı. Hakikaten neydi bu namus, kırmızı bir ruj izi mi, ince bir topuk sesi mi, iki santim daha kısa olan etek boyu mu, bir bakış mı, bir satış mı? Neydi bu namus? Bir kalem kırılmış, bir vazife daha yerine getirilmişti, artık köyü huzur içindeydi, bir yıldız daha gökten kayıp gitmişti, bir hayat daha çalınmıştı. Ömrü, saçlarına değip geçen bir gökkuşağı gibi süzülüyordu, hayal penceresinden. Sessiz gecede, boynu bükük bir kardelen daha solmuş, kökünü toprağa geri salmıştı. Mezarına değen topraklar ağlamıştı, yıldızlar sönmüştü o gece... Kara bulutlar çökmüştü ayın tepesine... Bir ah sonlanmıştı, alın yazısı silinmişti, çatık kaşlı bir kara kış daha bitmişti.

O kim miydi? O bitirilmemiş bir kitabın başkahramanıydı, Ayşe'ydi, Fatma'ydi, Zeynep'ti, Emine'ydi, Burcu'ydu, o ak duvaklı bir gelin; bir ana, bir insandı, yazık ki;

O DAHA ÇOCUKTU...

Av. Burcu Bahar ECEVİT

Havadan Sudan Hukuk Muhabbeti

Tekil bir birey olarak kendinizin, insan ırkının tarihi kadar eski bir tarihe sahip olduğunuzu düşünün. Çekinmeyin hiç! Hayal gücünüzün didiklediği mecalara kadar gidin ve DÜŞÜNÜN... 1 dakika boyu gözlerinizi kapatın, ben beklerim....

Tam olarak hayal edebilenlerinin şu anda kendilerini Sümer Tanrıları[1] kadar gösterişli, bilge ve efsanevi hissedeceklerini garanti edebilirim. Kendi adıma konuşacak olursam, müthiş hissetmiştim. Ama ne yazık ki hayalini kurduğum destansı tarihim bir yanılsamaydı ve böyle bir tarihe sahip olan konulardan birisine merak salmayı; küçük yaşamsal tarihim karşısındaki ezikliğini yenebilmek için seçtim. Sakın hukuk tarihi anlatacağım sanılmaya! Derdim biraz muhabbet etmek, artık alt metinleri anlayana...

İsa'dan önceki 1760lı zamanlarda, kanımca en güzel hukuki örnek Hammurabi Kanunlarıdır. Hem ortaokul ve lise yıllarında kendisiyle dalga geçilebilen bir isme sahip olası nedeniyle hem de daha sonra bu konuda bilgi edinenlerin hayranlık duyması nedeniyle, içeriği olan en çivi yazılı ve en Akaçta dilli "dikili taş"tır[2]. En sevdiğim maddesi olan 229. maddeyi hemen bilgilerinize sunuyorum ve üzerine yorum yapmıyorum. "229.madde: Bir inşaatçı herhangi bir kişi için bir bina inşa eder ve bu binayı uygun bir şekilde yapmazsa ve onun inşa ettiği bina yıkılıp sahibini öldürürse, inşaatı yapan öldürülür."[3]

Nasıl m adde ama? Asıl şimdikine hazırlanın. "25 madde: Bir evde yangın çıkar ve oraya yangını söndürmeye gelen bir kimse evin sahibinin malında göz gezdirip evin sahibinin malını alırsa kendisi de aynı ateşe atılır."

İnsanın içini ısıtan maddelerle dolu olan Hammurabi Kanunlarının kanunyazıcıları, birçok insanlık ayıbının cezasını ölüm yaptırımına bağlamıştır. Hukukun destansı tarihi kendi kendine devinirken, yaptırım sistemini de epey değiştirmiştir. Prof. Dr. Necip Bilge'nin 1998-öğretim yılının eylül ayında, 1. sınıfta olan bir hukuk fakültesi öğrencisi olarak okuduğum "Hukuk Başlangıcı"[4] kitabında, ilk öğrendiğim yaptırımın öncül örneğinin "kişisel öç" olmasıydı. İsa'dan önceden bir habere gerek yok kişisel öç yaptırımının ne türden bir olgu olduğunu öğrenmek için.

"MERSİN'DE KAN DAVASI KATLIAMI... KAHVE TARANDI 4 ÖLÜ...Mersin'de kanlı baskın. Kahvehaneyi basan silahlı iki kişi, kurşun yağdırdı. Olayda 4 kişi can verdi.Mersin'in Tarsus ilçesinde, çay bahçesinde otururken silahlı saldırıda öldürülen 4 kişinin kimliklerinin tespiti için çalışmalar sürdürülürken ilçede 1 kişi daha silahla öldürüldü. AA muhabirinin, Kaymakam Abdulhamit Erguvan'dan aldığı bilgiye göre, henüz kimlikleri belirlenemeyen saldırganlar, Şehit Kerim Mahallesi'ndeki çay bahçesinde oturan 3 kişiyi tabancayla ateş ederek öldürdü. Saldırganlar, kaçan bir kişiyi kovaladılar. Saldırganlar, kısa süreli takipte Abdi İpekçi Caddesi'nde tabancayla ateş ederek kaçmaya çalışan kişiyi de

öldürdüler. Bu arada, Fahrettin Paşa Mahallesi'nde de Abidin İkilik adlı kişi silahlı saldırıya uğradı. İkilik, olay yerinde öldü. Bu olayın da 4 kişinin öldürülmesiyle ilgisi araştırılıyor. Çay bahçesine gelerek inceleme yapan ve güvenlik birimlerinden bilgi alan Kaymakam Erguvan, gazetecilere yaptığı açıklamada, silahlı saldırının kan davasından kaynaklandığı yönünde bilgiler elde edildiğini ve her iki olayın da bağlantılı olabileceğini bildirdi. Erguvan, olayla ilgili gözüaltına alınan 5 kişinin sorgularının ve soruşturmanın çok yönlü sürdürüldüğünü ifade etti."[5]

7/4/2008 tarihinde olan bu olayla hepimizin kanı donmuştur. Yani buradan çıkartacağımız ders, kişisel öç kan dondurucudur. Uygun olmamıştır ve "hukuk", tarihini yaşarken "kısas usulüne" geçiş yapmıştır. Eğer İsa'dan öncede yaşıyor olsaydım, kısas usulüne göre ortaokul 2. sınıfta bana cetvelle vuran öğretmenime aynı şekilde ben de cetvel cezası verebilecektim.[6] Aslında hiç fena fikir değil.

Uzun lafın kısası, şimdi hukukun uygulandığı mahkemelerimiz var, uygulayan hakimler savcılar ve avukatlar... Tutuklu kapasitesi kalmayan ceza evlerimiz, gözaltı paranoyalı karakollarımız, daha nelerimiz nelerimiz var. Gerçekten nelerimiz var? Adana'nın hukuk dünyasına bağlı bir avukat olarak 16/04/2008 tarihi itibarı ile (faiz ve masraflar hariç olmak kaydıyla) 3254 adet avukatın, 15 adet noterliğin, 14 adet icra müdürlüğünün, 71 adet savcının(baro defterinden parmak usulü ile sayılmıştır hata olabilir), 5 adet icra mahkemesinin, 4 adet Ticaret mahkemesinin, 6 adet iş mahkemesinin, 7 adet aile mahkemesinin, 3 çocuk mahkemesinin, 10 adet ağır ceza mahkemesinin, 15 adet asliye ceza mahkemesinin, 9 adet sulh ceza mahkemesinin, 9 adet cezaevinin, 14 adet polis merkezinin, 6 adet sulh hukuk mahkemesinin, 8 adet asliye hukuk mahkemesinin , tüketici ve kadastro mahmemesinin ve de hakimlerinin arasında 2510 sicil numaralı etiketimle yaşamaktayım. Artık bu sayıların kat be katlarını diğer şehirlerle çarpın alın size tonlarca hukuk adamı ve hukuk alanı ve tabii bir de trilyon"ton"luk yasaması var güzide ülkemizin...

Sıkıcı olduğunun farkındayım ama aslında bu liste çok gerekli. Sen ey hukuk! Bu kadar destansı bir tarih, tarih içinde bir sürü insan seninle uğraşan, hala uğraşmakta olan, bir sürü yer var istirahat ettiğin, donandığın, kuşandığın, uygulandığın, ama gel gör ki topalsın, her geçen gün daha derinden yaralanır, ilaç beklersin de bu kadar takım elbiseli adam sana çare bulamaz. Peki Hukuk nedir? Ankara Hukuk fakültesindeki hocalarımdan öğrendiğim ve sonrada terk edemediğim bir metodu uygulayarak, hukukun ne olmadığını tarifiyle ne olduğunun ortaya çıkabileceğini düşünüyorum. 1- "SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU

Kanunun Yaşlılık aylığının hesaplanmasına ilişkin olan ilgili maddelerinde

"...ilk defa sigortalı olarak çalışmaya başlayanların yaşlılık aylığı, aşağıdaki hükümlere göre belirlenecek ortalama aylık kazancı ile aylık bağlama oranının çarpımı sonucunda bulunan tutardır. Ortalama aylık kazanç, sigortalının her yıla ait prime esas kazancının, kazancın ait olduğu yıldan itibaren aylık talep tarihine kadar geçen yıllar için, her yıl gerçekleşen güncelleme katsayısı ile güncellenerek bulunan kazançlar toplamının, itibarî hizmet süresi ile fiilî hizmet süresi zammı hariç toplam prim ödeme gün sayısına bölünmesi suretiyle hesaplanan ortalama günlük kazancın otuz katıdır. Aylık bağlama oranı, sigortalının malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortalarına tâbi geçen toplam prim ödeme gün sayısının her 360 günü için % 2 olarak uygulanır. Bu hesaplamada 360 günden eksik süreler orantılı olarak dikkate alınır. Ancak aylık bağlama oranı % 90'ı geçemez. 28 inci maddenin dördüncü ve beşinci fıkralarına göre aylığa hak kazanan sigortalılar için hesaplanacak aylık bağlama oranı, prim ödeme gün sayısı 9000 günden az olanlar için çalışma gücü kayıp oranının 9000 gün prim ödeme gün sayısı ile çarpımı sonucu bulunan rakamın % 60'a bölünmesi suretiyle hesaplanan gün sayısına göre, % 50'yi geçmemek üzere üçüncü fıkra uyarınca tespit edilen orandır. Prim ödeme gün sayısı 9000 günden fazla olanlar için ise toplam prim ödeme gün sayısına göre aylık bağlama oranı belirlenir. Ancak, 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı sayılanlar için bu fıkra da geçen 9000 prim gün sayısı 7200 gün, % 50 oranı da % 40 olarak uygulanır." denmektedir. Yukarıdaki madde, kişinin yaşlılık aylığını yaşlılık aylığının verilmeye başlandığı tarihteki temel ihtiyaç maddelerinin her gün 4 kişilik bir aileye yetecek miktarda alınabilmesini, barınma ihtiyacını karşılayabilmesini, yaşlılık aylığı alan şahsın ve ailesinin kültürel faaliyetlere ayda en az 4 kez katılabilmesinin sağlanabilmesini, her türlü hastalığında sağlık hizmeti alabilmesini, "çok yorulduğum şöyle gidip deniz kenarında yaşayalım kocacığım" diyen teyzemin bu isteğini karşılayabilmesini temel alan bir düzenleme şeklinde yapılarak ile 21. yüzyıldaki tarihini yaşayan hukuk onurlandırılmıyordu. Ama yukarıda ki düzenleme hiç bu efsanevi "hukuk"a yakışmamıştır. Bu yasanın diğer maddeleri ile uğraşmak istemiyorum canım sıkılıyor. Herkesi karşı koymaya davet ederek, 2. maddeye geçmek istiyorum.

2- 2008 yılında bir ülkenin baş"takiyye"bakanı şöyle buyuruyor: " Merkez bankası '.....' adlı şehre taşınacak. Kimseye danışmaya ihtiyacımız yok." Bu kesinlikle hukuk değildir. Böyle yasa çıkarma mantığı olan ülkelerin "imparatorba"ları en son vatan haini ilan edilmişlerdi. Ama tabii sonra aynı ülkede aşırı "insan" olan bir şair bu aşırılığın kaynağı vatan haini olarak addedilince ve mezarından bile korkulup el topraklarına hediye edilince, vatan hainliğinin kapsamı değişti. Şimdilerde %47 lik vatan hainleri, bu ülkede alkış alır oldu. Umarım bu ülkenin çok sevdiğim halkı, bir gün öldürücü yasa

tasarılarını, en çok da Vakıflar yasasını, Avrupa Birliği denen ve gece 12'den sonra Mr. Hyde'a dönüşen Dr. Jekyll'ı , satılan Telekomu, Petkimi ve nicelerini, Tuzla'da ölen birinin babası, birinin oğlu ve mutlaka birinin sevdiceğini, en önemlisi işsizliği açlığı elbet bir gün görecektir. Elbet bir gün kadercilik açlığı bastırmayacak, işsiz gezenler kahvelere sığamayacaktır. Çocuk doğurma memuru olan "kız"lar elbet bir gün topuklu ayakkabılarını kuşanacaktır. Eşitlikçi olmayan, herkesin söz hakkının olduğunu kanıtlamayan, yasa çıkarmayı parmaklar havaya rüküşlüğü ile anlamlandırmayan bir ülke gerçek hukuku yaratacaktır. [7]

Hukuk sadece "makul sürede" yargılanma hakkı gibi bir kavramı barındırdığı için insani olamaz. İşkence gören insanlara tazminat ödenmesi ile hukuk kurtarılamaz. Sendikaya üye olduğundan işten çıkartılan bir işçinin iş mahkemesinde dava açma hakkı olması, hukuku adil yapamaz. Evlerimizde güvenle oturmaya, komşularımızla güzelce geçinmeye, her hafta et, balık tavuk yiyebilmeye, arada konserlerde dağıtabilmeye, kafamıza yatmayan bir durum olduğunda çıkıp sokaklarda mücadele edebilmeye ve sözümüzün ciddiye alınmasını sağlayabilmeye, polislerimizle geçim dertlerini konuşabilmeye, mahkemelerde kimse sözümüzü kesmeden savunma hakkımızı kullanabilmeye ihtiyacımız var. Yönetenlerimizi eleştirebilmeye [8] ve değiştirebilmeye, ulusal kimliğimiz, ülkemizin durumu gibi konularda hayal gücümüzün sınırlarında gezinerek yazılar yazabilmeye ve sonrasında sırf düşündük ve yazdık diye ceza almamaya ihtiyacımız var. Hepimizin hukuka ihtiyacı var. Sağım solum sobe. Peki hukuk nerede? (Bu yazı 2008 yılında kaleme alınmıştır.)

[1] Burada Sümer tanrılarını örnek seçmemin nedeni, Sümer dininde her bir nesnenin ayrı tanrısının olması ve bu tanrıların ölümsüz olmalarının yanı sıra insan görünümünde olup; sevgi, üzüntü, kıskançlık, hastalık, kavgacılık vb. özelliklerinin de bulunmasıdır. Her bir nesnenin ayrı ayrı insan özellikleri taşıyan tanrıların olması ve hayal edeceğimiz destansı tarihte bu tanrıların hepsinin oluşturacağı bütünsel bir duygu bana daha anlamlı gelmiştir. Aslında bu durumu sağlık ocağında gastrit tedavisi görmekle, gastroenteroloji servisinde tedavi görmek arasındaki farka benzetebiliriz. Tek tanrı her şeyden biraz demekken, çok tanrı her şey tam demek gibi...

[2] Louvre müzesine gitmek için para sahibi olacak kadar "....." olanlarınız, Hammurabi Kanunlarının yazılı olduğu steli burada görebilirler.

[3] Yorum yapmayacağım dedim biliyorum ama 1999 yılının ağustosunun 17'sindeki depremi unutamiyorum...

[4] Bilge, Necip. "Hukuk Başlangıcı", Ankara, 1999, s. 21

[5] <http://www.gasteci.com/flass-mersinde-kan-davasi-katliami-kahvetarandi-4-olu-haber13285.htm> , 7/4/2008

[6] Yukarıda anlattığım kadar sevimli bir yüzü yoktur kısas usulünün. Sizi öldüren kişi, aynı şekilde ve aynı silahla öldürülmekte, bir uzvunuzu kestiye aynı uzvu kesilmektedir. İnsaniyetsiz bir durumdur. Suçlu ile suçlu olunmaktadır. Hoş değildir!

[7]. Bu maddene sonraki maddeye geçmeyi gereksiz buluyorum ve hukukun ne olmadığı maddelerine burada bir son veriyorum. Zira bu yazı çok uzayacak ve propaganda aracına dönüşecektir. Bense yazıyı okumanızı ve sadece fikirlerimi paylaşmanızı istediğimden (!) bu kadarını yeterli görüyorum.

[8] Şu aralar bunu yapanlar bol bol tazminat davası mağduru oluyor.

Av. ŞERİFE GÜNAYDIN KARAKÖSE

AVUKATLAR TİYATRODA BULUŞMAYA DEVAM EDİYOR

'Bir Garip Orhan Veli' İlgiyle İzlendi

İzmir Devlet Tiyatrosu yapımı olan, 'Bir Garip Orhan Veli' adlı tek kişilik oyun, Adana Barosu Avukatlarıyla buluştu.

Adana Devlet Tiyatrosu, Hacı Ömer Sabancı Kültür Merkezi Sahnesi'nde Murathan Mungan' ın sahneye uyarladığı "Bir Garip Orhan Veli", adlı oyuna meslektaşlarımız yoğun ilgi gösterdi. Oyunun ardından Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi Çıtırık, sahneye çıkarak yönetmen ve oyunculuğunu üstlenen Tayfun Eraslan' a başarılı performansından dolayı tebriklerini sundu. Baro Başkanı Av. Çıtırık, 27. Dönemin ilk kültürel etkinliğine katılımlarından dolayı meslektaşlarına teşekkür ederek "Meslektaşlarımızın tiyatroya olan ilgileri bizleri gerçekten sevindiriyor. Onların bu ilgileri neticesinde tiyatro topluluğumuzu da oluşturduk. Meslektaşlarımız, geçtiğimiz yıl Orhan Kemal'in 'Tersine Dünya', bir önceki yıl da Turgut Özakman'ın 'Bir Şehnaz Oyun' adlı iki eserlerini başarıyla sahnelerdiler. Bugün Sayın Tayfun Eraslan'ın sergilemiş olduğu başarılı performansı hep birlikte büyük bir zevkle izledik. Kendisine bizlere bu oyunu ortaya koymasından dolayı teşekkür ediyorum. Bizlere kapılarını açan Adana Devlet Tiyatrosu Müdürü Sayın Fırat Demirağ' a da ayrıca teşekkür ediyorum." dedi.

'Ah-u Zelha' Avukatlar İçin Sahnelendi

Baroda yeni dönemin ikinci sanatsal etkinliği olarak, Adana Devlet Tiyatrosu Oyuncuları Ah-u Zelha'yı, bir kez de Avukatlar önünde sahnelendi. Pervin Okur'un yazıp, Tayfun Erarslan'ın yönetmenliğini üstlendiği 2 perdelik oyun Sabancı Kültür Merkezi'nde sahnelendi.

Adana Barosu Başkanı Av. Mengücek Gazi Çıtırık, oyun sonunda oyunculara çiçek sunarak kutladı. Av. Çıtırık, yaptığı konuşmada: "Adana Devlet Tiyatrosu'nun yönetmeninden, oyuncularına kadar tüm ekibi, bugün biz avukatlara, keyifli, güzel, dolu dolu bir performans ortaya koydukları için kutluyorum. Dünyanın pek çok yerinde ve tarihinde rastlayacağımız türden iktidar ve güç savaşları halen günümüzde acımasızca devam etmektedir. İç barışın, adaletin ve eşitliğin sağlanamadığı yerlerde mutluluk ve huzur da olmuyor. Savaşlar ve kavgaların sonunda üzülen, ağlayan hep kadınlar olmaktadır. Kadınlarımızın ağlamadığı kan, gözyaşı ve şiddetin olmadığı, barışın bu topraklarda da egemen olduğu güzel günler diliyorum " dedi.

Baro Başkanı Erkek Lisesi Öğrencileri ile “Çanakkale 1915-Diriliş” Filmini İzledi

Adana Barosu'nun, Adana Erkek Lisesi ile birlikte düzenlediği etkinlikte, senaryosunu Turgut Özakman'ın yazdığı yönetmenliğini Yeşim Sezgin'in yaptığı "Çanakkale 1915-Diriliş" filmi öğrencilere izletildi. Film gösterimi öncesinde Adana Barosu Başkanı Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, öğrencilere yaptığı konuşmada; 'yakın tarihimizin en şanlı zaferlerinden olan Çanakkale Zaferi'nin, tarihin akışını değiştiren olaylara sahne olmuş, bu güne kadar birçok sanatsal ve belgesel esere konu olduğunu' belirterek şöyle devam etti; "Çanakkale ruhunda kardeşlik, hak hukuk, mertlik yiğitlik, insanlık dersleri vardır. Çanakkale muharebeleri sırasında Atatürk'ün verdiği "Ben size taarruzu değil ölmeyi emrediyorum" emri; vatan sevgisinin en donanımlı ordular ve silahlarla yok edilemeyeceğini dünyaya ilan etmiştir... Tarihi geçmişimize bakıldığında Çanakkale

Savaşları, Balkan Savaşlarından sonra Anadolu'ya sıkışmış bir Ulusun yeniden dirilişin de mihenk taşıdır. Türkiye tarihinin bu anlamda iyi okutulması ve iyi öğrenilmesi gerekmektedir... Kentimizde köklü, saygın ve özel yeri olan Adana Erkek Lisesi, önemli bir eğitim yuvasıdır. Baro olarak geleceğimizin ışıklı çiçekleri gençlerimizin nitelikli yetişebilmeleri için gerekli katkıyı her zaman sunacağımızı, onlarla işbirliği içerisinde olacağımızı ve çeşitli projeleri birlikte yürüteceğimizi ifade ediyoruz". Adana Erkek Lisesi öğretmenleri ve öğrencileri ile Baro Başkanımız Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK, Genel Sekreter Av. Veli KÜÇÜK, Sayman Av. Ümit Büyükdag ÖZDEMİR ve meslektaşımız Av. Hacı Musa EKİNCİ bir süre sohbet etti. Öğretmen ve öğrenciler Baro'muza katkılarından dolayı teşekkür ettiler. Ardından, sinema salonuna geçen öğrenciler, öğretmenleri ile birlikte filmi izlediler.

**KADERİM
BÖYLE
YAZILMIŞ!..**

Denildiğinde bir düşünün. Sizin düşündüğünüz gibi, düşünürler, araştırmacılar tartışmışlar ve doğruyu bulmaya çalışmışlar ve soruları kader ve şans için ortaya koymuşlar.

Kader midir yoksa bir olasılık mıdır? Kader midir yoksa yaşantınıza müdahale etmek midir? Kadere güvenmeli mi yoksa buna sığınmalı mı? Hayatınızda fırsat mı beklemelisiniz yoksa fırsat mı yaratmalısınız? Yoksa şansınızı siz mi yaratmalısınız?

Kadercilik, şansa inanmak, bazı toplumların bir düşünce biçimidir. Geri kalmış toplumlara yerleşmiş mistik inanç, insanları rahatlatmış ve çoğunlukla atalete sevk etmiştir.

Ama bilimin değerli insanları, pozitif düşünce alimleri, bu mistik, bu insanları atalete, sefaletle sürükleyen düşünce biçimini ortadan kaldırmışlar ve çeşitli öneriler ortaya koymuşlardır. Kader denilen şey, doğru zamanda, doğru yerde olmak ve doğruları bulmaktır. Kader senin hayatına katkılarının sana dönüşenidir. Kader, hayattan elde edeceğin pay için yaptıklarında saklıdır.

İnsanlar, yapamadıklarına, ulaşamadıklarına, elde edemediklerine neden bulmak düşüncesi ile kadere sarılmışlardır. Tanrı'ya el açıp, 'Tanrım, kaderimi baştan yaz' gibi yalvarışlara sarılmışlardır. Adamın elinden bir şey gelmiyor, bir şeyler yapmaya çalışıyor, beceremiyor. Hiç umudu kalmamış, rüyasını görüyor olmuyor, burcuna bakıyor olmuyor, falına bakıyor olmuyor. Talih oyunları oynuyor, çıkmıyor, isyan ediyor ve kaderim böyleymiş diyor. Bu boş inançlar insanları uyuşturuyor ve hiçbir şey yapamayacağına inandırıyor.

Bu olumsuz düşünceleri ortadan kaldıracak yine de insanın kendisidir. Eğer insan, kendinden hiçbir şey beklemeyip, her şeyi başkalarından bekliyorsa, kaderden, yıldızlardan, fallardan, rüyalarından, batıl inanışlardan umutlanıyorsa, boşuna umutlanıyorlar.

İnsanlar, hayatları için mücadelede ne becerdilerse, o becerilerinin kendilerine sağladığı hayatı yaşarlar. Gelin silkinin, yeniden hayatınızı kaderde değil, becerilerinizi hayattan pay almak için kullanarak mücadeleye devam edin.

Av. Erşan ŞAYAN

Çocuk, Disiplin ve Hukuk

Çalışma disiplini ve hukuku Türkiye eğitiminde çocuklara en az verilen konular arasındadır. Bu yüzden çocuk, yetişkin bir birey olduğunda öz disiplini az gelişmiş bir sonuçla karşılaşabilir. Benzer şekilde, iş hukuku konusunda da bilgi eksikliği yaşayan bir birey olabilir. Bu iki yetersizliğin sonucu olarak bireyler üniversite ve iş dünyası gibi sosyal ortamlarda ciddi sıkıntılar çekebilmektedir. Bu iki sorunun üstesinden gelmek için birkaç çözüm önerilebilir.

Öncelikle öğretmenler, anne ve babalar, çocuk haklı olduğunda çocuğun kendi hakkını söylemsel ve yazılı alanda anlatabileceğini öğretmelidir. Çocuk, bu noktada tüm demokratik yolları deneyerek olumsuz olayları iş dünyasına yerleştirmeden ve bu olumsuz psikolojiyi nefrete dönüştürmeden hukuki bir yolla hakkını arayabileceğini bilmelidir.

Anne ve babanın iş yoğunluğundan dolayı çalışma disiplini ayarlayamaması ya da disiplin işini üçüncü kişilere devretmesi çocuğun gelecekte çalışma alanında ciddi sıkıntılar yaratmaktadır. Gerektiğinde anne-baba çocuğa yardımcı olarak, çocuğu bir işi bitirinceye kadar yanında kalmalı ve işi bitirmesini sabırla beklemelidir. Bu tarzda sosyal bir yaşam sürecinin inşa edilmesi, çocukta psikolojik anlamda algıda dikkati de arttıracaktır ve toplumsal sürecin psikolojik sürece etkisini uzun vadede görebileceklerdir. Böylece çocuk bir yandan iş disiplini geliştirirken öte yanda hukuki yolları bilmesi çocukta öz güveni arttıracaktır. Öğretmenler de okulda çocuğun haklarını arayabileceği platformlar kurmalarına yardımcı olmalıdır. Bazı okullarda (Neil Smith'in kurduğu Summerhill okulu gibi) disiplin kurulundan öğrenciler sorumludur ve herhangi bir öğrencinin şikayeti ya da sorunu varsa çocuklar kendileri bu sorunu çözmeye çalışmaktadırlar. Çocukların yakınmaları sıradan bir sorun olarak görülmeğe bu yakınmaları bir adalet arayışı olarak görülürse ve tam anlamıyla ciddiye alınırsa o zaman çocuk gerçek anlamda toplumu değiştirebileceğini düşünebilecektir. Çocuğun sadece dikkatli dinlenilmesi ve çocuğa sadece basit birkaç nasihat verilmesi yüzeysel bir davranış şekli olarak kalmaktadır. Bu tarzda yüzeysel ve belki de yapmacık bir davranış yerine hukuksal söylemi ve araçları çocuğa öğretmek gelecekte özellikle iş dünyasında kendi sosyal ve bireysel kimliğini kurması bakımından oldukça yaşamsal görünmektedir.

**Nilüfer Kreş-Anaokulu
Özlem Ördem - Sosyolog**

Adana Barosu Koşusunu 'Dancing River' Kazandı.

Adana Yeşiloba Hipodromu'nda bu yıl 6'ıncısı gerçekleştirilen Adana Barosu Koşusu'nu, Nevzat Seyok' un 'Dancing River' isimli dişi tayı kazandı. Jokey Harun Kılıçarslan idaresindeki safkan kum pistteki 2100 metre mesafeli koşuda 2.17.79'luk derece gerçekleştirerek yarış kariyerindeki 6. birinciliğine ulaştı.

Padokta düzenlenen törende koşuyu kazanan atın sahibi adına Rasim Tetik'e kupayı Adana Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi Çıtırık verdi. Adana Barosu Saymanı Av. Ümit Büyükdag Özdemir de Rasim Tetik'e günün anısına çiçek vererek tebrik etti.

Törende söz alan Av. Çıtırık, "... bu tip faaliyetler toplumun bir araya gelip eğlenmeleri için amaçlanmıştır. Adanaspor ve Adana Demirspor başta olmak üzere nasıl ki kentimizin önemli spor kulüpleri var ve biz o takımlarımızın maçlarıyla ilgileniyor isek, Adana Hipodromunun da at sevgisi ile dolu hemşerilerimiz için ayrı bir önemi vardır. At yarışları bu bakımdan topluma bir takım mesajlar vermek için imkânlar sunan yerler olarak kabul edilmiştir. Atatürk'ün dediği gibi "At yarışları modern toplumlar için sosyal bir ihtiyaçtır" sözü de

buradan hareketle söylenmiştir. Şampiyonluğu kazanan at sahibini ve emeği geçen herkesi kutluyorum" dedi. Kupa törenine, Türkiye Jokey Kulübü Yönetim Kurulu Üyesi Serdar Kemal Özçolak, Adana Barosu Başkan Yardımcısı Av. Murat Loğoğlu, Saymanı Av. Ümit Büyükdag Özdemir, Genel Sekreter Av. Veli Küçük, Adana Barosu Yönetim Kurulu Üyeleri, Adana Hipodrom Müdürü T. Süha Mutlu ve çok sayıda avukat ailesiyle katıldı.

"SAVUNMA YOK SAYILAMAZ, ŞEKLİ UNSUR OLARAK GÖRÜLEMEZ"

HSYK'nın 19.12.2012 tarihli Eskişehir Baro Başkanlığı ile ilgili Basın Açıklamasına karşı Adana Baro Başkanlığı'nın zorunlu açıklamasıdır.

Eskişehir 1.Asliye Hukuk Mahkemesi hâkimi ile meslektaşımız Avukat Tuba Aksoy arasında 4.12.2012 tarihinde duruşma sırasında yaşanan 'ayağa kalkma' tartışması kamuoyunda geniş bir yankı bulmuş ve daha sonrasında gelişen olaylar üzerine HSYK, 19.12.2012 tarihli Basın Açıklaması yapmıştır. Basın açıklamasının içeriğinin son derece talihsiz, savunma mesleğini hiçe sayan, mesleğimizin saygınlığına ve önemine saldırı mahiyeti taşıyan vahim bir açıklama olduğu görülmüştür. CMK ve HMK'nın ilgili maddelerinde Avukatın 'ayağa kalkacağı' hususlar net bir şekilde belirtilmiştir. Avukatlık meslek kurallarımızın 17. Maddesine göre, (yargı organları ve adli mercilerle ilişkilerde karşılıklı saygının esas olduğu) düzenlenmiştir. Böylelikle Avukatlar, hakim ve savcılara 'nezaket' ve 'saygı' gösterecekleri gibi, aynı saygı ve nezaketi hakim ve savcılardan beklemeleri de en tabi haklarıdır.

Özellikle HSYK açıklamasında dikkat çeken hususlardan biri de avukatlarımızdan saygı anlamında beklenenin duruşma salonundan veya odalarından "eğilerek" ve "geri geri" ayrılma olması yönündedir. Bu beklenti de avukatlık mesleğinin ve savunmanın onur ve vakarına saldırı niteliği taşımaktadır.

Paris Eski Baro Başkanlarından Avukat Carpertiers'in genç bir meslektaşına yaptığı uyarıyı, HSYK'ya hatırlatmak isteriz. Carpertiers; "Önce eğilme, üzerindeki şerefli giysi, senin hiçbir makam ve kişi önünde eğilmemeni gerektirir. Sonra koşma. Bu giysi ile yüzyılların onur ve vakarını taşıyorsun. Bu giysi ile başın dik ve vakur dolaşmalısın."

HSYK'nın ilerde soruşturabileceği bir olayla ilgili ve muğlak bilgilerle basın açıklaması yapması doğru olmadığı gibi, Eskişehir Baro Başkanımız hakkında Cumhuriyet Savcılıkları ve mahkemeler tarafından gereğinin yapılmasını talep etmesi Anayasanın 138. Maddesinin 2. Fıkrasında yer alan " Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz."düzenlemesine aykırıdır.

Savunma mesleği yargının kurucu unsurlarındandır. Yok sayılamaz. Ve şekli bir unsur olarak da görülemez. İddia, savunma ve karar üçlüsü, karşılıklı saygı ve nezaket kuralları çerçevesinde adaletin gerçekleşmesi için görevlerini yerine getirmek zorundadır. Kamuoyuna saygılarımızla sunarız.

**Adana Barosu Başkanı
Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK**

"DOKUNULMAZLIK, SİYASİ İKTİDARLARIN ELLERİNDE YERİ GELDİĞİNDE KULLANABİLECEKLERİ BİR GÜÇ OLMAMALIDIR"

Türkiye siyasetinin son günlerde yoğunlaştığı konulardan biri de milletvekillerinin dokunulmazlığı ile ilgili siyasi iktidar tarafından yapılan açıklamalardır.

1982 Anayasasının 83. Maddesi yasama dokunulmazlığını düzenlemektir. Yasama sorumsuzluğu ile amaçlanan milletvekillerinin temsil görevlerini hukuki ve cezai yaptırımlardan çekinmeksizin yerine getirmelerini sağlamaktır. Böylelikle, TBMM üyeleri meclis çalışmalarında oy ve sözlerinden, mecliste ileri sürdükleri düşüncelerinden o oturumdaki Başkanlık Divanı teklifi üzerine meclis üyeleri başka bir karar alınmadıkça bunları meclis dışında tekrarlamak ve açığa vurmaktan sorumlu tutulamayacaklarına dair 83. Maddenin 1.fıkrası aslında yasama sorumsuzluğunu düzenlemektedir. 83. Maddenin 2'inci ve devamındaki fıkrasında ise düzenlenen yasama dokunulmazlığıdır.

"Seçimden önce veya sonra bir suç işlediği ileri sürülen bir milletvekili, Meclisin kararı olmadıkça tutulamaz, sorguya çekilemez, tutuklanamaz ve yargılanamaz. Ağır cezayı gerektiren suçüstü hali ve seçimden önce soruşturmasına başlanılmış olmak kaydıyla Anayasanın 14 üncü maddesindeki durumlar bu hükmün dışındadır. Ancak, bu halde yetkili makam, durumu hemen ve doğrudan doğruya Türkiye Büyük Millet Meclisine bildirmek zorundadır. Türkiye Büyük Millet Meclisi üyesi hakkında, seçiminden önce veya sonra verilmiş bir ceza hükmünün yerine getirilmesi, üyelik sıfatının sona ermesine bırakılır; üyelik süresince zamanaşımı işlemez. Tekrar seçilen milletvekili hakkında soruşturma ve kovuşturma, Meclisin yeniden dokunulmazlığını kaldırmasına bağlıdır. Türkiye Büyük Millet Meclisindeki siyasî parti gruplarınca, yasama dokunulmazlığı ile ilgili görüşme yapılamaz ve karar alınamaz."

TBMM Anayasa ve Adalet Komisyonunda çeşitli milletvekilleri hakkında bekleyen dokunulmazlık tezkerelerinin gündeme alınması, siyasi iktidar tarafından sıkça tekrar edilir hale gelmiştir. Parlamento'da çok sayıda milletvekili hakkında çeşitli suçlamalar nedeniyle dokunulmazlık fezlekesi bulunmaktadır. Bugüne kadar genel uygulama, fezlekelerin dönem sonuna bırakılmasıdır. Ancak, siyasi iktidarın yapmış olduğu açıklamalardan anlaşılan dokunulmazlıkların birtakım dosyalara indirgenmesidir. Bu şekilde bir çalışma yürütülmesi de düşündürücüdür.

Dokunulmazlıkların kaldırılması konusu, siyasi iktidarların ellerinde yeri geldiğinde sayısal çoğunluklarına göre kullanabilecekleri bir güç olmamalıdır.

Dokunulmazlıkların kaldırılması ile ilgili yıllardır devam eden tartışmalara rağmen hiçbir somut adım atılamamış

ve Anayasa'da da bu konuda bir değişiklik yapılamamıştır. Ya geçmişte olduğu gibi dokunulmazlık dosyaları dönem sonuna bırakılmalı ya da sadece kürsü dokunulmazlığı şeklinde (yasama sorumsuzluğu) düzenlemeye gidilmelidir.

Türkiye'nin her zamankinden daha çok iç huzura ve barışa ihtiyacı olduğu bu günlerde yetki ve sorumluluk sahiplerinin bu amaca hizmet edecek adımlar atması dileğiyle, Kamuoyuna saygılarımla sunarım.

Av.Mengücek Gazi ÇITIRIK
Adana Barosu Başkanı

"AÇLIK GREVLERİNE KULAK TIKAMAMAK GEREKİR"

Türkiye cezaevlerinde tutuklu ve hükümlülerin başlatmış olduğu ve çeşitli taleplerini dile getirdiği açlık grevi eylemi 52. güne gelmiştir. Bugüne kadar cezaevlerine ve buradan yükselen taleplere genelde bir güvenlik sorunu olarak bakılmıştır. Cezaevi sorununu sadece güvenlik düzeyinde ele alarak kalıcı bir çözümün üretilmeyeceği ortadadır. Cezaevi koşullarının insan onur ve saygılığına yaraşır bir düzeyde olması, infaz sisteminin suçluyu ıslah edip, düzeltmeye yaraması ve suçluyu topluma kazandırması gereken bir anlayışta olunması gerekir. Yine suçlu, özgürlüğünün kısıtlanması dışında başka bir cezaya da tabi tutulmamalıdır. 52 günden beri devam eden açlık grevlerine kulak tıkmak doğru değildir. Tutuklu ve hükümlülerin çeşitli talepleri ayrıca bir değerlendirme konusudur. Ancak asıl olan YAŞAM HAKKIDIR. Nitelikleri arasında sosyal hukuk devleti olduğunu belirten devletin bireyin maddi ve manevi gelişimini sağladığı insan haysiyet ve onuruna yaraşır düzeyde yaşam sürmesi için gerekli koşulların hazırlanması gerekir.

En temel hak Yaşam Hakkıdır. Türkiye, tutuklu ve hükümlülerin bu nitelikteki eylemlerini geçmişte görmüş ve yaşamıştır. 1996 ve 2000'li yıllarda yaşanan açlık grevlerinde onlarca insanın öldüğü ve yüzlerce insanın da bedensel ve zihinsel yönden engelli insan olmasına neden olan acı ve üzücü olaylar yaşanmıştır. Açlık grevinin 52. gününde sorumluluk sahiplerinin duyarsız kalması bu grevi yok sayarak çözüm sağlanamayacağı ortadadır. Bu nedenle siyasi iktidarın, medyanın (kitle iletişim araçları) demokratik kitle örgütlerinin ve bireylerin sessiz kalmaması ve en temel hak olan Yaşam Hakkının üzerinden talihsiz ve üzücü olayların yaşanmaması için gerekenleri yapmaları bir zorunluluktur. Bu itibarla dileğimiz geçmişte yaşanan ve olumsuzluklarıyla halen hafızalardan silinmeyen ölüm ve engelli insan sonucunun ortaya çıkmaması için yetkili ve sorumluluk sahiplerini göreve davet ediyoruz. Kamuoyuna saygılarımla.

Av. Mengücek Gazi Çitirik
Adana Barosu Başkanı

"RAHMET, SAYGI VE ÖZLEMLE ANIYORUZ"

Adana Barosu Başkanı Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK: "Modern Türkiye'nin Kurucusu, Büyük Devlet Adamı ve Bu Toprakların Yetiştirdiği En Büyük Devrimci Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'Ü Ölümünün 74. Yıldönümünde Rahmet, Saygı ve Özlemle Anıyoruz" dedi.

Her cephede yenilen, savaşlarda yorgun düşmüş ve sonuçta Anadolu toprağına sıkışmış olan bir ulus yeniden dünya sahnesine çıkartan bilgi, birikim, yüksek öngörüsü ve engin dehasıyla emperyalizme karşı tüm halkıyla birlikte kurtuluş savaşı mücadelesi vererek modern Türkiye'nin temellerini atmıştır. Mustafa Kemal ATATÜRK bugüne kadar yeterince anlatılamamış ve tanıtılamamış bir liderdir. O'nun yaşam tarzı, fikirleri, dünyaya bakışı ve birçok özelliği başka büyük ulusların dahi takdir ve övgüsünü alırken, kendi ülkesinde en ağır ve haksız eleştirilere maruz kaldığını görmek son derece üzücüdür. Ülkemizde bu büyük devlet adamı şekli yönleriyle anlatılmış ve hatta darbelerin bile gerekçesi olarak gösterilmiştir.

Gerçekleştirdiği devrimlerle ve bu yöndeki açıklamalarında hep ileriye ve çağdaş uygarlığı hedef göstermiş, geleceğin önderliğini yapmaya çalışmıştır. Yaptığı tüm çalışmalarında akıl ve kuşkuculuğu esas almıştır. Değeri ve yaptıkları kendi ülkesinde yeterince kavranamayan ATATÜRK'ün, 'ulusal mücadele ve çağdaşlaşma lideri' yönünde evrensel niteliklerini ortaya koyan 27 Kasım 1978 Tarihli UNESCO Genel Kurulu'nun kararında: "UNESCO Genel Konferansı; Uluslararası anlayış işbirliği ve barış yolunda çalışmış üstün kişilerin gelecek kuşaklar için örnek olacakları inancıyla, Türkiye Cumhuriyeti'nin Kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün doğumunun 100. Yıldönümü'nde, 1981 yılında anılacağını hatırlatarak, UNESCO'nun ilgilendiği tüm alanlarda olağanüstü bir reformcu olduğunu göz önünde tutarak, özellikle sömürgecilik ve emperyalizme karşı en önce açılan savaşların ilk liderlerinden biri olduğunu kabul ederek, dünya ulusları arasında karşılıklı anlayışın, sürekli barışın kurulması için çalışmalarının olağanüstü bir örnek olduğunu ve tüm yaşamı boyunca insanlar arasında hiçbir renk, din ve ırk ayrımını gözetmeden, bir uyum ve işbirliği çağının doğacağına olan inancını anımsatarak, eylemlerini her zaman barış uluslar arası anlayış ve insan haklarına saygı yönünden yapmış olan Türkiye Cumhuriyeti'nin Kurucusu Atatürk'ün kişiliğini ve eserinin çeşitli yönlerini ortaya çıkarmak üzere, 1980 yılında yapılacak sempozyum hazırlıkları için Türk Hükümeti ile UNESCO'nun işbirliği yapmasına karar verilmiştir." denilmiştir.

ATATÜRK'ün büyük bir devlet adamı ve öngörüsü yüksek bir lider olduğu bir örnek de İngiltere'nin Başbakanı Lloyd George'un, Parlamento'da kendisine yöneltilen suçlama ve tenkitlere verdiği cevapta yatmaktadır: 'Arkadaşlar, yüzyıllar nadir olarak dahi yetiştirir. Şu talihsizliğimize bakın ki o büyük dahi çağımızda Türk milletine nasip oldu. Mustafa Kemal'in dehasına karşı

elden ne gelirdi'

Tam bağımsız, modern, evrensel değerlere açık bir Türkiye için her alanda mücadelesini vererek sadece ulusunun değil, insanlığın da ortak değerine erişmiştir. Bugün gelinen noktada Büyük Önder ATATÜRK'ün bizlere yüklediği tarihi görev; Anayasamızda ifadesini bulan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni sonsuza kadar yaşatmaktır. Mazlum ülkelere örnek olan Ulusal Kurtuluş Savaşı mücadelesini veren Mustafa Kemal ATATÜRK, kimsenin tekelinde ve sahipliğinde olmamalıdır. Ulusuna karşı en ağır koşullarda dahi inancını yitirmeyen bu büyük lidere sahip çıkması gereken yine bu ulusun tüm fertleri olmalıdır.

Cumhuriyetimizin kurucusu, Büyük Komutan, eşsiz devlet adamı, Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'Ü, O'nun silah ve düşünce arkadaşlarını, tüm şehitlerimizi bir kez daha rahmet ve minnetle anıyoruz. Kamuoyuna, saygılarımla.

Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK
Adana Baro Başkanı

24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ

"Türkiye'de uyanışın temsilcisi olan 'öğretmen' etkin olma niteliğinden uzaklaştırılıyor"

Büyük Önder Atatürk'e 84 yıl önce "millet mekteplerinin başöğretmeni" unvanının verilmesi nedeniyle tüm öğretmenlerimize armağan edilen bu anlamlı ve duygu yüklü günü kutlamaktayız.

Cumhuriyet'in kazanımlarında, ilke ve devrimleri tanıtmada; ulusal eğitimin tüm sürecinde öğretmenlerin alın teri ve emeği vardır. Atatürk "Öğretmenler, yeni nesil sizin eseriniz olacaktır" diyerek, gençlerin sorumluluğunu omuzlarına yüklemişti. Oysa bugün o devrimleri yapan, bizlere bugünü armağan eden Mustafa Kemal Atatürk unutturulmaya çalışılıyor. Bugün eğitimimiz, dinsel akımın güdümünde, yoğun kadrolaşma ve çağdışı yapıyla boğuşmanın sıkıntısındadır. Yetkin birey yerine her şeyi başkasından bekleyen itaat kültürünün topluma egemen oluşuna doğru gidiliyor. Ve Türkiye'de uyanışın temsilcisi olan 'öğretmen' etkin olma niteliğinden uzaklaştırılıyor.

Türkiye'de öğretmenlerin yıllardır karşı karşıya oldukları güçlükler, hangi şartlarda çalışmak zorunda olduklarını en iyi anlamanın yolu, çalışma koşullarını Türkiye ile benzer sosyo-ekonomik koşullara sahip ülkelerin öğretmenlerle kıyaslamaktır. Türkiye'deki öğretmenler, diğer OECD ülkeleri ile kıyaslandığında toplumsal statüleri, ekonomik, sosyal ve özlük hakları açısından oldukça geri olduğu görülmektedir. Binlerce öğretmen adayı atanmayı beklemekte, görevdekiler özellikle de Güneydoğu ve Doğu Anadolu'da korku, baskı ve güvensizlik içindedirler. Öğretmenliğin mayası sevgi, içeriği anlayış ve hoşgörüdür. Büyük bir sabırla, bilgi, özveri ve emekle bu kutsal mesleği tüm içtenliğiyle yapan öğretmenlerin Öğretmenler Günü'nü kutluyorum. Kamuoyuna, Saygılarımla, sunarım.

Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK
Adana Barosu Başkanı

TÜRK KADININ SEÇME VE SEÇİLME HAKKINI ELDE EDİŞİNİN 78. YILDÖNÜMÜ

Bundan 78 yıl önce bugün, Türk Kadınına Seçme ve Seçilme Hakkının verilmesiyle, Türkiye Cumhuriyeti dünyaya öncülük edecek bir karara imza atmıştır. Ancak, aradan geçen yıllar içerisinde TBMM'de, eşit temsil ve katılım anlamında gerilediği görülmektedir. Anayasanın 10. Maddesine göre: "Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz." düzenlemesi kadın-erkek eşitliğini perçinlemesi yönüyle yerindedir. Ancak bu eşitliğin kağıt üzerinde kalmaması, toplumsal yaşantının her alanına yansımaları gerekmektedir. Kuzey Avrupa ülkeleri ile Nikaragua, Küba gibi sosyalist mücadelenin yükseldiği ülkelerde, kadının parlamentodaki temsili oranı yüzde 40'ın üzerindedir. Kadının siyasi temsilinin görece yüksek olduğu diğer ülkelerin çoğunun, yine Avrupa ve sosyalist mücadele geleneği olan çevre ülkeler olduğu dikkat çekiyor. Türkiye ise 78 kadın milletvekili ile TBMM'de yüzde 14 oranında kadınlarımızın temsil olanağı bulabildiği bir ülke konumundadır.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre, eşdeğer işlerde çalışan kadınlar, erkeklerin ancak yüzde 46'sı kadar ücret almaktadır. Türkiye ekonomisinin son on yılda yakaladığı hızlı büyüme oranlarının, istihdama özellikle ise kadın istihdamına aynı ölçüde yansımadağı görülmektedir. Yine TÜİK'in son olarak yayınladığı Ağustos 2012 verilerine göre, Türkiye genelinde kadınların işgücüne katılım oranı yüzde 30 olarak gerçekleştiği görülmektedir. Yani çalışma yaşındaki her yüz kadından 30'u istihdam edilmektedir. Ayrıca toplumsal yaşantımızda kadın üzerindeki erkek egemenliği, kadına yönelik şiddet, tecavüz, taciz ve cinayetler günbegün artarak devam etmektedir. Kadın, tüketim toplumunda cinselliğin aracı olarak görülmektedir. Kadının bedensel ve cinsel yönden sömürsü de kaygı verici boyuttadır. Bu nedenle toplumsal yaşantımızın her alanında kadına olanak ve fırsat eşitliği sağlanarak hak ettiği yere gelmesi için mücadele edilmelidir. Özellikle siyasi temsilde kadınlarımızı vitrin malzemesi olmaktan çıkartmak gerekmektedir. Büyük Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün 1935 yılında yaptığı konuşmada: "Türk kadını bu sefer de milletvekili seçme ve seçilme suretiyle haklarının en büyüğünü elde etmiş bulunuyor. Medeni memleketlerin birçoğunda kadından esirgenen bu hak, bugün Türk kadının elindedir ve Türk kadını onu yetki ve liyakatla kullanacaktır." diyerek Ulusal Kurtuluş Savaşı'na her türlü katkısını koyan Türk kadınının, Cumhuriyet rejiminde de önemli görevlerin üstesinden geleceğine olan inancını ortaya koymuştur. Kadınlarımızın, çağdaş demokrasilerdeki gibi daha yüksek oranlarda temsil edilebildiği bir TBMM özlemiyle bu anlamlı günü en içten duygularıyla kutluyorum, kamuoyuna saygılarımla sunarım.

Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK - Adana Barosu Başkanı

3 ARALIK DÜNYA ENGELLİLER GÜNÜ

Adana Baro Başkanı Av. Mengücek Gazi Çitirik: " Kamu ve özel sektörün çalıştırmak zorunda olduğu engelliler için ayrılan kotalar ivedilikle doldurulmalıdır" Bugün, bugün anlam ve önemi ile bir an önce gerçekleştireceğini düşündüğümüz beklentilerimizi sizlerle paylaşmak istiyoruz. Tüm dünyada olduğu gibi, engellilerin haklarını kazanması için verilen üstün ve özverili çalışmalar sonucunda, Türkiye' de pek çok yasal kazanımlar elde edilmiştir. Bu kazanımlar, dünyanın diğer ülkelerinde de büyük ilerlemeler sağlanmış ve Birleşmiş Milletler, 21.Y.Y ilk uluslararası antlaşmasının ana temasını ENGELLİLER olarak belirlemiştir. B.M Engelli Hakları Sözleşmesini Ülkemiz taraf olarak imzalamıştır. Birleşmiş Milletler Engelli Haklarına dair sözleşme Engelli hakları yönünden bir zihniyet devrimi yapmıştır.

Ülkemizde yaşayan insanların, yaklaşık %12,9 ' u engelli olduğu ve halen gerekli ve yeterli denetim yapılmadığı için toplumsal destek bulamayan politikalar nedeniyle engelli insanlar üretmek yolunda hızla ilerlediğimiz (trafik kazaları, iş kazaları v.s) zamanda, bir yerlerde bir yanlışlığın, kötü giden bir şeylerin olduğu açıktır. Engellilerin sorunları, sadece yemek- içmek değil, engelli olmayan insanlar gibi, çalışarak üreterek, kendi kimliğini, kendi kişiliğini hiç kimsenin onayına gerek kalmadan, hiç kimsenin yardımına ihtiyaç duymadan ülkenin her yerine ulaşabilmenin önündeki, yasal, fiziki ve sosyal engellerin bir an önce kaldırılması gerekir. Adana Barosu olarak ;

Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesi, ülkemizce onaylanarak 28 Ekim 2009 tarihinde resmi gazetede yayınlanıp iç hukukumuzun bir parçası durumuna gelmiş olduğunu belirtir. Bu sözleşmenin ayrılmaz bir parçası olan ve engellilere haklarının ihlal edilmesi durumunda Birleşmiş Milletlere Başvuru Mekanizmasını oluşturan ek ihtiyar protokol, engellilerin haklarına ulaşabilmesi için acilen TBMM tarafından onaylanarak yürürlüğe konulmalıdır.

Engelliler ile ilgili konularda engelli örgütlerinin karar alma süreçlerine etkin katılımının sağlanması için yasal ve uygulamaya yönelik önlemler ve yasal düzenlemeler ivedilikle gerçekleştirilmelidir.

Bu nedenle bütün gelişmiş ülkelerde olduğu gibi, çalışsın çalışmasın, bütün engellilere sürekli sakatlık tazminatı ödenmesi yönünde yasal düzenlemeler yapılması kaçınılmazdır.

Engellilerin üretim ve hizmet sürecine etkin bir biçimde katılabilmeleri için gerekli tüm önlemler hızla alınmalı; kamu ve özel sektörün çalıştırmak zorunda olduğu engelliler için ayrılan kotalar ivedilikle doldurulmalıdır. Ağır derecedeki engellileri, sosyal rehabilitasyon hizmetleri eşliğinde üretim sürecine katmayı amaçlayan, devletin teknik ve mali desteği ile güçlendirilen Korumalı İş Yeri Yasası bir an önce çıkarılarak engellilerimizin üretim sürecinde güvenli bir şekilde çalışması sağlanmalıdır.

Özel Eğitim bütünüyle bir sosyal devlet işlevidir. Bu nedenle özel eğitim tamamıyla Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarca üstlenilecek; engellilere destek eğitimi Rehberlik ve Araştırma Merkezlerince sunulması gerekli ve zorunludur...

Özel eğitim merkezlerindeki aylık ders saati anlamlı oranda artırılmalı; destek eğitimi alan engelliler için ödenen ücretler yükseltilecek; bu merkezler sıkı bir biçimde denetlenmeli...

Engellilere yönelik ayrımcılıkla yaşamın tüm alanlarında mücadele programları uygulanmalı; mevzuatımızda ayrımcılık türleri sayılmalı ve tanımlanmalıdır; ayrımcılıkla ilgili davalarda ispat yükü tersine çevrilecek; engellilere yönelik ayrımcı uygulamaları izleyen bir mekanizma kurulmalıdır...

Av. Mengücek Gazi ÇITIRIK
Adana Barosu Başkanı

"ULUDERE, FAİLİ MEÇHUL OLARAK KALMAMALIDIR"

Şırnak ili, Uludere ilçesi, Gülyazı ve Ortasu köyü yakınlarında Türkiye-Irak sınır çizgisinin Irak tarafında 34 insanın 28-29 Aralık 2011 gecesi Türk Silahlı Kuvvetleri'ne bağlı iki F-16 uçağınca havadan bombalanarak öldürülmesi olayının yarın yıldönümüdür. Bu üzücü olayın üzerinden tam bir yıl geçmiş olmasına karşın halen aydınlatılamamış olması kaygı verici ve dikkat çekicidir. Bu bir yıl içerisinde yargının da harekete geçmediği, mağdurların ifadelerinin alınmadığı gibi şüpheli olarak da ifadesi alınan kişilere rastlanılmamıştır.

Soruşturmanın henüz davaya dönüşmemesi ve sorumlularının da bir an önce yargı önüne çıkarılamaması, mağdur ailelerin acılarını daha da artırmaktadır. TBMM Uludere Alt Komisyonu'nun hazırlamış olduğu taslak raporunda kamuoyunu tatmin edecek bir yönünün olmadığı ortaya çıkmıştır. Raporda olayın oluşumu, gelişimi, sorumluları hususunda net bir kanaat ortaya konulamamıştır.

Raporda, "kasıt değil, hata..", "Genelkurmay talimatı vermiş olabilir..", "sınır ötesi operasyonlardaki usul uygulanmıştır.", "zincirleme hata.." gibi çelişkili ifadelerin yer alması, sorumluları belirlemekten uzak olması düşündürücü olup, amaçların bu olayın zamana yayılıp unutturulması yönündedir.

Türkiye Cumhuriyeti Hukuk Devletidir. İdarenin her türlü eylem ve işlemi yargı denetimindedir. Demokrasi; açıklık, şeffaflık, hesap verilebilirlik ve yönetenlerin de kendilerini 'hukukla bağlı' kılmalarını gerektiren bir rejimdir. Uludere olayının aydınlatılması, faili meçhul olarak kalmaması, sorumluların adalet önüne çıkarılması, siyasi iktidarın ve diğer yetkililerin hem vicdan hem de namus borcu olmalıdır.

Kamuoyuna saygılarımızla sunarız.

Adana Baro Başkanı
Av. Mengücek Gazi Çitirik

Çıtırık: Topluma, avukatlığın sorun üreten değil sorun çözen bir meslek olduğunu anlatacağız

Çağ Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. H.Çetin Bedestenci ile Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Yücel Ertekin, Baro Başkanlığına seçilmesinden dolayı Av. Mengücek Gazi Çıtırık'ı makamında ziyaret ederek, tebrik etti.

Av. Çıtırık, ziyaretten duyduğu memnuniyeti dile getirdi. Adana Barosu'nun geç-

tiği için biz de topluma avukatlığı sorun olarak değil, sorunu çözen bir meslek olduğunu anlatacağız" dedi.

Av. Çıtırık, görüşme sırasında Türkiye'de 104 hukuk fakültesi olduğunu ancak yeterli akademisyenin bulunmadığı için kaliteli bir eğitim-öğretim alınamadığını da vurguladı. Av. Çıtırık, "Türkiye'de

let Bakanlığında sunduğu Avukatlık Yasasında yapılacak değişikliklere yönelik tasarıda bu sınav sistemi vardır. Ancak, ne avukatlık mesleğinin onur ve itibarının artırılmasına, ne de her açıklanan paketle birlikte getirilen bu mesleğin saygınlığını artırmaya yönelik 1/5'inin hukukçu olduğuna parlamentoda maalesef bir düzenle-

me yapılmadı" diye konuştu.

Çağ Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Bedestenci ve Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ertekin, tüm çalışmalarında Baro'ya destek sözü verdiler.

Ziyarette, Baro Başkan Yardımcısı Av. Murat Loğoğlu, Sayman Av. Veli Küçük de hazır bulundu.

tiğimiz dönem 112 stajyerinin yansının Çağ Üniversitesi'nden olduğunu anımsatan Av. Çıtırık, "Hedefimiz, Baro'yu topluma her yerine taşıyabilmek ve projelerimizi insan odaklı olarak yürütmektir. Bu anlamda, hem bölgeye, hem de ülkeye hitap eden üniversiteler ile işbirliği ve diyalog halinde olacağız. Türkiye'de Avukatı 'sorun olarak' gören bir zihniyet hakim

hukuk fakültelerine hizmet eden öğretim üyesi sayısı 612 dolayında. Aslında bu sayının bin 248 öğretim üyesine çıkılması gerekir" şeklinde konuştu.

Adana Barosu olarak yeni avukatlık yasasında staja başlangıç, staja kabul ve mesleğe kabul şeklinde iki aşamalı bir sınav sisteminden yana olduklarını aktaran Av. ÇITIRIK, "Türkiye Barolar Birliği, Ada-

23.11.2012

KAYBETTİKLERİMİZ

Av. Abdurrahman Ekşi
(Sicil No: 429)
01.01.1938 - 05.10.2012

Av. Hasan Nazlı
(Sicil No: 455)
01.01.1935 - 04.11.2012

* Kaybettiğimiz meslektaşlarımıza Allahtan rahmet yakınlarına başsağlığı dileriz.

BASINDA BARO

RUHSAT ALAN MESLEKTAŞLARIMIZ

Sicil No	Adı	Soyadı
3065	İSTEM	BEKTAŞ
3241	SERKAN	ALYAPRAK
3242	ÜZEYİR	UĞUR
3243	ELİF	MANTI AÇIKGÖZ
3244	MUHLİS	CANTÜRK
3245	MAKBULE	CAN
3246	GÖKÇE	GÜZELTÜRK
3247	TURABI	YARAŞ
3248	GÜLŞEN	BAYRAM TÜRK
3249	DERMAN	BAŞARAN
3250	ÇAĞRI	CAN
3251	ÇAĞLA	ÇINAR
3252	RECEP	SEVGİLİ
3253	ELİF BURCU	KOCA
3256	ÇİĞDEM	YILDIRIM GÜLDEN
3257	İSMAIL ARDA	DÖNMEZ
3258	MERVE	ERDEM
3259	AHMET ALI	ÜNALDI
3260	SAMİM	HORASANLI
3262	SERAP	KIVRAK
3263	HANDAN	ÇUKURLU
3264	ZEYNEP	SADE
3265	BENAY	KESKİN İŞOĞLU
3267	MEHMET ŞİRİN	KORKMAZ
3268	ÖZLEM	YALÇIN
3269	İTİR	AKMANLAR
3270	BETÜL	LOĞOĞLU
3271	MUSTAFA KEMAL	İÇELİ
3272	ASLI	YEŞİL
3273	RECAİ ENİS AHMET	AKALIN
3274	FUNDA	CEYHAN
3275	HALİL	YILDIRIM
3276	MÜCAHİT	AYDIN
3277	MERT	EVRENKAYA
3278	MERVE	ERDEVE
3279	GİZEM	ÖZDİKER
3280	MESUT	KILIÇ
3281	DÜZGÜN CAN	KOÇAK
3282	GÜL	GÜLEÇ
3283	ÖZLEM	TÜRKÜT
3284	GİZEM	GÜR
3285	FIKİRİ	FIDAN
3286	HALİL	ŞAHİN
3288	CEREN	CİLLİ

Cuccinella

benim güzel mutfagım

**mutfak / banyo / kapı
giyinme odaları**

**aklınızdan geçenleri
biliyoruz...**

1 Şubat'ta

**HayalPark'ta
yeni
showroomunda**

ücretsiz mimari keşif için 0322 457 64 87 | www.cuccinella.com.tr

NİLÜFER ANAOKULU

Çocuklarımız için en iyi öğrenme modeli, doğal, mutlu, özgür oldukları bir ortamda bizzat yaparak, yaşayarak öğrenmeleridir. Nilüfer Anaokulu dinamik ve yenilikçi bir mantıkla "Görsel-Uzamsal, Mantıksal-Matematiksel, Sözel-Dilsel, Müziksel-Ritmik, Bedensel-Kinestetik, Sosyal, İçsel ve Doğacı" zeka alanlarında eğitim vermektedir.

Herşey oyunda başlar...

Nilüfer Anaokulu fiziksel şartların kalitesi ile bebek, kreş, anaokulu ve etüd sınıflarına sahip bir eğitim yeri olarak yapılandırılmıştır. Çocuklarımız uzman eğitim kadrosu ile teorik bilginin yanında pratik bilgiyi de edinmektedirler. Okulumuz 2000 m2 kapalı alan / 700 m2 oyun parkından oluşmaktadır.

www.niluferanaokulu.com.tr

Güzelyalı Mahallesi 81215 Sk. No:3 Çukurova / Adana • T: 0322 239 97 98